

मिरा भाईंदर महानगरपालिका

मुख्य कार्यालय, तिसरा मजला, छत्रपती शिवाजी महाराज सभागृह

महासभा दि. ०१/१२/२००७

आज शनिवार दि. ०१/१२/२००७ (दि. ०१/११/२००७ ची तहकुब सभा) रोजी मिरा भाईंदर महानगरपालिकेची मा. महासभा सकाळी ११.०० वाजता सभा सुचना क्र. ०३ दि. २०/१०/२००७ रोजीच्या विषयपत्रिकेवर विचार विनिमय करणेकरिता महापालिका सभागृह, ३ रा मजला, छत्रपती शिवाजी महाराज सभागृह येथे मा. महापौर यांच्या अध्यक्षतेखाली भरली असता खालीलप्रमाणे सदस्य हजर होते.

उपस्थित सदस्य

१)	नरेंद्र मेहता	महापौर
२)	मेन्डोन्सा स्टीवन जॉन	उपमहापौर
३)	रॉड्रीक्स मॉरस जोसेफ	सभापती, स्थायी समिती
४)	पाटील जयंत महादेव	सभागृह नेता
५)	दिव्या अशोक तिवारी	सदस्या
६)	म्हात्रे मिलन वसंत	गटनेता
७)	शानू जो. गोहिल	सदस्या
८)	पाटील उमाताई शाम	सदस्या
९)	वैती नर्मदा यशवंत	सदस्या
१०)	सिंह मदन उदितनारायण	सदस्य
११)	शेट्टी गणेश गोपाळ	सदस्य
१२)	जाधव मोहन महादेव	सदस्य
१३)	नलावडे दिनेश दगडू	सदस्य
१४)	वेतोसकर राजेश शंकर	सदस्य
१५)	पाटील सुनिता कैलास	सदस्या
१६)	पाटील प्रविण मोरेश्वर	सदस्य
१७)	म्हात्रे राजेश हरिश्चंद्र	सदस्य
१८)	पाटील प्रभात प्रकाश	सदस्या
१९)	पुरोहित मधुसुदन मनोहरलाल	गटनेता
२०)	पाटील धनेश परशुराम	गटनेता
२१)	म्हात्रे कल्पना महेश	सदस्या
२२)	पाटील शरद केशव	सदस्य
२३)	अग्रवाल ओमप्रकाश गंगाधर (गाडोदिया)	गटनेता
२४)	पाटील ध्रुवकिशोर मन्साराम	सदस्य
२५)	पाटील मिलन गोविंदराव	सदस्य
२६)	व्यास सुधा वासुदेव	सदस्या
२७)	फॅरो ग्रिटा स्टीफन	सदस्या
२८)	शेख आसिफ गुलाब	सदस्य
२९)	म्हात्रे नयना गजानन	सदस्या
३०)	पाटील अनंत रामचंद्र	सदस्य
३१)	गोविंद हेलन जॉर्जी	सदस्या
३२)	डिमेलो बर्नड आल्बर्ट	सदस्य
३३)	बाविघर सिसिलीया विजय	सदस्या
३४)	परेरा टेरी पॉल	सदस्य
३५)	सावळे निर्मला बाबुराव उर्फ कांबळे निर्मला विष्णू	सदस्या
३६)	कुरेशी याकुब ईस्माईल	सदस्य
३७)	परेरा कॅटलीन ऍन्थोनी	सदस्या
३८)	डॉ. राजेंद्र भवरलाल जैन	सदस्य
३९)	शर्मा भगवती	गटनेता
४०)	पाटील वंदना मंगेश	सदस्या

४१)	भोईर शशिकांत जगन्नाथ	सदस्य
४२)	भोईर सुनिता शशिकांत	सदस्या
४३)	पाटील प्रेमनाथ गजानन	सदस्य
४४)	पाटील प्रफुल्ल काशीनाथ	सदस्य
४५)	म्हात्रे तुलसीदास दत्तात्रेय	सदस्य
४६)	वर्षा भानुशाली	सदस्या
४७)	सिंग श्रीप्रकाश जिलेदार	सदस्य
४८)	पांडे स्नेहा शैलेश	सदस्या
४९)	जंगम लक्ष्मण गणपत	सदस्य
५०)	सपार उमा विश्वनाथ	सदस्या
५१)	इनामदार जुबेर अब्दुल्ला	सदस्य
५२)	पुजारी कांचन शेखर	सदस्य
५३)	मुंज वासुदेव भास्कर	सदस्य
५४)	सय्यद नुरजहाँ नझर हुसैन	सदस्या
५५)	शेख नुर मोहम्मद अहमद	सदस्य
५६)	खान शफीक अहमद सादत	गटनेता
५७)	भाटकर प्रेरणा प्रमोद	सदस्या
५८)	डिसा मर्लिन मर्विन	सदस्या
५९)	वैती विजया हेमचंद्र	सदस्य
६०)	पालांडे प्रशांत भगवंतराव	सदस्य
६१)	ठाकूर कल्पना हरिहर	सदस्या
६२)	म्हात्रे चंद्रकांत खंडोजी	सदस्य
६३)	मोदी चंद्रकांत भिकालाल	सदस्य
६४)	भट दिप्ती शेखर	सदस्या
६५)	दुबे रामनारायण सदानंद	सदस्य
६६)	वैती चंद्रकांत सिताराम	सदस्य
६७)	सावंत अनिल दिवाकर	सदस्य
६८)	भोईर राजू यशवंत	सदस्य
६९)	चक्रे वंदना रामदास	सदस्या
७०)	शेख सलिम दाउद	सदस्य
७१)	हरिश्चंद्र जगन्नाथ म्हात्रे	सदस्य
७२)	माळी हेमा रविंद्र	सदस्या
७३)	हसनाळे जोत्सना जालींदर उर्फ शिंदे पूजा प्रताप	सदस्या
७४)	यादव मिरादेवी रामलाल	सदस्या
७५)	गावंड मंदाकिनी आत्माराम	सदस्या
७६)	म्हात्रे मोहन गोपाळ	सदस्य

गैरहजर सदस्य

१)	ठाकुर प्रकाश पांडुरंग	सदस्य
२)	शेख मुसरतबानु इब्राहिम	सदस्या

रजेचा अर्ज - निरंक

(वंदे मातरम या राष्ट्रीय गीताने सभेला सुरुवात करण्यात आली.)

मा. महापौर :-

सचिवजी, तहकूब सभेला सुरुवात करावी.

(नगरसचिवांनी विषयपत्रिकेचे वाचन केले.)

नगरसचिव :-

मा. पिठासिन अधिकाऱ्यांच्या परवानगीने मागे प्रकरण क्र. १३ वर चर्चा चालू होती.

मा. महापौर साो. :-

या विषयांवर कोणाला अजून काही बोलायचे आहे का?

मिलन पाटील :-

मा. महापौर साहेबांच्या परवानगीने बोलत आहे की, साहेब चूक ही प्रत्येकाच्या हातून होते ही अशी काही गंभीर चूक नाही आणि ते काही करण्याचे आहे. इथे कोणावरही अन्याय होता कामा नये व आता

तुम्हांला त्याच्यावर जो काही निर्णय घ्यायचा आहे. तो ताबडतोब घेवून टाका फिनिश करून टाका. त्यांना समज देवून टाका. प्रश्न सोडवून टाका.

मा. महापौर :-

सन्मा. सदस्य श्री. शशिकांत भोईर साहेब बोला.

शशिकांत भोईर :-

मा. महापौर साहेबांच्या परवानगीने बोलतो. मा. महापौर साहेब, विषय क्र. १३ सुरु असतांना त्यामध्ये कार्यकारी अभियंता श्री. दिपक खांबित साहेब यांच्यावर निलंबनाची जी कार्यवाही केली जर कर्मचारी दोषी असेल, किंवा कोणताही अधिकारी दोषी असेल त्याला शासन झाले या मताचा मी सुद्धा आहे. परंतु, दोषीच्या जोडीला जो गुन्हेगार आहे. गुन्हेगाराला जो सहकार्य करतो. तोही गुन्हेगारच असतो. हे तुम्हांला माहितच असेल. जर हा प्रस्ताव आपल्या प्रशासनातर्फे बनविण्यांत आला असेल. ज्युनिअर इंजिनियर असतील, सिनियर इंजिनियर असू शकतात. उपअभियंता असू शकतात, शहर अभियंता सुद्धा असू शकतो. कारण ज्यावेळी प्रस्ताव बनविला, त्यावेळेस तो प्रस्ताव कोणत्याही एका अधिकाऱ्याने बनविला नसेल. त्याच्यावरही तांत्रिक मंजूरीसाठी शहर अभियंत्याकडे गेला असेल. त्यावेळी त्यांनाही तपासला असेल की, हा प्रस्ताव योग्य आहे की अयोग्य आहे. गरजेचा आहे किंवा नाही तर त्या प्रस्तावावर जरी श्री. खांबित साहेबांची सही असेल आणि ते दोषी ठरत असतील. तर शहर अभियंताही त्यांचीही सही त्या प्रस्तावावर असेल कारण त्यांनी जी तांत्रिक मंजूरी आहे. ती त्यांच्या हस्ते दिलेली आहे. कारण कार्यकारी अभियंता ह्यांना २५ लाखापर्यंत तांत्रिक मंजूरी देण्याचा अधिकार आहे. असे माझ्या निर्देशनास आलेले आहे. त्याच्यावरची जी तांत्रिक मंजूरी आहे ती शहर अभियंता स्वतः देतात आणि शहर अभियंता हे पद आपल्या महापालिकेत जेव्हापासून भरण्यांत आले. त्याचा एक घोळच आहे कारण त्या शहर अभियंताच्या पोस्टवर पहिल्यापासून अधिक्षक या पदाचा शहर अभियंता असणे गरजेचे आहे. परंतु, आपल्या प्रशासनामध्ये सहाय्यक अभियंता श्रेणी – १ त्यांची वेतनश्रेणी आहे. रु. ८०००/- च्या दरम्यान आहे. आणि आपल्याला अधिक्षकाची वेतनश्रेणी रु. १२०००/- पाहिजे. परंतु असे आपल्या प्रशासनामध्ये या शहर अभियंता अदयापर्यंत आलेले नाही. ज्यांनी त्या प्रस्तावावर तांत्रिक मंजूरी दिलेली आहे. तेही ह्यामध्ये गुन्हेगार दिसतात. त्याचप्रमाणे, आपल्या मिरा भाईंदर महापालिकेत अन्य महापालिकेतसुद्धा आपण ज्यावेळी प्रस्ताव तयार करतो की, बजेटची तरतुद आहे किंवा नाही. यासाठी आपण प्रतिनियुक्तीवर नेमलेले. लेखापरिक्षक हेही ह्याच्यामध्ये तपासून जो प्रस्ताव बरोबर आहे की, त्याच्यात तरतुद आहे किंवा नाही हे बघूनच त्यांनी सही केली असेल आणि तो मंजूरीसाठी पाठविला असेल म्हणजे ह्यामध्ये शहर अभियंताही पण येवू शकतो. आपल्या इथले लेखापरिक्षक श्री. बनसोडे साहेब ह्यांनी तपासणी ह्यांनीही त्या प्रस्तावाची तपासणी केलेली आहे. तेही दोषी ठरू शकतात. तदनंतर ते संपूर्ण झाल्यानंतर आपल्या मा. आयुक्त साहेबांची त्यावर सही आहेच. म्हणजे त्याच्यामध्ये मा. आयुक्त साहेबही दोषी आहेत. सभागृहाला माझी विनंती आहे की जर चोरी करणारा चोर पकडला गेला तर त्याला जे कोणी पहारेकरी असतील किंवा तो चोरी केलेला माल वटविणारे असतील तर तेही त्या चोरी मध्ये सामील होतात. म्हणून मी सांगेन की जो दोषी आहे. त्याला तर शासन झालेच पाहिजे. त्यावर त्याला जे कोणी सहकार्य करणारे आहेत. जर दोषी असतील तर त्यांनाही आपल्या ह्या मिरा भाईंदरमध्ये जे प्रतिनियुक्तीवर आलेले आहेत. त्यांनाही कार्यमुक्त करावे असा मी या ठरावात सुचना मांडत आहे.

प्रभात पाटील :-

सन्मा. सदस्य श्री. शशिकांत भोईर साहेबांनी, जे काही इथे जे काही वक्तव्य केले. याच्याशी मी पूर्ण सहमत आहे. कारण एका व्यक्तीवर कार्यवाही होवून हा प्रश्न मिटत नाही. ह्याच्यामध्ये टप्प्याटप्प्याने पायरी पायरीने सगळे प्रकरण पुढे सरकलेले आहे. आणि याच्यामुळे वरचे जेवढेही लोक आहेत. ते सगळे ह्याठिकाणी दोषी दिसत आहेत. मागच्या ठरावाला मला याठिकाणी उपसुचना करायची आहे ते त्यामध्ये नमूद करून घ्या की, अर्थसंकल्पामध्ये पुरेशी तरतुद असल्याशिवाय यापुढे मा. महासभेमध्ये कोणतेही प्रस्ताव आणू नये कारण तो प्रस्ताव आला नसता तर ती चर्चा झाली नसती आणि कुणावरही कार्यवाहीची वेळ आली नसती. मा. आयुक्त साहेबांनी ते तपासून पहावे. की अर्थसंकल्पामध्ये तरतुद नसेल तर कोणताही प्रस्ताव यापुढे ह्या महापालिकेच्या पटलावर येवू नये. दुसरी गोष्ट अशी की ह्या प्रकरणांमध्ये आपण आपल्या कर्मचाऱ्याला निलंबित करतो. तो आपला स्थायी कर्मचारी आहे. आपल्या आस्थापनेवरचा कर्मचारी आहे. परंतु जे प्रतिनियुक्तीवर आलेले आहेत. त्यांचे काय? म्हणजे मी तर असे म्हणेन की प्रतिनियुक्तीवर आलेल्या लोकांनी शासन आणि प्रशासन ह्यामध्ये भांडण लावायचे काम सुरु केलेले आहे की काय? असे मला एकंदरीत याठिकाणी वातावरण दिसत आहे. शासन आणि प्रशासनामध्ये भांडण करण्याचा आमच्या काँग्रेस पक्षाचा हेतू नाही. परंतु ते जर असे कामकाज करत असतील तर त्यांना त्वरित खरोखरच याठिकाणाहून परत पाठविण्याची कृपा करावी. प्रस्तावात त्यांनी जी सुचना मांडली. तिच सुचना मी पुन्हा याठिकाणी मांडत आहे.

मा. महापौर :-

कोणाला परत पाठवावे?

प्रभात पाटील :-

परत पाठवावेच याठिकाणी भांडणे लावूच नये.

मा. महापौर :-

कोणाला परत पाठवावे? हे आपण ह्याठिकाणी स्पष्ट सांगावे.

प्रभात पाटील :-

ह्या ठिकाणी नावे घेतलेली आहेत.

मा. महापौर :-

शहर अभियंता सन्मा. सदस्य श्री. शशिकांत भोईर साहेब आपली सुचना काय होती?

शशिकांत भोईर :-

माझी सुचना अशी होती की जर कार्यकारी अभियंता दोषी असतील त्यांच्यावर प्रस्ताव मंजूरीसाठी, तांत्रिक मंजूरीसाठी श्री. वाणी साहेब, सिटी इंजिनियर यांच्याकडे गेला असेल आणि त्यांचीही त्या प्रस्तावावर सही असेल. तद्नंतर श्री. बनसोडे साहेबांकडे हे तपासण्यासाठी आलेले असेल आपल्या ऑडीटमध्ये पैसे आहेत ही नाही किंवा आपण कोणाचे कर्ज घेणार आहोत? त्यांनीही तपासणी केली असेल. मग याच्यामध्ये दोषी कोण ठरतात? कारण जर त्यांनी तपासणी बरोबर केली नसेल किंवा त्याच्यामध्ये फंडच उपलब्ध नसेल. तद्नंतर मा. आयुक्त साहेबांनी सही केलेली आहे. असेही तीनही प्रतिनियुक्तीवर आलेले आहेत. तर त्यांनाही आपण कार्यमुक्त करावे अशी माझी त्याच्यामध्ये उपसुचना आहे.

मा. महापौर :-

ठिक आहे.

प्रभात पाटील :-

ह्या दोन्ही सुचना त्याच्यामध्ये नमुद कराव्यात. आणि श्री. साहेबांनी खांबित साहेबांवर झालेल्या कार्यवाहीला आम्ही स्थगिती देत आहोत.

मा. महापौर :-

नगरसचिव यांनी आता आलेल्या ठरावाचे वाचन करावे.

(नगरसचिवांनी यांनी प्रकरण क्र. १३ करिता आलेल्या दोन्ही ठरावाचे सभागृहासमोर वाचन केले.)

(नगरसचिव यांनी प्रकरण क्र. १३ साठी सुचक :- श्री. जुबेर इनामदार आणि अनुमोदन :- सौ.नयना म्हात्रे यांनी दिलेल्या ठरावाचे वाचन केले.)

प्रकरण क्र. १३ :- राष्ट्रीय महामार्ग क्र. ८ वर मिरा गावठण महाजनवाडी, मिरागाव, मुन्शी कंपाउंड, कृष्णस्थळ, अमिषपार्क भागातील पावसाळी पाण्याचा निचरा होण्याकरिता आर.सी.सी नाला बांधणे कामाबाबत विचार विनिमय करून निर्णय घेणे.

मिरा भाईदर महानगरपालिकेने जवाहरलाल नेहरू राष्ट्रीय नागरी पुनरुत्थान अभियांतर्गत शहर विकास आराखड्यात एकात्मिक नाले विकास प्रकल्प अंतर्गत मिरा भाईदरच्या सर्व नाल्यांचा समावेश केला आहे. त्यास मा. महासभा दि. १७/११/२००६ मधील प्रकरण ८६ परिशिष्ट अ अनुक्रमांक १५ नुसार एकात्मिक नाले प्रकल्पासाठी रु. २२२.२६ कोटी इतकी रक्कम खर्च करावयाची आहे.

शहर विकास आराखड्यातील सर्व प्रकल्पाकरिता केंद्रशासनाकडून ३५ टक्के, राज्यशासनाकडून १५ टक्के, व उर्वरित ५० टक्के महानगरपालिकेस करावयाचा आहे.

प्रकरण क्र. १३ मधील विषय हा एकात्मिक नाले प्रकल्पांतर्गत येत असून सदर प्रकल्पाचा सविस्तर प्रकल्प अहवाल प्रशासनाने राज्य शासनाकडे पाठवलेला आहे. परंतु, त्याची प्रत सदर गोषवाच्या सोबत दिलेली नाही.

गोषवाच्यानुसार मिरा गावठण महाजनवाडी, मिरागाव, मुन्शी कंपाउंड, कृष्णस्थळ, अमिषपार्क ह्या भागातील पावसाळी पाण्याचा निचरा होण्याकरिता नाल्यांचे पक्के आर.सी.सी. बांधकाम, छत्रपती शिवाजी महाराज मार्गावरील कलवटची रुंदी वाढविणे इ. कामे करण्यासाठी रु. ५,२९,७४,०००/- च्या खर्चास मंजूरी मागितलेली आहे.

वरील विभागासाठी आर.सी.सी. नाला बांधण्याचे प्रस्तावित केलेले आहे. त्याठिकाणी पूर्वापार नैसर्गिक नाले होते. परंतु सदर नैसर्गिक नाल्यांचे रेखांकन विकास आराखड्यामध्ये रहिवास क्षेत्राखाली दाखविल्यामुळे अनेक इमारत विकासकांना ह्या नैसर्गिक नाल्यांच्या जागेवर अतिक्रमण करून नाले बंद केलेले आहेत.

शहर विकास आराखड्यामध्ये नैसर्गिक नाल्यांचे रेखांकन करण्यासाठी महाराष्ट्र प्रादेशिक व नगररचना अधिनियम १९६६ चे कलम ३७ अन्वये तत्कालीन नगरपरिषदेने तसेच महानगरपालिकेने ठराव पारित केला होता. ह्या ठरावानुसार पुढील कार्यवाही करण्याचे काम प्रशासनाचे होते. त्या संदर्भात कोणताही तपशिल प्रशासनाने गोषवाच्यामध्ये दिलेला नाही.

विषयानुसार प्रस्तावित केलेला नाला प्रत्यक्षात पक्क्या स्वरूपाचा बांधावयाचा झाल्यास त्या जागेवर काय वस्तुस्थिती आहे ह्याचा अहवाल सार्वजनिक बांधकाम खात्याने दिलेला नाही.

एकात्मिक नाले प्रकल्पामध्ये शहरातील सर्व नाले समाविष्ट असताना व त्यापैकी काही नैसर्गिक नाले प्रत्यक्ष आहेत त्याच स्वरूपात असताना त्या नाल्यांचे पक्के बांधकाम करण्याचे प्रशासनाने प्रस्तावित न करता विशिष्टपणे वरील नाल्यांचे बांधकाम प्रस्तावित का केले आहे ह्याचे स्पष्टीकरण होत नाही.

गोषवाच्यानुसार जवाहरलाल नेहरू राष्ट्रीय नागरी पुर्नरुस्थान अभियाना अंतर्गत तयार केलेली योजना २०३१ सालापर्यंत राबवायची असल्या कारणाने या योजनेस विलंब होईल हे कारण पुढे करून वरील कामास प्राधान्य दिल्याचे नमूद केले आहे. प्रत्यक्षात सदरच्या योजनेस मंजूरी मिळाली असून निधी वर्ग झाल्यास त्वरीत या योजनेअंतर्गत येणारी विकास कामे पुढील आर्थिक वर्षात हाती घेता येतील अशी वस्तुस्थिती असतानाही ती योजना २०३१ सालापर्यंत होईल असे गोषवाच्यात नमूद करून प्रशासन लोकप्रतिनिधींची दिशाभूल करित आहे.

गोषवाच्यात दिलेल्या माहितीनुसार महानगरपालिका सदर कामासाठी निधी हा सन २००८-०९ आर्थिक वर्षातील तरतुदीनुसार खर्च करण्याचे प्रस्तावित करत आहे. परंतु, सदर कामाची प्रशासकीय व आर्थिक मंजूरी चालू आर्थिक वर्षात मागत आहे.

चालू आर्थिक वर्षात प्रशासकीय व आर्थिक मंजूरी द्यावयाची झाल्यास चालू वर्षाच्या अर्थसंकल्पीय अंदाजपत्रकात तशी तरतुद असणे आवश्यक आहे. ह्याची माहिती प्रशासनास नाही काय? किंवा त्यांनी विधी सल्लागाराकडून किंवा अंतर्गत लेखा परिक्षकाकडून सल्ला घेतलेला दिसत नाही.

सार्वजनिक बांधकाम विभागाने सदर विषयाच्या कामासाठी येणाऱ्या एकूण ५,२९,७४,०००/- या रक्कमेपैकी महानगरपालिकेच्या निधीतून करावयाचा खर्च त्या खर्चासाठी चालू आर्थिक वर्षात असलेली शिल्लक आर्थिक तरतुद राज्य शासनाकडून मिळणारी रक्कम व केद्र शासनाकडून मिळणारी रक्कम ह्याचा तपशिल किंवा शासनाकडून आजमितीस निधी उपलब्ध झालेला आहे किंवा नाही ह्याची माहिती दिलेली नाही.

सन २००८-०९ ह्या आर्थिक वर्षात ह्या बांधकामाला सुरुवात करावयाची आहे त्यासाठी त्या वर्षीच्या अर्थसंकल्पीय अंदाजपत्रकात तरतुद करावी लागेल. सन २००८-०९ चे अंदाजपत्रक तयार झालेले नाही. सन २००७-०८ च्या अंदाजपत्रकात त्या लेखाशिर्षाखाली तरतुद नाही किंवा गोषवाच्यामध्ये तशी नोंद नाही. पुढील वर्षाच्या अंदाजपत्रकात तरतुदीस अधिन राहून पुढील वर्षामध्ये हाती घ्यावयाच्या कामास चालू वर्षात आर्थिक व प्रशासकीय मंजूरी देणे बेकायदेशीर व नियमबाह्य असल्यामुळे ही सभा प्रकरण क्र. १३ मधील आर.सी.सी. नाला व कलवर्टच्या बांधकामाला आर्थिक व प्रशासकीय मंजूरी नाकारत आहे. असा मी ठराव मांडत आहे.

सुचक :- श्री. जुबेर इनामदार

अनुमोदक :- श्रीम. नयना गजाजन म्हात्रे

(नगरसचिव यांनी प्रकरण क्र. १३ साठी सुचक :- श्री. चंद्रकांत वैती आणि अनुमोदन :- श्री. एस. ए. खान यांनी दिलेल्या ठरावाचे वाचन केले.)

प्रकरण क्र. १३ मध्ये सार्वजनिक बांधकाम विभागाने प्रशासनाला दिलेला गोषवारा सदोष असून लोकप्रतिनिधींची दिशाभूल करणारा आहे. तसेच गोषवाच्याच्या अनुषंगाने मा. महासभेला आर्थिक व प्रशासकीय मंजूरी द्यावी ही बाब बेकायदेशीर व नियमबाह्य असून लोकप्रतिनिधींना भविष्यात अडचणीत आणणारे आहे. सदोष गोषवारा तसेच लोकप्रतिनिधींची करण्यात येणारी दिशाभूल आर्थिक प्रशासकीय मंजूरी देण्याबाबतचा कायद्याचे व नियमांचे उल्लंघन करणेकरिता लोकप्रतिनिधींना भाग पाडणे, मुंबई प्रांतिक महानगरपालिका अधिनियम १९४९ चे कलम ५६ च्या (१) अन्वये नियमांचा भंग करणे, कर्तव्यात निष्काळजीपणा करणे व हयगय करणे याप्रकरणी सार्व. बांधकाम विभागाचे कार्यकारी अभियंता श्री. दिपक खांबित यांना दोषी ठरवून त्वरीत निलंबित करण्यात येत आहे असा मी ठराव मांडत आहे. मुंबई प्रांतिक महानगरपालिका अधिनियम १९४९ चे कलम ५६ च्या तरतुदीस अधिन राहून श्री. दिपक खांबित यांच्या निलंबनानंतर सदर कलम ५६ खाली पुढील कार्यवाही मा. आयुक्तांनी करावी. तसा अहवाल मा. महासभेसमोर सादर करावा असा ठराव मी मांडीत आहे.

सुचक :- श्री. चंद्रकांत वैती

अनुमोदन :- श्री. एस. ए. खान

शशिकांत भोईर :-

नगरसचिव साहेब त्यामध्ये मी माझी उपसुचना केली तीही त्यात नोंदवून घ्यावी.

मा. महापौर :-

एकूण दोन ठराव आलेले आहेत. पहिल्या ठरावाला सुचक श्री. जुबेर इनामदार आणि अनुमोदन सौ. नयना म्हात्रे यांचा ठराव आलेला आहे. व दुसऱ्या ठरावाला सुचक श्री. चंद्रकांत वैती आणि अनुमोदन श्री. एस. ए. खान यांचा ठराव आलेला आहे. पहिल्या ठरावामध्ये श्री. शशिकांत भोईर साहेब आणि सौ. प्रभात पाटील मॅडम यांनी श्री. बनसोडे साहेब आणि श्री. वाणी साहेब यांना कार्यमुक्त करावे. अशी उपसुचना दिलेली आहे तर मी ह्या उपसुचनेला ह्या ठरावामध्ये समाविष्ट करून घेत आहे आणि पहिला ठरावाला मंजूरी देवून दुसरा ठराव फेटाळून लावत आहे. कारण एका विषयावर दोन ठराव घेता येत नाही.

चंद्रकांत वैती :-

मा. महापौर महाशय....

मा. महापौर सा. :-

आपल्याला पहिल्यांदा सांगतो की, ज्यावेळी आपल्याला बोलायचे असेल. त्यावेळी परवानगी घ्या आणि मग बोला.

चंद्रकांत वैती :-

ते दोन ठराव नाहीत. त्या ठरावाला ती उपसुचना आहे. आपण चुकीचे वाचन करू नका. उपसुचना मांडलेली आहे. उपसुचनेच्या आजच्या सभागृहात जो काही निर्णय होईल. तो निर्णय आम्ही स्विकारू. या

प्रकरणांत काही उच्चस्तरीय चौकशी करायची आहे. जी काही माहिती घ्यायची आहे. ज्या ज्या डिपार्टमेंटला कळवायचे आहे. त्या डिपार्टमेंटला आम्ही कळविणार. तो आमचा अधिकार आहे. आपण ज्या कार्यकारी अभियंत्याबद्दल बोलणार आहोत. त्याच्याबद्दल सभागृहाला काही माहिती सादर करतो. उपअभियंत्यांचे शिक्षण जे कार्यकारी अभियंता आहेत. त्यांचे शिक्षण १० वी पास असून त्यांनी...

मा. महापौर :-

सन्मा. सदस्य आपल्याला विषयाबद्दल काय बोलायचे असेल तर बोला. त्यांचे शिक्षण काय झालेले आहे? हा विषय नाही. ठराव मंजूर झालेला आहे.

चंद्रकांत वैती :-

हा विषयच आहे. त्यांनी बी.सी.ई. केल्याचे लिहिलेले आहे. त्यांचे दोन पत्र आहेत. दोन्हीही पत्रामध्ये....

(सभागृहात गोंधळ)

मा. महापौर :-

दरवेळी असे चालणार नाही. तुम्हांला विषयाला धरून जर काही बोलायचे असतील तर बोला. विषय झालेला आहे. आणि ठराव ही झालेला आहे.

चंद्रकांत वैती :-

ह्या सभाशास्त्राप्रमाणे कुठच्याही सदस्याला आपला विषय १५ मिनिटे मांडता येतो आणि विषय मांडणार. तुम्हांला माहिती आहे का? ह्या शहराचा आस्थापनेचा खर्च ४२ टक्के च्यावर गेलेला आहे. त्याला कारण कोण? या शहरामध्ये १५४ करोड रुपये...

मा. महापौर :-

सन्मा. नगरसेवक वैती साहेब आपण बसावे. सचिवजी पुढील विषय घ्यावा.

चंद्रकांत वैती :-

असे कसे होणार. बसून घ्या म्हणजे कसे होणार?

(सभागृहात गोंधळ)

मा. महापौर सा. :-

सन्मा. सदस्य श्री. वैती साहेब आपल्याला पूर्ण वेळ दिलेला होता. गेल्यावेळेला संध्याकाळचे ७ सुद्धा वाजले. आताही चालू करायच्या अगोदर आपल्याला पूर्ण वेळ दिला. कोणाला काही बोलायचे आहे का? त्यानंतर परत परत तोच विषय घडी घडी आपण बोलायचा. एकदा झालेला आहे आणि ह्यावर मी माझा निर्णय दिलेला आहे.

चंद्रकांत वैती :-

ह्या विषयाबद्दल आपल्याकडे काय माहिती आहे. ती आपण सभागृहाला सांगावी.

मा. महापौर :-

कुठल्या विषयाबद्दल?

चंद्रकांत वैती :-

कार्यकारी अभियंत्यांचे शिक्षण किती असावे? शैक्षणिक अर्हता काय असावी आणि आपण जे सेवाप्रवेश नियम बनविलेले होते. त्या सेवाप्रवेश नियमांना शासनाकडून काय पत्र आलेले आहे? त्या सेवाप्रवेश नियमांमध्ये काय काय त्रुटी आहेत? त्या सभागृहासमोर सांगाव्यात. त्याचा खुलासा मा. आयुक्त साहेबांनी करावा.

मा. महापौर :-

याबद्दल संपूर्ण रितसर माहिती घेवून. ती माहिती आपल्याला पुढच्या सभेत दिली जाईल.

चंद्रकांत वैती :-

माहिती आमच्याकडे उपलब्ध आहे ही कुठली पद्धत आहे?

मा. महापौर :-

तुमच्याकडे ठेवा ना. आता विषय नाही.

(सभागृहात गोंधळ)

चंद्रकांत वैती :-

असे कसे चालणार?

मा. महापौर सा. :-

आपल्याला जी जी माहिती पाहिजे. ती सर्व माहिती आपल्याला दिली जाईल. कुठलीही माहिती लपविली जाणार नाही.

चंद्रकांत वैती :-

असे चालत नाही.

(सभागृहात गोंधळ)

हेलन गोविंद :-

मा. महापौर साहेबांच्या परवानगीने बोलते, सन्मा. सदस्य श्री. वैती साहेब तुम्ही एवढे वर्ष ह्या सभागृहामध्ये आहात आणि तुम्ही उपमहापौर होते. तेव्हा तुम्हांला हा प्रश्न कधी भेडसावला नाही? आणि अचानक तुम्ही त्यांचे शिक्षण? तुम्ही होतेच ना आणि ह्या सभागृहामध्ये भरपूर सदस्य चार चार, तीन-तीन वेळा निवडून आलेले आहेत. नगराध्यक्ष झालेले आहेत. माजी उपमहापौर असतांना तेव्हा का प्रश्न आला नाही? आता कसा हा शिक्षणाचा प्रश्न आला? नक्की तुमचे म्हणणे काय? तुमचे बोलण्याचा उद्देश काय आहे? आपण शिक्षण आणता म्हणजे काय?

चंद्रकांत वैती :-

संपूर्ण सभागृहाला सांगत आहे की...

हेलन गोविंद :-

सन्मा. सदस्य श्री. वैती साहेब मला सांगा की तुम्ही एवढ्या वर्षे हा प्रश्न का उचलला नाही? तुम्हांला आता त्यांचे शिक्षण कळायला लागले? इतके वर्षे तुम्ही पदांवर होते. तेव्हा तुम्ही का अॅक्शन घेतली नाही? सन्मा. महापौर साहेब तुम्ही त्यांना आता बोलू देवू नका. आम्हांला दुसरी काम आहेत आणि एकाला बोलण्याकरिता परवानगी द्या. एखाद्याला जाणूनबुजून अधिकाऱ्याला किंवा कर्मचाऱ्यांवर असे जर तुमचे काय वैयक्तिक रोष असेल तर तो रोष काढायचा का? जाणूनबुजून एखाद्या अधिकाऱ्यावर किंवा कर्मचाऱ्यांवर तुमचे वैयक्तिक रोष का दाखवता? एवढी वर्षे तुमच्या हातात होती. तुमच्या हातात कायदा होता. तुम्ही आमच्यापेक्षा एकदम सुशिक्षित आहात आणि चांगले बुद्धिमान आहात. मग एवढे वर्षे झाले तुम्ही विषय का आणला नाही? हा चौथा टर्म आहे. मग तुम्ही तेव्हा का गप्प बसला होता?

चंद्रकांत वैती :-

संपूर्ण सभागृहाला सांगतोय, आपल्याला जो निर्णय घ्यायचा आहे तो घ्या. ह्या विषयांत कुठच्या कुठच्या सरकारी डिपार्टमेंटकडे जायचे? तो जाण्याचा अधिकार माझ्याकडे आहे. ते मी जाणार आपल्याला काय निर्णय घ्यायचा तो घ्या. आपल्या माहितीसाठी सांगतो आहे की, आपल्या सभागृहात एवढी वर्षे झालेली नाहीत. सन २००५ साली सेवाशर्ती नियम बनविले. सेवाशर्ती नियमांना आपण शासनाच्या मंजूरीसाठी पाठविली. सन्मा. सदस्य श्री. हॅरल बोर्जीस हे तत्कालिन सभागृह नेते, आणि सन्मा. सदस्य श्री. परशुराम पाटील विरोधी पक्षनेते या दोघांच्या ह्या ठरावावरती सह्या आहेत. त्याच्यामध्ये स्पष्ट लिहिलेले आहे की, ह्या कारणामुळे महापालिकेचा आस्थापनेवरचा खर्च ३० टक्क्यापेक्षा वर जाणार नाही. आपण सेवाशर्ती नियम बनवून पाठविल्यानंतर आपली जी माहिती होती. त्यापद्धतीने ती बनवून पाठवून दिली. शासनाकडे नियम गेल्यानंतर दि. २४ मे २००५ ला शासनाने पत्र लिहिले, आणि शासनाने सांगितले की, सदरचे सेवाप्रवेश नियम आपण आपल्या हिशोबाने बनविलेले आहेत. ते चुकीचे आहेत. त्याची प्रतिप्रत किंवा त्यांची पूर्तता करावी. तो विषय मा. महासभेपुढे यायला पाहिजे होता. तो आला नाही. ह्या ठरावाला अनुसरून आतापर्यंत जवळ जवळ १२ कक्ष अधिकाऱ्यांनी आदेश दिलेले आहेत आणि ह्या आदेशामुळे ह्या शहराचा गेल्या सन २००६-०७ मध्ये १५३ करोड रुपये उत्पन्न होते. त्याच्यापैकीच ६४ करोड रुपये आपण फक्त आस्थापनेवर खर्च करतो आहोत. त्याचे कारण काय?

मा. महापौर :-

मागे चुका केलेल्या आहेत. त्या आम्ही नक्की सुधारणार. हे सर्व एका महिन्यात झालेले नाही. गेल्या ५ वर्षांपासून ज्या चुका केलेल्या आहेत. त्यात आम्ही नक्की सुधारणा करणार. त्याच्यामध्ये काय परिवर्तन करायचे ते आम्ही करू. आता तुम्ही खाली बसून घ्या. कारण श्री. दिपक खांबीत यांना आमच्या काळात पदोन्नती दिलेली नाही किंवा मी दिलेली नाही.

चंद्रकांत वैती :-

मा. महापौर महोदय, आम्हांला अशी माहिती द्या की, आपल्याला ठराव फेटाळता येतो का?

मा. महापौर :-

एका विषयांवर दोन ठराव घेता येत नाही.

चंद्रकांत वैती :-

ते दोन ठराव नाही. एक ठराव आणि एक उपसुचना आहे. असे कोणी सांगितले? सभाशास्त्र समजून घ्या.

मा. महापौर :-

ज्यावेळी पहिल्यांदा मी हिंदी मधून भाषण करत होतो. त्यावेळेला तुम्ही मला सांगितले होते की, मराठीमधून भाषण करा. आता मी मराठी शिकून आलेलो आहे. तर आपण ह्यामध्ये असे म्हटलेले आहे की, मी आपल्याला आपला ठराव परत शेवटचे वाक्य वाचून दाखवितो की सार्वजनिक बांधकाम कार्यकारी अभियंता श्री. दिपक खांबीत यांना दोषी ठरवून त्वरित निलंबित करण्यांत यावे असा मी ठराव मांडत आहे. मुंबई प्रांतिक महानगरपालिका अधिनियम १९४९ कलम (५६) च्या तरतुदी अधिन राहून श्री. दिपक खांबीत यांच्या निलंबनाचे सदर कलम ५६ खालील पुढील कर्मचारी मा. आयुक्त साहेबांनी करावी व तसा अहवाल मा. महासभेपुढे सादर

करावा. असा ठराव मी मांडत आहे. आपण ह्यामध्ये सुचना असे कुठेही म्हटलेले नाही. दोनदा ठराव लिहून दिलेले आहे.

हेलन गोविंद :-

बरोबर आहे. हे असे कसे?

मा. महापौर :-

आणि आता यांवर मी माझा निर्णय दिलेला आहे.

चंद्रकांत वैती :-

आणि मी जे काही बोलतोय..

मा. महापौर :-

आता आपण काही बोलू नका आपण बसून घ्या.

चंद्रकांत वैती :-

मी जे काही बोलतोय ते ऐकून घ्या. मी जे काही बोलतोय ते माहितीच्या अधिकाराखाली माहिती घेतलेली आहे. त्याला बोलतो आहे. ह्यात काही चुकीचे वाक्य नाही. हे सगळे रेकॉर्डवरती मी जे काही बोलतोय ते ऐकून घ्या. मी जे काही बोलतोय ते माहितीच्या अधिकाराखाली माहिती घेतलेली आहे. त्याला बोलतो आहे. ह्यात काही चुकीचे वाक्य नाही. हे सगळे रेकॉर्डवरती येणार आहे. याच सभागृहाने तुम्ही नगरसेवक होता. २७ बालवाडी शिक्षकांना ह्या आस्थापनेवर घेण्याचे आपण ठरविले. आस्थापनेवर घेतले.

मा. महापौर :-

आपला विषय कुठला चालू आहे? आणि विषय कुठच्या कुठे चाललेला आहे?

चंद्रकांत वैती :-

कुणी घेतला आहे?

हेलन गोविंद :-

साहेब, तुम्ही विषयाला धरून बोला.

मा. महापौर :-

तुम्हांला मा. आयुक्त साहेबांकडून जी माहिती पाहिजे. त्यासाठी आपण मा. आयुक्त साहेबांच्या दालनांत जावून त्यांच्याकडून माहिती घ्या. माझ्याकडून काही माहिती पाहिजे असेल तर माझ्या दालनात या. आपल्याला ती रितसर पूर्णपणे माहिती दिली जाईल.

चंद्रकांत वैती :-

मी माहिती घेवून बोलतो आहे. किती दिवस सभागृहाची दिशाभूल करणार आहात?

मा. महापौर :-

सभागृहाचा किती वेळ घ्यायचा?

चंद्रकांत वैती :-

सभागृहाला माहिती देतो की, या इंजिनियरने मी सन १९८७ सालापासून ह्या महापालिकेत कामाला आहे. अशाप्रकारची मा. आयुक्त साहेबांकडून शिफारस करून घेतली. आणि सौ. दांडेकर मॅडमकडे आदेश पाठविला.

मा. महापौर :-

कधी केली? तुम्हांला तारखा माहिती असतील.

चंद्रकांत वैती :-

हो मला तारखा माहिती आहेत. त्या वाचून दाखवू का?

मा. महापौर :-

मला फक्त तारीख सांगा बाकी काही सांगू नका.

चंद्रकांत वैती :-

मा. आयुक्त साहेबांनी कारणे दाखवा नोटीस दिलेली आहे. मिरा भाईंदर महानगरपालिका नगरविकास, महाराष्ट्र शासन मुंबई ह्यांना अपेक्षित असलेले शहर अभियंता आणि कार्यकारी अभियंता पदावर नेमणुकीबाबत माहिती मनपा/आस्था/१६२१/२००७-०८ दि. ४/१०/२००७ अन्वये पाठविलेले आहे. सदरची माहिती आपण तयार करून माझ्याकडून सही घेतलेली आहे.

मा. महापौर :-

सन्मा. सदस्य श्री. वैती साहेब तुम्ही तारीख काय सांगितली?

चंद्रकांत वैती :-

दि. १५/१०/२००७.

अनंत पाटील :-

सन २००६ चे प्रकरण असेल.

चंद्रकांत वैती :-

आत्ताचा या वर्षामधली आहे.

अनंत पाटील :-

उपमहापौर असतांना त्यांनी कार्यवाही का केली नाही? त्यांना त्यावेळी अधिकार होता.
(सभागृहात गोंधळ)

मा. महापौर :-

तुम्ही जे बोललात. त्यावर मी रितसर माहिती देतो. मग तुम्ही योग्य निर्णय घ्या.

चंद्रकांत वैती :-

ही गोष्ट सभागृहाला कळू द्या.
(सभागृहात गोंधळ)

हेलन गोविंद :-

सन्मा. महापौर साहेब जेव्हा ते पदावर होते तेव्हा का नाही आणि आत्ताच हे ठराव कशाला? साहेब आम्हांला ते मान्य नाही.

(सभागृहात गोंधळ)

मा. महापौर :-

आपला विषय काय होता?

चंद्रकांत वैती :-

श्री. दिपक खांबित.

मा. महापौर :-

विषय होता की नाला बांधण्यासंदर्भात,

चंद्रकांत वैती :-

नोटीस काय होती ते ऐकून घ्या.

मा. महापौर :-

नोटीस काय होती. ते जावू द्या.

चंद्रकांत वैती :-

हि नोटीस दि. १५/१०/२००७ दिलेली आहे. हे सभागृह अस्तित्वात असतांनाही नोटीस दिलेली आहे. कसे सोडणार ही नोटीस दिलेली आहे. त्याचे काय? मा. आयुक्त साहेबांनी ह्यांवर खुलासा करावा. २००७ साली नोटीस दिलेली आहे. हे सभागृह अस्तित्वात असतांना नोटीस दिलेली आहे.

हेलन गोविंद :-

मा. महापौर साहेब, तहकुब झालेल्या विषयांवर चर्चा करता येत नाही.

प्रकरण क्र. १३ :- राष्ट्रीय महामार्ग क्र. ८ वर मिरा गावठण महाजनवाडी, मिरागाव, मुन्शी कंपाउंड, कृष्णस्थळ, अमिषपार्क भागातील पावसाळी पाण्याचा निचरा होण्याकरिता आर.सी.सी नाला बांधणे कामाबाबत विचार विनिमय करून निर्णय घेणे.

ठराव क्र. १४ :-

मिरा भाईंदर महानगरपालिकेने जवाहरलाल नेहरू राष्ट्रीय नागरी पुनरुत्थान अभियांतर्गत शहर विकास आराखडयात एकात्मिक नाले विकास प्रकल्प अंतर्गत मिरा भाईंदरच्या सर्व नाल्यांचा समावेश केला आहे. त्यास मा. महासभा दि. १७/११/२००६ मधील प्रकरण ८६ परिशिष्ट अ अनुक्रमांक १५ नुसार एकात्मिक नाले प्रकल्पासाठी रु. २२२.२६ कोटी इतकी रक्कम खर्च करावयाची आहे.

शहर विकास आराखडयातील सर्व प्रकल्पाकरिता केंद्रशासनाकडून ३५ टक्के, राज्यशासनाकडून १५ टक्के, व उर्वरित ५० टक्के महानगरपालिकेस करावयाचा आहे.

प्रकरण क्र. १३ मधील विषय हा एकात्मिक नाले प्रकल्पांतर्गत येत असून सदर प्रकल्पाचा सविस्तर प्रकल्प अहवाल प्रशासनाने राज्य शासनाकडे पाठवलेला आहे. परंतु, त्याची प्रत सदर गोषवाच्या सोबत दिलेली नाही.

गोषवाच्यानुसार मिरा गावठण महाजनवाडी, मिरागाव, मुन्शी कंपाउंड, कृष्णस्थळ, अमिषपार्क ह्या भागातील पावसाळी पाण्याचा निचरा होण्याकरिता नाल्यांचे पक्के आर.सी.सी. बांधकाम, छत्रपती शिवाजी महाराज मार्गावरील कलवटची रुंदी वाढविणे इ. कामे करण्यासाठी रु. ५,२९,७४,०००/- च्या खर्चास मंजूरी मागितलेली आहे.

वरील विभागासाठी आर.सी.सी. नाला बांधण्याचे प्रस्तावित केलेले आहे. त्याठिकाणी पूर्वापार नैसर्गिक नाले होते. परंतु सदर नैसर्गिक नाल्यांचे रेखांकन विकास आराखडयामध्ये रहिवास क्षेत्राखाली दाखविल्यामुळे अनेक इमारत विकासकांना ह्या नैसर्गिक नाल्यांच्या जागेवर अतिक्रमण करून नाले बंद केलेले आहेत.

शहर विकास आराखडयामध्ये नैसर्गिक नाल्यांचे रेखांकन करण्यासाठी महाराष्ट्र प्रादेशिक व नगररचना अधिनियम १९६६ चे कलम ३७ अन्वये तत्कालीन नगरपरिषदेने तसेच महानगरपालिकेने ठराव पारित केला होता. ह्या ठरावानुसार पुढील कार्यवाही करण्याचे काम प्रशासनाचे होते. त्या संदर्भात कोणताही तपशिल प्रशासनाने गोषवाच्यामध्ये दिलेला नाही.

विषयानुसार प्रस्तावित केलेला नाला प्रत्यक्षात पक्क्या स्वरूपाचा बांधावयाचा झाल्यास त्या जागेवर काय वस्तुस्थिती आहे ह्याचा अहवाल सार्वजनिक बांधकाम खात्याने दिलेला नाही.

एकात्मिक नाले प्रकल्पामध्ये शहरातील सर्व नाले समाविष्ट असताना व त्यापैकी काही नैसर्गिक नाले प्रत्यक्ष आहेत त्याच स्वरूपात असताना त्या नाल्यांचे पक्के बांधकाम करण्याचे प्रशासनाने प्रस्तावित न करता विशिष्टपणे वरील नाल्यांचे बांधकाम प्रस्तावित का केले आहे ह्याचे स्पष्टीकरण होत नाही.

गोषवाच्यानुसार जवाहरलाल नेहरू राष्ट्रीय नागरी पुर्नरुस्थान अभियाना अंतर्गत तयार केलेली योजना २०३१ सालापर्यंत राबवायची असल्या कारणाने या योजनेस विलंब होईल हे कारण पुढे करून वरील कामास प्राधान्य दिल्याचे नमूद केले आहे. प्रत्यक्षात सदरच्या योजनेस मंजूरी मिळाली असून निधी वर्ग झाल्यास त्वरीत या योजनेअंतर्गत येणारी विकास कामे पुढील आर्थिक वर्षात हाती घेता येतील अशी वस्तुस्थिती असतानाही ती योजना २०३१ सालापर्यंत होईल असे गोषवाच्यात नमूद करून प्रशासन लोकप्रतिनिधींची दिशाभूल करित आहे.

गोषवाच्यात दिलेल्या माहितीनुसार महानगरपालिका सदर कामासाठी निधी हा सन २००८-०९ आर्थिक वर्षातील तरतुदीनुसार खर्च करण्याचे प्रस्तावित करत आहे. परंतु, सदर कामाची प्रशासकीय व आर्थिक मंजूरी चालू आर्थिक वर्षात मागत आहे.

चालू आर्थिक वर्षात प्रशासकीय व आर्थिक मंजूरी द्यावयाची झाल्यास चालू वर्षाच्या अर्थसंकल्पीय अंदाजपत्रकात तशी तरतुद असणे आवश्यक आहे. ह्याची माहिती प्रशासनास नाही काय? किंवा त्यांनी विधी सल्लागाराकडून किंवा अंतर्गत लेखा परिक्षकाकडून सल्ला घेतलेला दिसत नाही.

सार्वजनिक बांधकाम विभागाने सदर विषयाच्या कामासाठी येणाऱ्या एकूण ५,२९,७४,०००/- या रक्कमपैकी महानगरपालिकेच्या निधीतून करावयाचा खर्च त्या खर्चासाठी चालू आर्थिक वर्षात असलेली शिल्लक आर्थिक तरतुद राज्य शासनाकडून मिळणारी रक्कम व केंद्र शासनाकडून मिळणारी रक्कम ह्याचा तपशिल किंवा शासनाकडून आजमितीस निधी उपलब्ध झालेला आहे किंवा नाही ह्याची माहिती दिलेली नाही.

सन २००८-०९ ह्या आर्थिक वर्षात ह्या बांधकामाला सुरुवात करावयाची आहे त्यासाठी त्या वर्षाच्या अर्थसंकल्पीय अंदाजपत्रकात तरतुद करावी लागेल. सन २००८-०९ चे अंदाजपत्रक तयार झालेले नाही. सन २००७-०८ च्या अंदाजपत्रकात त्या लेखाशिर्षाखाली तरतुद नाही किंवा गोषवाच्यामध्ये तशी नोंद नाही. पुढील वर्षाच्या अंदाजपत्रकात तरतुदीस अधिन राहून पुढील वर्षामध्ये हाती घ्यावयाच्या कामास चालू वर्षात आर्थिक व प्रशासकीय मंजूरी देणे बेकायदेशीर व नियमबाह्य असल्यामुळे ही सभा प्रकरण क्र. १३ मधील आर.सी.सी. नाला व कलवर्टच्या बांधकामाला आर्थिक व प्रशासकीय मंजूरी नाकारत आहे. असा मी ठराव मांडत आहे.

सदर ठरावामध्ये सुचक श्री. शशिकांत भोईर व अनुमोदन श्रीम. प्रभात पाटील ह्यांनी उपसुचना मांडली ती खालीलप्रमाणे.

सदर प्रकरणात दोषी अधिकारी शहर अभियंता मा.श्री. मिलिंद वाणी यांनी अर्थ संकल्पात तरतुद नसताना प्रस्तावाला तांत्रिक मंजूरी दिली आहे. तसेच लेखापरिक्षक मा. श्री. बनसोडे यांनी मंजूरी दिली आहे. तरतुद नसतानासुद्धा प्रशासनामार्फत लोकप्रतिनिधींची दिशाभूल करणारे अधिकारी शहर अभियंता श्री. मिलिंद वाणी व लेखापरिक्षक मा. श्री. बनसोडे यांनासुद्धा कार्यमुक्त करावे अशी उपसुचना मांडत आहे व यापुढे अर्थसंकल्पीय तरतुद असलेशिवाय कोणतेही प्रस्ताव मा. महासभेपुढे आणू नये.

सुचक :- श्री. जुबेर इनामदार

अनुमोदक :- श्रीम. नयना गजाजन म्हात्रे

ठराव बहुमताने मंजूर

ठराव वाचून कायम करण्यात आला.

सही/-

महापौर

मिरा भाईदर महानगरपालिका

मा. महापौर :-

सचिवजी, आपण पुढच्या विषयाचे वाचन करा.

(नगरसचिवांनी प्रकरण क्र. १४ चे वाचन केले.)

प्रकरण क्र. १४ :- भाईदर (पू.) क्वीन्स पार्क, केनवुड पार्क, रामदेव पार्क, श्रीराम नगर भागातील पावसाळी पाण्याचा निचरा होण्याकरीता आर.सी.सी. नाला बांधणे कामाबाबत विचार विनिमय करून निर्णय घेणे.

मा. महापौर सो. :-

प्रकरण क्र. १३ व १४ हे दोन्ही एकच विषय असल्याने प्रकरण क्र. १४ चा विषय मी फेटाळत आहे.

प्रभात पाटील :-

त्याच्यामध्ये एकच दुरुस्ती घेतलेली आहे.

मा. महापौर सो. :-

दोन्ही विषय सेमच आहेत. दोन्ही विषय जे.एन.एन.यू.आर.एम. स्किमचे विषय आहेत. दोन्ही विषय नाले संदर्भातच आहेत. त्यामध्ये गोषवारा बरोबर नाही. असे आपले म्हणणे होते. म्हणून मी हा ही विषय फेटाळत आहे. बजेट मध्ये रितसर प्रोव्हिजन करून आपण ते आणू या.

प्रभात पाटील :-

आम्ही त्यामध्ये दुरुस्त्या सुचविलेल्या आहेत.

मा. महापौर सो. :-

दुरुस्त्यांचा त्यामध्ये समावेश करून घेतलेला आहे.

प्रभात पाटील :-

तुम्ही एकाच दुरुस्तीचे वाचन केले.

मा. महापौर सो. :-

त्याच्यामध्ये तुम्ही जो मुळ ठराव मांडलेला होता. सन्मा. सदस्य श्री. इनामदार आणि सन्मा. सदस्य सौ. नयना म्हात्रे यांनी मांडलेला होता त्याच्यामध्ये ही दुरुस्तीची तुम्ही उप सुचना दिलेली आहे की, श्री. बनसोडे साहेब आणि श्री. वाणी साहेब, ह्यांना कार्यमुक्त करावे.

प्रभात पाटील :-

मी आणखीन एक सुचना मांडली की, पुरेसा निधी असल्या शिवाय या पुढे कोणतेही प्रस्ताव या महापालिकेच्या या मा. महासभेत येवू नयेत. ही माझी एक उप सुचना होती. आणि त्याच्या निलंबनाचा विषय आहे.

मा. महापौर सो. :-

बरोबर आहे. मॅडम, तसेच होईल.

ध्रुवकिशोर पाटील :-

मा. महापौर साहेब, ही जी प्रथा पडलेली आहे. ती चुकीची प्रथा आहे. गेल्यावेळेला तुम्ही श्री. दिपक खांबित ह्यांना निलंबित करण्याचा ठराव मांडला आता ठराव मांडला तो श्री. बनसोडे आणि श्री. मिलीद वाणी यांनी निलंबित करा. साहेब हा जो पायंडा पडलेला आहे तो चुकीचा पायंडा पडलेला आहे. कार्यमुक्त करा हा चुकीचा पायंडा पडतो आहे. ह्याच्यावर अधिकाऱ्यांवर आणि ...

मा. महापौर सो. :-

मी माझा निर्णय सांगितलेला आहे. मी आता रुलिंग दिलेले आहे. सचिवजी, आपण पुढच्या विषयाला सुरुवात करावी.

ध्रुवकिशोर पाटील :-

साहेब, माझी आपल्याला विनंती आहे की, आपण ह्या विषयाबद्दल पुन्हा एकदा विचार करावा.

(नगरसचिवांनी पुरक घोषणेचे वाचन केले.)

(नगरसचिवांनी प्रकरण क्र. १५ चे वाचन केले.)

प्रकरण क्र. १५ :- सन्मा. सदस्य श्री. मिलन वसंत म्हात्रे यांचे दिनांक २६/१०/२००७ रोजीच्या पत्रान्वये दिलेला प्रस्ताव. मिरा भाईंदर महानगरपालिका हद्दीतील सर्व इमारती, घरे, चाळींना दैनंदिन कचरा जमा करण्याकरिता फायबर मुव्हेबल डस्टबीन बसविणेबाबत चर्चा व विनिमय करून निर्णय घेणेबाबत.

जयंत पाटील :-

मा. महापौर साहेब, "ज" चा प्रस्ताव सुरु होण्याच्या अगोदर महाराष्ट्राचे मा. मुख्यमंत्री यांचे मी अभिनंदन करू इच्छितो . महाराष्ट्र प्रगती पथावर नेण्यामध्ये आणि नियमाला धरून त्यांनी हे राज्य चालविलेले आहे. ते खरे म्हणजे ते अभिनंदनास पात्र आहे. चालविलेले आहे ते खरे म्हणजे ते अभिनंदन पात्र आहे. मिरा भाईंदर महानगरपालिकेमध्ये दि. १४/११/२००७ रोजी एक ठाम निर्णय मुख्यमंत्र्यांनी घेतला आणि तो नियमानुसार घेतला. मिरा भाईंदर महापालिकेमध्ये महिला - बालकल्याणमध्ये ९ सदस्यांची कमिटी असावी. ज्यांनी नियमानुसार घेतलेला निर्णय आहे त्या निर्णयाबद्दल मी त्यांचे अभिनंदन करतो. आणि असा ठराव मांडतो की त्यांनी असेच योग्य निर्णय घ्यावे. पक्षांतर विरहीत निर्णय घ्यावेत आणि संपुर्ण महाराष्ट्रामध्ये आपला एक वेगळा असा ठसा उमटवा मी आपल्या ते पत्र वाचून दाखवितो.

(सन्मा. सदस्य श्री. जयंत पाटील यांनी मुख्यमंत्र्यांच्या पत्राचे वाचन केले. संदर्भ - आपले जावक क्र/ मनपा आयुक्त/ १६३ - २००७ - ०८, दि. ५/११/२००७ च्या पत्राचे सभागृहासमोर वाचन केले.)

प्रति, मा. आयुक्त, मिरा भाईंदर महानगरपालिका, जिल्हा-ठाणे. विषय :- मिरा भाईंदर महानगरपालिकेतील महिला व बालकल्याण समितीचा चुकीच्या पध्दतीने ठराव केल्याबाबत. संदर्भ :- आपले जा.क्र.मनपा/आयुक्त/१६३/२००७-०८, दि. ०५/११/२००७ चे पत्र. उपरोक्त विषयावरील संदर्भाधीन पत्राच्या अनुषंगाने मला आपणांस असे कळविण्याचे निदेश आहेत की, महिला व बालकल्याण समितीच्या रचनेबाबत मिरा भाईंदर महानगरपालिका ठराव क्र.५, दिनांक १७ ऑक्टोबर २००७ नुसार स्थायी समिती, प्रभाग समिती इ. कामकाज नियम (प्रस्तावित) मध्ये सुधारणा करणे आवश्यक असल्यास विहित कार्यपध्दतीचा अवलंब करून शासनाकडे प्रस्ताव पाठवावा. दरम्यान, शासन मान्यता प्राप्त होईपर्यंत महिला व बालकल्याण समितीची सदस्य संख्या ९ गृहित धरून समितीची रचना करणे योग्य आहे.

मा. महापौर सो. :-

मा. आयुक्त साहेब ही जी माहिती आपल्याकडे असलेली आहे. हा विषय नाही पण ह्याची माहिती आपल्याकडे आलेली आहे. हा विषय नाही पण ह्याची माहिती कमीत कमी मला तरी देत जा. त्याची माहिती तुम्ही मला दिली नाही. आपण मला याची माहिती दिलेली नाही. दुसरे आजही सभा सुरु झाली. आपण जागेवर हजर नव्हता. अपले कुठलेही अधिकारी जागेवर हजर नव्हते. त्यांना सांगा की, त्यांनी यापुढे सभागृहात वेळेवर हजर रहावे.

चंद्रकांत वैती :-

प्रस्ताव वाचायच्या आधी सन्मा. सभागृह नेत्यांनी जे उ.स. दांडेकर यांचे पत्र पाचुन दाखविले ह्या कक्ष अधिकारी आपल्याला वारंवार पत्र पाठवित आहेत आणि ती पत्र कशी येतात? त्याची चौकशी सुरु आहे महिला बालकल्याण समितीचे जे पत्र आलेले आहे. त्या पत्राची माहिती घ्या. हा महापालिकेचा, सभागृहाचा पुर्ण अधिकार आहे. आणि हा ठराव बहुमताने इनमिनात ठराव पास झालेला आहे. तर त्याचे वाचन करायचे. पुन्हा त्याच्यावर मा. मुख्यमंत्र्यांची सही आहे. असे सन्मा. सभागृह नेत्यांनी सांगितले आहे. तर वास्तविक आपण ह्या विषयाची जरा माहिती घ्यावी. आणि ह्या विषयांत संयुक्त लोकशाही आघाडीच्या माध्यमातुन आम्ही आमचा निषेध नोंदविलेला आहे. आणि ह्या मिरा भाईंदर महापालिकेवरती, ह्या महाराष्ट्रात एकुण २२ महानगरपालिका आहेत. त्याच्यापैकी मिरा भाईंदर महापालिकेवर सन्मा. श्री. खवारे साहेब, आणि सन्मा. सौ. दांडेकर मॅडम, ह्यांचे विशेष प्रेम आहे. त्यांचे बरेच जी.आर आपल्याला मिळालेले आहेत. आणि ह्या सगळ्याची फार मोठी चौकशी होणार आहे. आम्ही गेले होतो ते कोणाच्या माध्यमातुन कशाप्रकारे केले जाते? असाच एक निर्णय आणला होता. मा.महापौर साहेब, बालवाडी शिक्षकांचा एक ठराव केला. ह्या सभागृहाने २७ बालवाडी शिक्षकांना मा. आस्थापनेवर घेण्याचा ठराव केला आणि त्या ठरावामधल्या फक्त १८ शिक्षिका कामावर घेतल्या आणि ९ शिक्षिका बाहेरुन आणल्या सभागृहाने कामावर घेतल्या होत्या? ह्या शहरातल्या कर्मचारी आहेत. शिक्षिका आहेत. त्या २७ जणांना आस्थापनेवर घ्यायचे त्या जागेवर १८ शिक्षिका घेतल्या ९ अजबाद सांगुन बॅलन्स ठेवल्या आणि ९ शिक्षिका बाहेरच्या आणल्या मग तुम्ही सभागृहाची मान्यता घेतली होती. शासनाकडे प्रस्ताव पाठविला होता. मग शासनाकडुन तसा प्रस्ताव तयार करुन का आणला? ही अशी जी प्रकरणे आहेत. सौ. दांडेकर मॅडमनी जेवढे पाठविले आहेत. त्या सगळ्याची, आता आस्थापनेचा खर्च ४२ टक्के च्या वर गेलेला आहे. प्रत्येक ठराव करतांना आमच्या सभागृहातील सन्मा. सदस्य, अधिकाऱ्यांनी सुचना केल्याप्रमाणे आस्थापनेचा खर्च २० टक्के च्यावर नाही. १९ टक्केच्या वर नाही, ३० टक्केच्या वर नाही. इनफॅक्ट मा. आयुक्त महोदयांनी, पण एक पत्र लिहिलेले आहे की, आमचा आस्थापनेवरचा खर्च ३० टक्के च्यावर नाही. प्रॅक्टिकली हा खर्च ४२ टक्के आहे. तो ३० टक्केच्यावर जावु नये असा शासनाचा जी.आर आहे आणि त्यानंतर आपण दिलेल्या सेवाशर्ती प्रवेशांना जेव्हा मंजुरी दिली. आणि मंजुरी नंतर शासनाकडुन तो त्याच्यावर क्ल्युज काढलेले आहेत. त्यातल्या अर्ध्या अधिक ज्याबदल्या, पदोन्नत्या आहेत. त्या त्याच्यामध्ये बाद होतील. आणि हा ठराव अधिकारी पास करुन घेतात. आणि आपण नगर सेवक आपल्याला लिहुन दिलेल्यावर ठराव मांडतो. ठराव मांडतात. परंतु, या विषयांत याच्यावर येणाऱ्या सगळ्या चौकशांवर जबाबदारी ह्या सभागृहाची राहिल. सभागृहात तो नगरसेवक असेल किंवा नसेल. अधिकारी आपल्या घरी जातील. ह्या मातीमध्ये आमचा जन्म झालेला आहे. ह्या शहराच्या ह्या मातीवर आम्ही मातेसारखे प्रेत केलेले आहे. ह्या शहरांमध्ये कोणाच्याही बाबतीत काहीही ठराव करणार, आणि काही केले तरी ते चालणार नाही सन्मा. सदस्य श्री. मिलन पाटील साहेब, ह्या चौकशा जेव्हा लागतील तेव्हा तुमच्यासह आम्हांला पण यावे लागेल कारण, आम्ही तुमच्या सोबत होतो. सभागृहाचा इनमिनास तो ठराव होता. आपल्या लोकांना बढत्या द्यायच्या, पदोन्नत्या द्यायच्या पण ते शासनाने नाकारलेले आहे दि. २४ मे, २००५ साली मा. आयुक्त साहेबांना पत्र पाठविले मा. आयुक्त साहेबांनी स्वतःच्या मर्जीने त्यांना फक्त चार ओळीचे पत्र पाठविले आहे. मुद्दा क्र. २ ते ८ यावर पुर्तता करण्याचे कामकाज सुरु आहे. मुद्दा क्र. ९ सदर सेवाशर्ती इंग्रजीमध्ये ट्रान्सलेट करण्याचे काम सुरु आहे. पुर्तता होताच आपल्याला कळविण्यांत येईल. मा. आयुक्त साहेब, नंतर या अडचणी येणार आहेत. त्याला कोण जबाबदार? ह्या सर्व प्रकरणांत जेवढे जी. आर आलेले आहेत. त्या सगळ्या जी.आर ची चौकशी आम्ही लावणार आहेत. आणि पुढच्या सभेमध्ये या सभागृहाला सांगतो. की, आपल्याला आस्थापनेवरच्या खर्चाबाबत निश्चितपणे विचार करावा लागणार आहे. या विषयांत संयुक्त लोकशाहीच्या आघाडीच्या वतीने आम्ही एक निवेदन देणार आहोत. आणि त्यासाठी स्पेशल मिटींग आपल्याला लावायची आहे. यामध्ये या ज्या चुका झालेल्या आहेत आपण जे १ हजार रुपये हाउस टॅक्सच्या माध्यमातुन घेतो. त्याच्यातले आपण ४२०/- रुपये आस्थापनेवरती खर्च करतो मग जर प्रकार होत असेल आणि आता पाच पाचशे ऐंशी रुपये शहराच्या विकासामध्ये टाकतो आणि ते खुप अडचणीचे होणार आहे. तुम्ही असे ठरवु नका आज एक अधिकारी जो सगळ्यांचा मॅनजर आहे. त्याला आम्ही सोडणार नाही.

मा. महापौर :-

कोणाचा मॅनेजर आहे?

चंद्रकांत वैती :-

सगळ्यांचा त्यांना श्री. आर. डी. शिंदे यांनी पत्र दिले होते.

प्रशांत पालांडे :-

मा. महापौर साहेब हे विषयांतर होत आहे.

चंद्रकांत वैती :-

त्या विषयात आम्ही खोलवर जाणार आहोत.

हेलन गोविंद :-

मा. महारपौर साहेब हे विषयांतर होत आहे. आपण त्यांना विषयाला धरून बोलायला सांगा.

प्रशांत पालांडे :-

मा. महापौर साहेब, मला असे विचारायचे आहे की, हे जे शासनाचे महिला व बालकल्याण समितीच्या बाबतीत पत्र आलेले आहे. ते पत्र प्रशासनाला प्राप्त झालेले आहे का?

मा. आयुक्त :-

होय

प्रशांत पालांडे :-

मग माझे त्याबाबतीत असे म्हणणे आहे की, महिला व बालकल्याण समितीच्या स्थापनेसाठी.....

मा. महापौर :-

माहिती येईल त्यावर आपण निर्णय घ्यावा.

ओमप्रकाश अग्रवाल :-

मा. महापौर साहेब, हिंदी मे एक कहावत है, “सौ चुहे खाकर बिल्ली हज को चली”। आज सभागृह मे जो विषय चल रहा है और हमारे भुतपुर्व उपमहापौर ४२ टक्के, ३० टक्के, यह ठराव यह मंजूरी की, सबको समज मे आए। यह राष्ट्रभाषा है। यह ठराव महासभा के दि. ५/६/२००४ यह प्रकरण क्र. ५ और ठराव क्र. २, महासभा मे २००४ आया और उसमे टोटल काम २१७ दिए गए। और उसमे से २०६ काम ५० लाख, २ लाख, ९ लाख रु. के और उसमे सात काम डी.पी. रस्ते के है वह ५७ करोड के है। इतना टोटल बेरीज करने को मुझे और मेरे बच्चे को भी नही जमा लेकिन मेरे ख्याल से अंदाज देड सौ करोड रुपए का प्रशासकिय ठराव था और वह ठराव जब पास हुआ। उसके लास्ट की जो चार लाईन है वह मै पढके बताता हु और उसमे जो सही है। हमारे भुतपुर्व उपमहापौर अभी के सन्मा. नगरसेवक चंद्रकांत वैती साहब की, उसपर सही है कहनेका मतलब वह ठराव पढकर सुनाता हु, जब पहले होता था। आज क्यो नही होता वह नही होता है तो बहुत बढिया बात है उसकी सही दिशा ठहराइए यह २१७ काम, टोटल काम मे लिखा है की, वरील सर्व कामांचे अंदाजपत्रकास प्रशासकिय आर्थिक मान्यता देण्यात येत आहे. सदर कामावर होणारा खर्च २००४ – २००५ व उर्वरित खर्च २००५ – २००६ या वर्षाच्या अर्थसंकल्पात करण्यात यावा. म्हणजे आताजी तरतुद करतात ती चुकीची आहे. आणि आपण येथुन सही केली ते बरोबर आहे. म्हणजे या सभागृहाला शासन नियम शिकवताना मागचा इतिहास बघा. आणि नंतर आम्हांला इतिहासाची शिकवण द्या. आम्ही विरोधीपक्ष होतो हे नक्कीच आहे आणि त्यावेळी तुम्ही आम्हांला बोलायचे द्यायचे नाही. आणि आमचे शासन नियम ऐकायचे नाही. म्हणुन आता शासन नियम शिकवा. आयुक्त साहेब आपण लवकरच एक कार्यशाळा घ्या. लांब घेउन जावु नका. केशवसृष्टी येथे मोठी कार्यशाळा आहे. जे जुने शिकलेले आहेत. त्यांना पुन्हा शिकवा. जे शिकलेले आहेत. त्यांना शिकवा अशी माझी विनंती आहे.

मा. महापौर :-

सन्मा. नगरसेवक ओमप्रकाश अग्रवालजी आपकी भावना से मै सहमत हु। सन्मा. नगरसेवक चंद्रकांत वैती साहब के भावना से भी सहमत हु। ४२ टक्के पर हमार एक्सप्रीयंस चला गया है। आपण हे नक्की कमी करण्यासाठी जी सुचना मांडली त्याकरिता आपण एक स्पेशल मिटींग लावु या मी ही त्याच मताने आहे. आपण नक्की स्पेशल मिटींग लावु याआपल्याला त्यात खर्च कमी कसा करता यईल व उत्पन्न कसे वाढवता येईल. आपण साथ दिली आणि हे राजकारणमध्ये न आणता एकमताने निर्णय घेतला तर मी तुम्हांला आश्वासन देतो की, आपला खर्च ३० टक्के पर्यंत येणार तसेच सन्मा. नगरसेवक ओमप्रकाश अग्रवालजी आपने जो बोला है उससे मै सहमत हु की “सौ चुहे खाकर बिल्ली हज को चली” “कृष्णा करे तो चमत्कार और हम करे तो बलात्कार” दुसरी बात यह की.....

मिलन म्हात्रे :-

चांगला आदर्श आहे. आपण भाईदरचे प्रथम नागरिक आहात आणि बलात्काराच्या गोष्टी करता....

मा. महापौर :-

आपण ऐकुन तर घ्या.

चंद्रकांत वैती :-

तुम्ही आमच्या देवाची बदनामी केली आहे. तुम्ही कृष्णाची बदनामी केली आहे बलात्काराचा शब्द आपण कशाला वापरता?

(सभागृहात गोंधळ)

मा. महापौर :-

मी पण हिंदु आहे.

चंद्रकांत वैती :-

मग, आपण असे कसे बोलता? आपण सभागृहाची माफी मांगा.

मा. महापौर :-

मी सभागृहाची माफी मागत आहे माझ्या याशब्दाला आणि इतिवृत्तांतुन आपण हा शब्द वगळून द्या.
(सभागृहात गोंधळ)

नयना म्हात्रे :-

मा. महापौर साहेब, येथे महिला बसल्या आहेत आणि आपण असा शब्द वापरता आपण आपला शब्द मागे घ्या.

मा. महापौर :-

मी माझा शब्द मागे घेत आहे. दिलगिरी व्यक्त करतो व सभागृहाची माफी मागतो.

चंद्रकांत वैती :-

तुम्ही काय बोलता त्याचे भान ठेवा.

प्रेमनाथ पाटील :-

मा. महापौर साहेब, आपण जे शब्द वापरलेले आहेत ते प्रोसिडींग मधुन वगळून टाका.

एस.ए. खान :-

आपण सभागृहात काहीही बोलणार का?

मा. महापौर :-

आपण गेल्यासभेमध्ये निवेदन केले होते की, आपले जे उपायुक्त बाहेर ट्रेनिंगला गेले होते त्यांनी येवुन कुठले प्रशिक्षण घेतलेले आहे त्याची सभागृहाला माहिती देण्यांत यावी. आयुक्त साहेब, आपले जे दोन उपायुक्त ट्रेनिंगला गेले होते त्यांनी सभागृहाला माहिती द्यावी की, ट्रेनिंगमध्ये काय काय शिकले आहेत.

प्रभात पाटील :-

मा. महापौर साहेब, आपला शब्द मागे घ्यावा. आणि सभागृहाची माफी मागावी आणि समस्त हिंदु धर्माची की, तुम्ही हिंदु धर्माच्या एका मोठ्या दैवताचे अपमान केलेले आहे.

मा. महापौर :-

मॅडम, मी पहिलेच सांगितले जी पुर्ण सभागृहाची माफी मागतो सर्व नगरसेवकांची माफी मागतो....

चंद्रकांत वैती :-

महिला वर्ग आहे. आणि महिला वर्गासमोर असे बोलता तुम्ही या शहराचे प्रथम नागरिक आहात आणि बलात्काराच्या भाषा करता.

प्रभात पाटील :-

आपण माफी मागा.

तुळशीदास म्हात्रे :-

सौ चुहे खाकर बिल्ली हज को चली तो यह चुहा किधर था? हाउस मे था क्या?

मिलन म्हात्रे :-

आपण आता वक्तव्य केले आपण नशिबवान आहात की, या सभागृहामध्ये कोण कृष्णा नावाचा नगरसेवक नाही.

बालाजी खतगांवकर (मा. उपायुक्त (मुख्यालय) सो.) :-

मा. महापौर साहेब, मा. उपमहापौर साहेब, मा. आयुक्त साहेब, उपस्थित सन्मा. सर्व सदस्य/सदस्या आणि प्रतिष्ठित नागरिक, पत्रकार बंधु, अधिकारी बंधु, महाराष्ट्र शासनाच्या वतीने यशदा पुणे येथे पोस्ट ग्रज्युएट अरबन डिप्लोमा मॅनेजमेंटचा कोर्स राज्य शासनाने सुरु केलेला आहे. सदर कोर्ससाठी पुर्ण भारतातुन जे अधिकारी शहरी विषयाशी काम करतात. त्यांच्यासाठी ते पात्र आहेत. या महापालिकेकडून मी. स्वःत आणि सन्मा. उपायुक्त श्री. पानपट्टे साहेब असे आम्ही दोघांनी अॅडमिशन घेतले होते. इतर महापालिकेचे सुध्दा अधिकारी महाराष्ट्रातुन त्याठिकाणी उपस्थित होते. आंध्रप्रदेशचे अधिकारी उपस्थित होते. तामिळनाडुचे अधिकारी उपस्थित होते. असे एकुण ५० अधिकारी आणि महाराष्ट्र शासनाचे वरिष्ठ अधिकारी यांचा राज्य शासनाच्या मंजूरीने सिंगापूर संबधित विकास कामासाठी आणि तेथील शहरी भागाच्या विकासाच्या अनुषंगाने राबविण्यात येणाऱ्या योजनेबाबत चार दिवसाचे प्रशिक्षण राज्य शासनाने आयोजित केले होते. त्या प्रशिक्षणामध्ये उपस्थित राहण्यास संधी मिळाली. त्याबद्दल मी सर्वप्रथम मिरा भाईंदर महानगरपालिकेचे आभार व्यक्त करतो. त्या ठिकाणी आम्हांला सिंगापूर या शहरामध्ये जे हॉसिंग गृह निर्माण कार्यक्रम राबविले जाते त्याबद्दलची माहिती आम्हांला सादरीकरणाच्या माध्यमातुन आणि प्रात्यक्षिकांच्या माध्यमातुन दाखविण्यांत आलेली आहे. तसेच त्या शहरामध्ये घनकचरा व्यवस्थापनाबाबत ज्या प्रामुख्याने बाबी हाताळण्यात येतात त्याबाबतचे सादरीकरण आणि प्रात्यक्षिकरण दाखवण्यात आलेले आहे. सिंगापूर शहर हे देश, राज्य आणि शहर हे एकच शहर आहे. फार छोटा शहर आहे आणि देश आहे. त्या शहराची लोकसंख्या गेल्या १०

वर्षापासुन कॉरस्टेन्ड आहे आणि त्याचा जो इन्फ्रास्ट्रक्चर आहे आपल्या मुंबईचा किंवा इतर भारताच्या शहरापेक्षा खुप पुढे सुधारित व विकसीत झालेले आहे. जास्तीच्या प्रमाणाले अति मुलभुत सुविधा त्याठिकाणी उपलब्ध झालेले आहेत. त्याचे मुख्य कारण म्हणजे त्या शहरामध्ये साक्षरता आहे आणि तेथील प्रशासन हे लोकशाही पध्दतीचे प्रशासन आहे. त्याठिकाणी एकच शहर, एकच देश, एकच राज्य म्हणजे सिंगापुर असल्यामुळे आपल्यासारखे श्री टायर सिस्टम फेडरेशन गर्हमेंट त्याठिकाणी नाही. निवडणुका होतात. गेल्या ५० वर्षापासुन सत्ताधारी पी.पी पार्टी त्याठिकाणी कार्यरत आहे आणि विरोधी पक्षसुध्दा आहे. आपल्या सारखेच जवळपास तिथे वातावरण आहे आणि त्या शहरामध्ये मुख्यत्वे जे गार्डन आहे ते त्या शहराचे चार दिवसामध्ये चारही कॉर्नरने पाहणी केली आणि पोट निकाल विभागाने आम्हांला जे सादरीकरण केले आणि पुर्ण शहर आपण पाहिले. मला वाटते आपल्यापैकी आणि श्रोत्यामध्येसुध्दा निश्चित काही लोकांनी सिंगापुर पाहिले असेल. तर त्याचा कनसेप्ट असा आहे की, शहर एक गार्डन आहे. शहरामध्ये गार्डन न असता गार्डन शहर आपण म्हणतो की, आपल्या शहरात गार्डन आहे तर त्यांचे गार्डनच शहर असे त्याचे बेसिक कन्सेप्ट आहे आणि जे त्याचे रुपया आहे तो सिंगापुर डॉलर आहे. आपल्या प्रमाणात आपले २७ रुपया आहे म्हणजे त्यांची इकोनॉमीक स्टड्ड आपल्या लक्षात येईल. जसे यु.ए.एस चे ३९ आहे तसे सिंगापुरचे २७ आहे. त्याठिकाणी आपल्या येथे जे नविन मॉल्स येतात. तसेच तेथे मॉल्स आहेत. त्याप्रकारचे त्यांच्याकडे सुध्दा टॅक्स आहेत या शहरामध्ये हॉर्सींगच्या बाबतीत पाहणी केली ५० टक्के नागरिकांना स्वतःचे फ्लॅट आहे आणि शासन सबसिडाईल हॉर्सींग प्रोव्हाईड करते. हॉर्सींगमध्ये आपण जे इन्फ्रास्ट्रक्चर डेव्हलप करतो ते आपल्यापुढे विकसीत झालेले आहेत. त्यांचे सर्व प्री कॉस्ट आणि आर. एम.सी म्हणुन रेडिमेंट सिमेंट आहे. आपल्याकडे जे क्रॉक्रीटचे नविन प्रकार आहे त्या पध्दतीने त्यांचे बांधकाम आहे. साधारणतः रस्त्यांच्या बाबतीत सिंगापुरचा विचार केल्यास प्रत्येक रस्त्याला पेडीटेरियन रस्ता आहे. म्हणजे जी पायवाट पाहिजे त्यांनी वॉकींग प्लाझाला फार महत्व दिलेले आहे म्हणजे प्रत्येक रस्त्याला पॅरेलल असा सर्किस रस्ता म्हणजे पायवाट रस्ता आहे आणि ते पुर्ण ग्रेनीने झाकलेले आहे. म्हणजे आपण फक्त रस्त्याच्या कडेने झाडे लावतो ते तसे न करता, रस्ता डिवायडरमध्ये सुध्दा त्यांनी ग्रेनीज केलेले आहे. त्यांनतर पेडीटेरियन रस्ता सुरु होता. त्या ठिकाणी ग्रेनेज केलेले आहे आणि नागरिकांचे जो इन्फ्रास्ट्रक्चर सुरु होतात. त्याठिकाणीसुध्दा नागरिकांनी ग्रेनेज सुरु केलेले आहे म्हणजे दिसेल त्याठिकाणी कुठे ही असे ओपन ओसाड जमिन दिसणार नाही याची त्यांनी दक्षता घेतलेली आहे. त्यासाठी तेथील नागरिकांचा सुध्दा खुप मोठ्या प्रमाणात सहभाग आहे ते ग्रेनीज डेव्हलप करत असतांना ते हेजेस टाईपने केलेले आहे. म्हणजे सुरुवातीला लहान एक दिड फुटाचे त्यांनतर पेरिमियल असणारे हे सर्व प्लांटस आहेत. त्या रिझनला आपश्यक असलेले आणि रिझेलमध्ये येतात तेच प्लांट आहेत. मायग्रेटेड करुन त्या टॉपीकमध्ये येत नाही. ते दुसरे प्लांट त्यांनी लावलेले नाही. दुसरा स्टेजला त्याच्यापेक्षा हायर साईडचे प्लांट आहेत. त्याच्यांनतर पेरीन्युयल प्लांट्स आहेत. म्हणजे रस्त्यामध्ये आपल्याला एक ग्रील हब्स दिसतो जर आपण कुठे जायला लागलो. तर आणि जे सुरुवातीचे फेस असते ते त्यांनी हिरवळीने डेव्हलप केलेले आहे. आणि त्यांच्याकडे पावसाचे प्रमाण हे आपल्यासारखे जे रेनी सिझन आहे तसे न राहता रोटेशनल पाउस आहे. त्याच्यामुळे होर्डिज ६०टक्के त्यांना कुठेही एरिगेशन करावे लागत नाही. कोणत्याही गार्डनला आणि ते नॅच्युरल ट्रापिकल गार्डन मेनटेन केलेले आहे. जसे आपल्याकडे घाणेरी येते. वेगवेगळा लव्हा येतो किंवा हराळी येते. ते त्यांनी त्यापध्दतीने आयडेन्टीफिकेशन करुन त्या प्रकारचे त्यांनी डेव्हलपमेंट गोटॅनिकल डिपार्टमेंटने केलेले आहे आणि ते करत असतांना प्रत्येक झाडाला ट्रेनिंग करतात. आपल्याकडे आपण झाड असत्यावित वाढु देता पण ते तिळभर वाढु देणार नाही. म्हणजे त्यांनी ते शहर सजवण्यासाठी प्रत्येक नागरिक, तेथील कर्मचारी म्हणजे ते मन ओतुन काम करतात. त्याबद्दलचे प्रेम खुप मोठ्या प्रमाणाम दिसुन आलेले आहे. स्वच्छतेच्याबाबतीत अती उत्कृष्ट असे शहर आहे. त्याठिकाणी रस्त्यावर कोणीही काडीमात्र सुध्दा कचरा टाकत नाही. टाकल्यास आपल्याला माहित आहे की, त्याला दंडात्मक अधिकार आहे. रस्त्यावर जर थुकंले तरी सुध्दा त्याठिकाणी फाईनचे अधिकार आहेत. विशेषतः त्याठिकाणी प्रत्येक सिस्टीमध्ये इलेक्ट्रॉनिकचा म्हणजे आपल्याकडे जे इ गव्हर्मेंट चा वापर सुरु झालेला आहे. आपण टॅक्सेशन आता कम्प्युटराईज आहेत. तसे प्रत्येक डिपार्टमेंट त्याठिकाणी कम्प्युटराईज आहे. पब्लिक एमिनिटीज जे आहे त्या सुध्दा कम्प्युटराईज आहेत. मोनोरिल आपल्याकडे येत आहे ते त्यांच्याकडे आहे. त्यामध्ये जे तिकिटिंग आहे तिकीटला काउंटर नसते आपण तिकीट ऑपरेट करुन काढावे. लागते. जसे आपण आता रेल्वेसमोर पाहतो.की, आपले टिकीट कन्फम झाले की, नाही त्याच्यासाठी एक बॉक्स असतो. आपण जर पीन नंबर डायल केल्यावर आपल्याला समजते प्रत्येक स्टेशनला रुट मॅप्स आहेत. त्यामुळे आपल्याला समजते की कुठे जायचे आहे. आपल्याला जर थोडेफार इंग्लीशचे नॉलेज असेल तर कोणत्याही विदाउट गाईडलाईन्स शिवाय आपण पुर्ण शहर फिरु शकतो. ट्रेनसुध्दा फार आद्यवत आहेत. सिटीबसेसची लव्हल शहर उच्च आहे आणि ते पुर्णपणे लो लेव्हल बसेस आहेत. कोणत्याही वाहनामध्ये प्रवास चालु असतांना कोणताही उभा राहु शकत नाही. त्याला फाईन्स आहेत. वाहनाचे ट्राफिक कंट्रोल उच्च लेव्हलचे आहेत. त्यांचे त्याला इलेक्ट्रानिक्स टर्मनॉलिजी आहे आर.एम म्हणुन त्यांनी त्याला आयडेन्टिफाय केलेले आहे. आणि प्रत्येक वाहन म्हणजे तो गर्हमेंटचा असो खाजगी असो त्या वाहनांचे जे नियंत्रण आहे. ते जसे आपला ए.टी.एम बॉक्स असतो त्या पध्दतीने त्या वाहनामध्ये डिवाईस केलेले आहे आणि रस्त्यांच्या कडेला सिग्नल आयडेन्टिफाय केलेले आहेत. वाहनाची स्पीड काय असावी. जर

त्यांने स्पीड क्रॉस केली तर त्याच्यात जे बॉक्स प्रिपेड आहे. त्याच्याने त्याला ऑटोमेटिक फाईन डिक्शन होते. पार्कींगच्या ठिकाणी पार्कींग केली तर त्याला फाईन डायरेक्ट इम्पोज होतो की, ते ही त्याने कितीवेळ पार्कींग केले त्याच्यावर असते आणि त्यांच्याकडे त्या बॉक्समध्ये मनी स्टोअर नसेल तर तिथे दोन मिनिटांमध्ये पोलिस येतात व त्याला फाईन प्रोसिजर सुरु होते. समजा, एखाद्या वेळेस स्पीड रेग्युलेशन २० कि. मी च्यावर चालवायचे नाही आणि जर चालवले तरी त्याला फाईन इम्पोज होते. असे इलेक्ट्रॉनिक्स कंट्रोलिंग डिवायसेस फार हेवी आहेत मग, ते रल्वेस्टेशन असो, पब्लिक ट्रान्सपोर्ट असो, पब्लिक रोडस असो, रस्त्यावर कुठेही पोलिस दिसत नाही. ऑपेन झाला तर एका सेंकदात पोलिस येतात. प्रायव्हेट लाईनमध्ये सुध्दा डिसीप्लीन फार हेवी आहेत आणि आपल्याला सांगायला आनंद आहे आणि एका असा प्लेस आहे की, तो लिटील इंडिया म्हणुन आयडेंटिफाय होतो. विशेषतः त्याठिकाणी मुस्तफा मार्केट म्हणुन जो मार्केट आहे ते २४ तास चालतो आणि इंडस्ट्रीसाठी सिंगापुर स्वतः देशासाठी काम न करता जगासाठी काम करत असते. पुणेमध्ये आय.टी पास सिंगापुरचे आहेत. बैंगलोरमध्ये आहे ते ओपन बीड कॉम्पीटिशन करतात. आपले डिपार्टमेंट आपल्या पब्लिक सर्व्हिसींगसाठी आहे तर ते इंटर्नॅशनल बीड करतात. इंडस्ट्री इस्ट्याब्लिस्ट वगैरे त्यामुळे त्यांची इकोनॉमी आपल्या पेक्षा जास्तीची आहे. याशिवाय त्या शहरामध्ये सुध्दा शांतता आहे अमन आहे. भाईचारा आहे. विविध धर्माचे सर्व नागरिक आहेत. लोक प्रेमळ आहेत. आणि प्रामाणिक आहेत. धन्यवाद.

नयना म्हात्रे :-

मा. महापौर साहेब, त्यांना सिंगापुर काय बघितले ते सांगितले पण शिकवले काय त्याबद्दल काहीच बोलले नाही.

अनिल सावंत :-

त्याचा शहराला काय उपयोग आहे ते सांगा आणि मला वाटते तुम्ही उपायुक्त साहेबांनी चुकीच्या ठिकाणी ट्रेनिंगला पाठवलेले आहे.

मा. महापौर :-

मी पाठवलेले नाही.

अनिल सावंत :-

गव्हर्नमेंटने कारण सिंगापुर आणि मिरा भाईदर शहराचे ह्याच्यामध्ये कम्पराईज होउ शकत नाही. त्यांना त्यांच्या सेवेमध्ये फायदा होईल कारण सिंगापुरचे स्टॅण्ड, लिफ्टिंग लेव्हल अँड लिट्री एन्ड दॅट इज इंटर्नॅशनल बिजनेस त्यामुळे त्याच्या स्कीमचा फायदा इथे कसा होणार आहे ते सांगा.

बालाजी खतगांवकर (मा. उपायुक्त (मुख्यालय) सो.) :-

सन्मा. सदस्यांना एका शब्दातच सांगतो.

प्रफुल्ल पाटील :-

माझा ही प्रश्न त्याचे देखिल एकदमच उत्तर द्या सिंगापुरमध्ये पाणी पुरवठा व्यवस्था काय आहे?

बालाजी खतगांवकर (मा. उपायुक्त (मुख्यालय) सो.) :-

सन्मा. सदस्यांनी जे प्रश्न मांडलेले आहे त्या अनुषंगानुप्रमाणे मी खुलासा करू इच्छितो हा पाहणी दौरा नव्हता. हा निश्चितच अभ्यास दौरा होता. मी सुरुवातीलाच आपल्याला सांगितलेले आहे. हे पोस्ट ग्रॅज्युएट डिप्लोमा अरबन मॅनेजमेंट हा कोर्स आहे. त्याची आम्हांला परिक्षा फेस करायची आहे. नॉलेज ओरिएण्टेड बद्दल मी मुद्दामुन चर्चा केलेली नाही आणि मी जे बोललो त्याच्यातुन आपल्याला खुप शिकण्यासारखे आहे. मी असे सांगितले म्हणजे वेगळे असे काही सांगितलेले नाही. आपल्याला त्याच्यातुन जर चांगल्यापध्दतीने अॅनलेसिस केले तर निश्चित खुप शिकण्यासारखे आहे. मी आपल्याला समजेल अशा भाषेत बोललो आहे. सन्मा. प्रफुल्ल पाटील साहेबांनी याठिकाणी जो मुद्दा उपस्थित केलेला पाणीपुरवठा. बद्दल सांगतो सिंगापुर हे इंडोनेशिया आणि इतर देशातुन पाणी विकत घेते. का तर तो देश आणि शहर हा एकच आहे. त्यांच्याकडे डॅम ची साईड नाही ओन पाणी पुरवठा नाही. निश्चितच चांगला प्रश्न उपस्थित केलेला आहे. तर त्या ठिकाणी पाणी विकत घेवुन शहरवासियांना पाणी पुरवठा केला जातो आणि २४ बाय ७ म्हणजे ३४ प्लोअर अव्हर वॉटर सल्याय त्याठिकाणी उपलब्ध आहे आणि त्यांना ती कॉस्टली अकॉमोडीटी आहे.

प्रफुल्ल पाटील :-

मला अॅडिशल माहिती अशी आहे की मलेशिया हे कच्चे पाणी सिंगापुरला देते आणि सिंगापुर हे वॉटर ट्रीटमेंट प्लान लावुन ते शुध्द केलेले पाणी पुन्हा मलेशियाला विकते हे महत्वाचे आहे. आपण येथे असे करणार आहोत का?

डॉ. राजेंद्र दुबे :-

उपायुक्त साहबने बोला है की, वहापर साक्षरत के कारण ऐसा हुआ है। साक्षरता से नहीं हुआ है तो वहापर भ्रष्टाचार नहीं है। अगर अधिकारी सहीमे इमानदार होंगे तो कानुन अच्छे बनाएँगे। और कानुन का पालन करनेके लिए पब्लिक को बोलेंगे। अभी आपने महापालिकाने एक सुंदर सपना दिखाया अपने महानगरपालिका मे जो इनलिगल कन्स्ट्रक्शन होते है। रिपेरिंग के लिए जगह दि जाती है। रिपेरिंग मे आप लोग कभीभी एफ. एस.आय मेन्शन नहीं करते है अॅण्ड दॅट बीकम्स ग्रेट सोर्स ऑफ करप्शन। आयुक्त साहब से मै विनंती करता हु की, लास्ट दो साल मे जितने भी रिपेरिंग परमिशन दीए गए है। उसकी एफ.एस.आय

सही है या नहीं उसकी जाच की जाए। साक्षरता, बाकी बाद में प्रशासन में इमानदारी पहिली बात है दुसरी बात जितने भी इल्लिगल कन्स्ट्रक्शन होते हैं या प्लान की जाते हैं साल दो साल में कितने प्लान पास किए हैं और कितने बिल्डरो को बोला है की, आप लाईट की व्यवस्था कीजिए। ठाणा, नवी मुंबई, बी.एम.सी में सब जगह पर बिल्डरो से काम कराया जाता है। हमारे यहापर क्यों नहीं किया जाता है यह हमारे आयुक्त साहब की, जिम्मेदारी बनती है। साक्षरता की बात बादमें आएगी पहिले बड़े बड़े संगठण, अधिकारी प्लस बिल्डर मिलकर पब्लिक के लिए सोचेंगे तब पब्लिक अंदर जितनेभी लिगल कन्स्ट्रक्शन है वह कन्स्ट्रक्शन प्लान पास किया है या रिपेर परमिशन दी गयी है उसकी उच्चस्तरीय जाच की जाए। तिसरी बात, जितने भी टी.डी.आर दिए गए हैं। वह टी.डी.आर के नियमोका पालन किया गया है। इसकी भी जाच की जाए। क्योंकि अगर भ्रष्टाचार उपर से है तो उपर के ताकदवार लोग मिल जाएंगे तो निचे की हजार जनता कुछ भी नहीं कर पाएगी। टी.डी.आर की उच्चस्तरीय जाच की जाए। चौथी बात, बड़े बड़े फैसाले बंद कमरे में हो जाते हैं आम जनता को मालुम भी नहीं पडता है हमें भी मालुम करनेके लिए कितना घुमना पडता है एक एक जगह एक एक प्युन से इससे उससे जानकारी हासिल करनी पडती है। डेप्युटी कमिश्नर डॉट कॉम बनाया जाए। जो भी फैसले होते हैं उसकी पुरी प्रोसीडिर्स, फाईल्स, पेपर स्कॅन करके कम्प्युटर में दीए जाए ताकि किसी भी जनता को ऑब्जेक्शन हो तो उसको क्लियर कट चॅलेज कर सके। क्योंकि आज कुछ हुआ वह छह महिने बाद मालुम पडा तब तक उसपर कौन कार्यवाही करेगा। मेरी सक्ष्त मांग है की, कमिश्नर डॉट कॉम, डेप्युटी कमिश्नर डॉट कॉम बनाया जाए। उसमें सब फाईल्स स्कॅन करके रखी जाए। उसको जनता देखे जिसको जानकारी चाहिए वह देखे इतनी जानकारी होने के बाद भी नहीं देखेगा तो वह जनता के साक्षरता की कमी आएगी।

मा. महापौर :-

डॉक्टर साहब, आपकी भावना से सहमत हु सन्मा. सदस्य. वैती साहबने बोला उस विषयपर स्पेशल मिटींग लेंगे उसदिन हम इस सारे विषयपर चर्चा करेंगे निर्णय लेंगे की किस तरह से इल्लिगल काम को रोका जाए। कॉर्पोरेशन का रेव्हेन्यु कैसे बढ़े। उसके लिए हम १०० परसन्ट विचार करेंगे।

चंद्रकांत वैती :-

मा. महापौर साहेब, एक प्रश्न विचारत आहे. या सभागृहाच्या मागच्या बाजूला पत्रकार मंडळी उभी आहेत आणि सर्व पत्रकारांनी काळ्या पट्ट्या आपल्या दंडाला बांधलेल्या आहेत याबाबत कसला निषेध व्यक्त करत आहेत. याबाबत आपल्याला काय माहित आहे का?

मा. महापौर :-

माहित आहे आणि बरे झाले. आपण विचारले धन्यवाद पत्रकार बंधु बसलेले आहेत. त्यांना ही मी निवेदन करतो माझ्या कार्यालयामध्ये बाहेर एक पाटी लावलेली आहे की, नागरिकांना भेटण्याची वेळ सोमवार ते गुरुवार असेल आणि पत्रकारांना भेटण्याची वेळ शनिवार पहिला आणि तिसरा ते यासाठी लावले होते की, ज्यावेळी मी ऑफीसमध्ये यायचो त्यावेळी लोकांची काम एवढी असायची ती होतच नव्हती कारण नागरिकांना महत्त्व देणे हे महत्वांच असते. त्या नंतर पत्रकार येउन बाहेर दोन तीन तास बसायचे आणि त्यांना वाटायला लागले होते की, त्यांना बाहेर बसवायला मुद्दामुन सुरुवात केली. त्याकरिता आपण त्यांना बाहेर बसवायला मुद्दामुन सुरुवात केली त्याकरिता आपण त्यांना शनिवारी यावे व त्यांना शनिवारी पुर्ण वेळ देता येईल दॅट इज फॉर दि रुटिन हे यासाठी नव्हते की, तुम्ही यायचे नाही आणि माहिती घ्यायची नाही. तुमचे जे रुटिन असते. मला पद घेउन तीन महिने झाले. त्याच्यामध्ये समजा जर शंभरवेळा पत्रकार आले असतील तर ९० वेळा तेच होते की, जाहिरात आणि पत्रकाराचे वर्धापन दिवस होते. त्यासाठी मी त्यांना बोललो की, शनिवारी हा स्पेशल दिवस घ्या व त्या दिवशी आपण त्याबाबत बोलु आणि आपल्याला जर एखादी महत्वाची माहिती पाहिजे असेल तर ते त्यासाठी नेहमी येतात. आणि आज ही त्यातले किती पत्रकार माझ्याकडे येतात. काल पण भेटले परवा पण भेटले असे आहे. त्याकरिता एक टाईमिंग ठरवले होते की मला व्यवस्थित काम करता येईल सातचे सात दिवस नागरिकांना दिले तर नागरिकांना पण नाराज व्हायला पाहिजे की, आम्हांला सोमवार ते गुरुवार दिला आहे आणि शुक्रवार प्रशासनासाठी ठेवलेले आहे. कधी मंत्रालयाची काम असतील किंवा आपल्या प्रशासनातील नगरसेवकांची काम असतील किंवा काय ते आपण कधी करायची आणि नागरिकांना व पत्रकारांना आपण दोन तास बाहेर बसवतो तर त्यांना वाटले की, महापौर आम्हांला मुद्दामुन बाहेर बसवतात. मतदान पाहिजे होती त्यावेळी आमच्या घरी यायचे आणि आता आम्हांला बसवुन ठेवले आहे. त्यामुळे तो एक नियम लावला होता. ह्याच्यामध्ये कोणालाही असे समजण्याची गरज नाही की, महापौरांनी निषेध केला आहे. की यायचे नाही. त्यातले जराही आपण समजु नका. फक्त टायमिंग त्या अर्थी तुमचे काय म्हणणे असेल. पत्रकारांना याबाबत माहिती ही दिली होती. याच्याव्यतिरीक्त आपल्याला माझ्याकडुन अजुन वेळ पाहिजे तर आपण बसुन चर्चा करु या पण तुमच्याकडुन अजुन परत तसा फिडबॅक आलेला नाही हे होते. त्याच्यामध्ये अजुन दुसरे काहीच नव्हते.

मिलन म्हात्रे :-

मा. महापौर साहेब, आपण हा नियम आपला अॅन्टीचेंबर मध्ये लावा तिथे सुध्दा भलत्याच मिटींग चोवीस तास चालु असतात. मा.महापौरांच्या अॅन्टीचेंबरचा दुरुपयोग होत आहे. सत्तेबाह्य सगळ्या संस्था तिथे

उभ्या राहतात. व गर्दी असते. आम्हांला नगरसेवक म्हणुन सुध्दा येता येत नाही. तुमचे अॅन्टीचेंबर बाह्य लोकांचे बंद करा आणि मग पत्रकार किंवा आम्हाला तुम्ही नियम आणि कायदे लावा आपला आदेश द्या आपण सभागृहात बसलो आहोत.

मिलन पाटील :-

तो अधिकार मा. महापौरांचा आहे तो त्यांचा अधिकार आहे.

मिलन म्हात्रे :-

मा. महापौरांचा अधिकार असला तरी सुध्दा या नागरिकांचा त्याच्यावर पहिला अधिकार आहे. अॅन्टीचेंबरचा दुरुपयोग कोणीच नाही केला पाहिजे. तिथे कोण येते? बारा तास बिल्डर लोकांचे उठ बस चालू असते त्याला तुम्ही कुठले वेळ लावले आहेत का? पहिले याच्यावर निर्णय घ्या आणि मग तुम्ही पत्रकारांना अडवा. हे काय चालविले आहे? ज्यादिवशी तुमचे महापौर बसले त्याच दिवशी तुम्हाला बोललो की, येथे या अॅन्टीचेंबरचा वापर महापौरांनीच केलाच पाहिजे असा कायदा बोलतो. पत्रकारांना अडवता. नागरिकांना अडवता आणि जर हिम्मत असेल तर अॅन्टीचेंबर मध्ये बसणाऱ्यांना पहिले अडवा आणि मग तुमची धमक आम्हांला कळेल नसेल तर चौवीस तास सर्व पत्रकारांना खुले पाहिजे आणि पत्रकारांना चौवीस तास तुम्ही अर्लट केले पाहिजे पत्रकारांना कोणीही थांबवू शकत नाही. मिनिस्टर सुध्दा आपण तर फक्त अधिकाऱ्यांचा तमाशा चालला आहे ते बंद करा. आपल्या महापालिकेमध्ये अधिकारी फिरतात का? कशाला सिंगापुरला पाठवायचे लंकेमध्ये सोन्याच्या विटा आहेत. हे अधिकार, आयुक्त परत ठाण्याला जातात. कशाला सिंगापुरच्या गोष्टी करतात आणि वेळ वाया घालवता ह्याचे लाखांचे प्लेनची तिकिट, बेगलोरला जायचे असेल तरी ते प्लेनने जाणार आणि आपल्याकडे गटार तुंबली आहेत. त्याच्यावर कोणाचे लक्ष नाही. सकाळी पदभार हे असेल तर दुसऱ्या दिवशी संध्याकाळी विचारायला लागते की, साहेब तुमचे दुकान तेच आहे का? ही आपली अवस्था आहे आपण कशाला सिंगापुरच्या गोष्टी करता? तिथल्या अधिकाऱ्यांनी प्रशासन कसे चालवले हे आपल्या अधिकाऱ्यांनी अजुन सांगितलेले नाही. त्यांनी सांगितले इमारती कशा आहेत. रस्ते, कसे आहेत झाडे कशी आहेत अधिकारी प्रशासन कसे आहे. ते सांगितले नाही. मा. महापौर साहेब, साहेब, परदेशामध्ये सकाळी बिल्डींगचा प्लान पास करायला टाका संध्याकाळी अधिकारी आपल्याला बोलवतो, की तुमचा प्लान तयार आहे आपण घेवुन जा ही पध्दती आपल्याकडे नाही. मोठ्या मोठ्या गोष्टी करण्याचा काय अधिकार नाही. हे आपले गाडे असेच चालवायचे आहे. तुम्ही आणि आम्ही ह्याच्यात कशाला भांडत राहायचे अधिकारी सुधारणार आहेत का? मंत्रालयापासुन ग्रामपंचायतीपर्यंत तोच स्तर आहे आज काल आपल्या इथल्या वन विभागाची दहा माणसे कलेक्टरच्या ऑफीसला झाडु मारायला गेली होती. आपली ही परिस्थिती आहे. कलेक्टरने फोन केला तर अधिकाऱ्यांना कांपर भरते आपला इथला अर्धा स्टाफ, माजी नगरसेवक, अधिकारी आपल्या येथील पक्षाचे अध्यक्ष, पडलेले काही उमेदवार ह्यांच्या घरात आज ही पाच पाच, दहा दहा कर्मचारी कामाला आहेतकोण झाडु मारते कोण पोथा मारतो, कोण भांडी घासते. हे पहिले सुधरवा आणि मग सिंगापुरच्या गोष्टी करा. आमचा वेळ घालवु नका पानपट्टे साहेब, आपण उभे राहिलात. धन्यावाद.

एस. ए. खान :-

पत्रकारांसाठी आपण आपले कार्यालय चौवीस तासाकरिता खुले ठेवा.

मा. महापौर :-

पत्रकार बंधुना मी आपले निवेदन करतो की, आपण एकत्र बसुन तुम्हांला किती वेळ पाहिजे कारण कुठे ना कुठे वेळ मिळाली नाही तर आम्हांला काम करता येणार नाही तुम्ही सांगितले की, चौवीस तास वेळ पाहिजे मग बाकी काम आम्ही कधी करायची? तुम्ही आपल्या सोयीनुसार एक वेळ निश्चित करा की, आम्हांला दरवर्षी तुम्ही एक तास द्या. १० ते ११ ची वेळ द्या किंवा आठवड्यातुन दोनदा या तीनदा वेळ द्या तरच तो मार्ग निघणार नाही. पत्रकारांबाबत तुम्हांला ही चांगले माहित आहे की, १० टक्के पत्रकार हे जाहिराती साठी येतात. आणि दिले नाही तर ते नाराज होतात. मी तुमच्या असोसिएशनला देखील निवेदन केले होते. एखाद्या ओमप्रकाश असोसिएशनची आमच्याकडे ज्यावेळी मागणी येते तर आमच्या महापालिकेच्या नगरसेवकांची व एक मागणी तुमच्याकडुन सुध्दा असते. त्यावेळी तुम्ही सांगताकी, आमचा हा ग्रुप वेगळा आहे. आणि तो ग्रुप वेगळा आहे. आम्हांलाही तुमच्याकडुन कुठेतरी सहकार्य पाहिजे. जर तुमच्या पत्रकारांकडुन चुक होत असेल तर त्याला ही तुम्ही सहकार्य करावे अशी तुमच्याकडे मागणी करतो आणि त्यासाठी एकत्र बसु व मिटींग घेउ व कुठला वेळ योग्य राहिल त्याबद्दल आपण निवेदन करा व एकत्र बसुन मार्ग काढु आपण हा निषेध मागे घ्यावा. अशी मी आपल्याला विनंती करतो.

ओमप्रकाश अग्रवाल :-

मा. महापौर साहेब, इसके पहिले पी.आर. ओ. की, पोस्ट थी

मा. महापौर :-

सन्मा. सदस्य अग्रवालजी सभी यह विषय नहीं है।

ओमप्रकाश अग्रवाल :-

पत्रकारो का विषय आया है। इसलिए मैं बोल रहा हु आपने जब टाईम नक्की किया है तो मेरा निवेदन है की, पी. आर. ओ पोस्ट के बारे में पेपर में आया था। महापालिकेका पी.आर.ओ पोस्ट बंद है।

आपण पी.आर.ओ. पोस्ट चालू करा म्हणजे त्यांना ती माहिती तेथून मिळेल व महापौरांकडे येण्याची गरज ही भासणार नाही.

मिलन पाटील :-

मा. महापौर साहेब, एक नगरसेवक सांगतो आणि उपायुक्त बसतात. आपण आदेश दिलेला आहे. सिंगापूरचे त्यांचे काय म्हणणे आहे ते सांगतील.

मा. महापौर :-

पानपट्टे साहेब, आपण थोडक्यात आपली माहिती द्या. बेसिक माहिती द्या.

मिलन म्हात्रे :-

बेसिक माहिती द्या. जाण्या-येण्याचा खर्च ही सांगा. म्हणजे आम्ही किती डुबलो हे आम्हांला कळेल. आपली महापालिका किती डुबीत खात्यात आहे ते कळेल. कारण उपायुक्त हे नविन नाही. आम्हांला दोन दोन वर्षांचे अनुभव आहे.

जुबैर इनामदार :-

मा. महापौर साहेब, आपल्या परवानगीने बोलू इच्छितो की एका वेळीस दोन दोन डी.एम.सी. महापालिकेत नसतात.

मा. महापौर :-

सन्मा. सदस्य इनका होने दो बादमें आप बोलिए।

संभाजी पानपट्टे (मा. उपायुक्त साो.) :-

मा. महापौर साहेब, मा. उपमहापौर साहेब, सन्मा. सर्व सदस्य, सिंगापूरचा एरिया ७०० स्क्वेअर मीटरचा आहे. जवळपास तिथले पॉप्युलेशन पन्नास लाख आहे.

मा. महापौर :-

तुम्ही हे सांगा की, ह्याच्याने शहराला काय फायदा होणार आहे.

जयंत पाटील :-

सिंगापूर बघून या शहरात तुम्ही काय बदल करणार आहात? या सभेतील २५ टक्के नगरसेवकांनी सिंगापूर बघितलेले आहे. मी स्वतः गेलेलो आहे. तुम्हांला मी एकच उदाहरण देईल. साहेब, जेव्हा मी बसमधून जात होतो व आमचा गाईड होता. त्या गाईडने पहिली ओळ सांगितली की मी ह्या देशामध्ये टॅक्स पेअरर आहे याच मला अभिमान वाटतो. या देशामध्ये अशी लोक आहेत का? टॅक्स कसा बुडवता येईल हे आम्ही बघतो आणि तो अभिमानाने सांगतो की, मी इथला टॅक्स पेअरर आहे आणि त्याचा मला अभिमान वाटतो. काही होणार नाही. या चर्चेला काय अर्थ नाही. आम्ही महापालिकेचे लाखो रुपये खर्च केले. पण त्याचा काही फायदा नाही. आज आम्ही रस्ता बनवतो व दुसऱ्या दिवशी रस्ता खोदला जातो. तशी परिस्थिती आहे का?

संभाजी पानपट्टे (मा. उपायुक्त साो.) :-

त्याठिकाणी तसे होत नाही. तिथे प्रत्येक रस्त्याला सव्हीस रोड आहे.

चंद्रकांत मोदी :-

साहब, सिंगापूर जैसा मिरा भाईंदर शहर मे रोड बनाओ।

तुळशीदास म्हात्रे :-

साहेब एकच शब्द बोलतो, मिरा भाईंदरमध्ये आज जे विकासक आहेत ते बिल्डिंग बांधतात. पण तुम्ही एकातरी बिल्डरकडून आयुक्तांनी रस्ता करून घेतला का? आपण बोलतोय की आंधळ दळतय आणि कुत्रं पिठ खातयं, पण ते कोणामुळे खात आहे तर अधिकाऱ्यांमुळे खात आहे. हे लक्षात ठेवा आणि या अधिकाऱ्यांना दांडयाने मारल्याशिवाय गप्प बसू नका. त्यासाठी एक व्हा. अधिकारी कायदयात सापडला तर त्याला सोडायचे नाही.

नयना म्हात्रे :-

मा. महापौर साहेब, आंधळं दळतय आणि कुत्रं पिठ खातय तर हे सन्मा. सदस्य स्थायी समितीचे सभापती होते ना.

हेलन गोविंद :-

सन्मा. म्हात्रे साहेब, हे सर्व सदस्यांनी ठरवायला पाहिजे. पदाधिकाऱ्यांनी ठरवायला पाहिजे तरच हे होईल. आंधळं दळतयं आणि कुत्रं पिठ खातयं तर हे सर्वांनीच ठरवायला पाहिजे.

तुळशीदास म्हात्रे :-

कशाला ठरवायला पाहिजे.

अनिल सांवत :-

मा. महापौर साहेब, आपल्या परवानगीने बोलत आहे, अधिकाऱ्यांना आपण जे सिंगापूरला ट्रेनिंगला पाठवले व आपण सर्व सांगितले की ही आपल्या महानगरपालिकेची परिस्थिती आहे. महानगरपालिकेच्या इनकमच्या बाबतीत तुम्ही काळजी करता की, इनकम कसे वाढेल पण आजची परिस्थिती ही आहे की, प्रॉपर्टी टॅक्स लावायला लोकांना चार ते पाच तास लाईनमध्ये उन्हात उभे रहावे लागते. प्रशासनाने ही सुधारणा

करावी. दुसरी गोष्ट मघाशी नाल्यांचा विषय होता तिथे हे सर्व डिसक्शन झाले. पण महानगरपालिकेला त्याच्याधून काय तोटा होणार आहे. याविषयी कोणीही काहीही बोलले नाही. जे.एन.यू.आर.एम. मध्ये...

मा. महापौर :-

तो विषय संपलेला आहे. “ज” चा विषय चालू आहे.

अनिल सावंत :-

मला बोलायला दया. त्या स्कीममध्ये १९२५ करोड रुपये सॅक्शन झाले आहेत आणि त्यातले पंधरा टक्के केंद्र शासन देणार आहे व वीस टक्के राज्य शासन आणि ५० टक्के महानगरपालिकेला कर्जरूपाने उभारायचे आहेत. याविषयी आपण आपल्या मागच्या गोषवाऱ्यामध्ये काळजी व्यक्त केली की, ५० टक्के रक्कम कसे उभारायचे? हा जो १० करोडचा ठराव तुम्ही मांडला आणि २००८-०९ मध्ये जसे प्रोव्हीजन करण्यासाठी १० करोड रुपयाचे प्रोव्हीजन मागितले त्यामध्ये १० करोड रुपयाचे प्रोव्हीजन करत असताना राज्य शासन आणि केंद्र शासनाकडून एकदा हे प्रोव्हीजन केल्यानंतर तुम्हांला तो निधी मिळणार आहे का? ५० टक्के निधी मिळणार आहे का? म्हणजे सरळ सरळ श्री. दिपक खांबित यांनी ५ करोड रुपयाचे महापालिकेचे नुकसान केलेले आहे या विषयावर कोणी काहीच बोललेले नाही.

मा. महापौर :-

सन्मा. सदस्य आपण जे बोलता की जवाहरलाल नेहरू नॅशनल अरबन रिन्युअल मिशनमध्ये आपण प्रोव्हीजन केले होते आणि ती रक्कम अजून सॅक्शन झालेली नाही.

अनिल सावंत :-

साहेब त्याच्यामध्ये ५० करोड रुपये गेल्या आठवड्यामध्ये सॅक्शन झालेले आहेत.

मा. महापौर :-

जे ५० करोड रुपये झाले ते एम.एम.आर.डी.ए. चे सॅक्शन झाले होते.

अनिल सावंत :-

एम.एम.आर.डी.ए. चे ही जे.एन.यू.आर.एम. मध्ये येते.

मा. महापौर :-

त्याच्यामधून २४ करोड रुपये...

अनिल सावंत :-

ते जाहिर कधी होणार आहे तर आपण प्रॉपर स्कीम न्याल.

मा. महापौर :-

सिव्हेरेज प्लानसाठी आहे.

अनिल सावंत :-

साहेब रोडसाठी आहे. सिव्हेरेज प्लानसाठी आहे.

मा. महापौर :-

सन्मा. सदस्य २४ करोड कुठले सॅक्शन झालेले आहे तर आपल्याला जी ५० टक्के रक्कम टाकायची आहे. ते आपल्याकडे नाही म्हणून आपण एम.एम.आर.डी.ए. कडून लोन मागितले आहे. आपल्या रक्कमेमधूनच आपल्याला ते लोन म्हणून मिळालेले आहे. सेंट्रल गव्हर्नमेंट किंवा स्टेट गव्हर्नमेंटकडून आपल्याला हे पैसे मिळालेले नाहीत.

अनिल सावंत :-

आपण मला सांगा की १० करोडचे प्रोव्हीजन केल्यानंतर जे.एन.एन.यू.आर.एम. कडून आपल्याला ५ करोड रुपये लेखी मिळणार आहे का?

मा. महापौर :-

तुम्ही जे बोलत आहात तेच सांगतो. आपण जे.एन.एन.यू.आर.एम. ला नाल्याची प्रोव्हीजन केली ते दोन नाले एवढे महत्त्वाचे आहेत की...

अनिल सावंत :-

साहेब सर्वच नाले महत्त्वाचे आहेत. मी फक्त महानगरपालिकेचे नुकसान झाले आहे त्याच्याबद्दल बोलत आहे. ठिक आहे. तुमचा विषय झाला.

मा. महापौर :-

आपल्याला ह्याच्याबद्दल अजून काय बोलायचे आहे का?

अनिल सावंत :-

हिंदू धर्मियांच्या भावना दुखावल्या म्हणून मा. महापौरांनी सर्वांची माफी मागितली आणि सर्व नगरसेवकांनी मोठया मनाने.....

मा. महापौर :-

नगरसेवक, समोर उपस्थित सगळे, पूर्ण देश-जग, भाईदर सर्व धर्माकडून.

अनिल सावंत :-

मागितली ना. तो तुमचा मोठेपणा.

हेलन गोविंद :-

साहेब, देवाने सर्वाना माफ केले. आम्हा मनुष्यांना माफ करणे ते आपले कर्तव्य आहे.

मा. महापौर :-

सन्मा. सदस्य आपल्याला "ज" प्रस्तावाखाली काय बोलायचे आहे का?

अनिल सावंत :-

होय, त्याच्याबद्दलच. दोन वाक्यामध्ये संपवणार आहे. तुम्ही माफी मागितली पण मा. नगरसेवक ओमप्रकाश अग्रवालजीने मुस्लिम धर्मियांच्या ज्या भावना दुखावल्या की, "सौ चुहे खाकर, बिल्ली हज हो चली".

ओमप्रकाश अग्रवाल :-

वह कहावत है।

अनिल सावंत :-

म्हणजे त्यांना असे बोलायचे आहे की, पाप करुन मग हजला जायचे.

(सभागृहात गोंधळ)

चंद्रकांत वैती :-

पत्रकारांनी ज्या काळ्या फिती बांधल्या आणि त्यांनी त्यांचा निषेध व्यक्त केलेला आहे. एक पत्रकार महापालिकेच्या गेटवर मुक आंदोलनाला बसतो याचा अर्थ कुठेतरी पत्रकारांना या शहरातील विकासाची माहिती देताना आपण कुठेतरी पुढे मागे होत आहोत. पत्रकारांना माहिती देत नाहीत. वास्तविक पत्रकारांचा देखिल या शहराच्या जडणघडणीमध्ये फार मोठा सहभाग आहे. शहरामध्ये होणारे अनुचित प्रकार किंवा विकासाच्या बाबी आपल्या वृत्तपत्राच्या माध्यमातून हे पत्रकार वारंवार शहरवासियांच्यासमोर आणत असतात. शहराचा चेहरामोहरा या वृत्तपत्राच्या माध्यमातून स्पष्ट दिसत असतो आणि त्याच्यामध्ये वृत्तपत्राची मुस्कटदाबी होते असे माझे मत आहे. आपण ज्या पत्रकारांना बंदी केलेले आहेत त्यांच्यासाठी आपण दिवसातला काही वेळ दयावा. मला वाटते की, जाहिराती मागण्यासाठी रोज कोणी येत असेल असे मला वाटत नाही आणि पत्रकारदेखील रोज येत नसतील.

मा. महापौर :-

सन्मा. नगरसेवक आपण जे बोलता त्याला मी पहिलेच निवेदन केलेले आहे. त्यांना मी पहिलेच सांगितलेले आहे की, जो वेळ पाहिजे तो त्यांनी नक्की करावा. हे प्रॅक्टिकल कसे झाले आहे की, १० वाजता एक पत्रकार येतो. आपण त्याला अर्धा तास बसवितो आणि चहा वगैरे पाजून पाठवितो. जनरली एक रिस्पेक्ट म्हणून, एक १०.३० वा. येतो एक ११.०० वा. येतो. त्यामुळे पूर्ण वेळ त्याच्यातच जातो. त्यांनी एक टाईम नक्की करावा. १०.०० ते ११.०० किंवा ११.०० ते १२.००, १२.०० ते १.०० किंवा १.०० ते २.०० वा., ११.०० ते २.०० मी महापालिकेत असतो. त्यांनी टाईमिंग दयावा. त्या हिशोबाने वेळ दिली जाईल.

चंद्रकांत वैती :-

लोकशाहीचा चौथा स्तंभ म्हणजे पत्रकार आणि त्यांना ते संबोधलेले आहे व मानलेले आहे. आपण त्यांना कोणती वेळ द्यायची तो आपला प्रश्न आहे. परंतु, ते जाहिराती साठी येतात किंवा कशासाठी, माझ्या माहितीप्रमाणे प्रत्येक पत्रकार आपले स्वतःचे वाहन घेउन येत असतो. किती जाहिराती मागतात मला ते माहित नाही. या विषयात आपण योग्य तो निर्णय घ्यावा. परंतु, पत्रकारांना जी आवश्यक माहिती आहे ती दिलीच पाहिजे. पत्रकार धरणा धरतो. बाकी पत्रकार निर्देशने करतात. काळ्या फिती लावतात. निषेध व्यक्त करतात. ही बाब शहराच्या हिताची दिसत नाही. दुसरी गोष्ट, सन्मा. मिलन म्हात्रे साहेबांनी एक आरोप केला होता. या आरोपावर कमिशनर साहेब आपण आणि आमच्या सभागृहातील सहकारी नगरसेवक सर्वाना चिंतेची बाब आहे की, बरेच कर्मचारी आजी-माजी नगरसेवकांच्या पदाधिकाऱ्यांच्या शेतांवर, वाड्यांवर किंवा घरी असतात असा त्यांनी आरोप केला आहे. या आरोपात किती तथ्य आहे. असे कर्मचारी जर कोणाच्या घरी कामाला जात असतील तर अशा लोकांना सेवेतून काढून टाकावे. आपण किती लोकांना किती दिवस पोसणार आहोत? काय करणार आहोत? आपण रोज नव्या भरत्या करतो. एक सी.डी.पी. तयार केला जवाहरलाल नेहरू, नॅशनल अरबन रिन्यूअल मिशनसाठी या सभागृहाला माहिती देत आहे की, ३० लाख रुपये या सभागृहाने मंजूर केले. ३४ लाखाची बिल अदा केली. पेन्डींग बिल ४ कोटी रुपयाची आहेत. तुमची परवानगी घेतली का? मग पापाचे वाटेकरी आपण का व्हायचे? या सर्व गोष्टींची माहिती निघाली पाहिजे. मी माहितीच्या अधिकारात ही सर्व माहिती प्राप्त केलेली आहे. या विषयात उच्चस्तरीय चौकशीची मी मागणी करणार आहे.

मा. महापौर :-

सन्मा. नगरसेवक चंद्रकांत वैती साहेब, आपण बोललात त्या प्रकारचे जर कुठले कर्मचारी असतील व आपल्याला त्याबद्दल काय माहिती असेल तर आपण ते सांगा. आपण त्याच्यावर नक्कीच निलंबनाची कार्यवाही करू. तसेच, आपण जी स्पेशल मिटींग लावणार आहे. त्यामध्ये आपल्याला भविष्यात कोणकोणत्या स्कीम राबवायच्या आहेत व कुठल्याप्रकारचे चेन्जेस करायचे आहेत ते आपण नक्की करू.

प्रभात पाटील :-

मागच्या वेळेला आपण ह्याच तहकूब सभेच्या संदर्भामध्ये सानुग्रह अनुदानाचा विषय होता. तर आपण सर्वांना सानुग्रह अनुदान सरसकट दिले. त्याच्यावर मानधनावरच्या कर्मचाऱ्यांचा विषय होता. तसा ठराव झालेला आहे व ठरावामध्ये तसा उल्लेख आहे.

बालाजी खतगांवकर (मा. उपायुक्त (मुख्यालय) सो.) :-

मा. महासभेने मान्यता दिली तरी ते तपासून बघितले गेले तर त्यांना तसे देता येत नाही. ते एकदम चुकीचे होईल.

प्रभात पाटील :-

आपण त्यावेळेला का सांगितले नाही?

बालाजी खतगांवकर (मा. उपायुक्त (मुख्यालय) सो.) :-

कोणालाही सानुग्रह अनुदान देण्यासाठी कमीत कमी मागील एक वर्षात काम केलेले पाहिजे.

प्रभात पाटील :-

साहेब ह्याच्या अगोदर बालवाडी शिक्षक मानधनावर नव्हते का त्यांना ही आपण वर्षानुवर्षे सानुग्रह अनुदान देत होतो.

बालाजी खतगांवकर (मा. उपायुक्त (मुख्यालय) सो.) :-

आपण ऐकून तर घ्या. त्यांना महापालिकेकडून जे आदेश दिले होते...

शरद पाटील :-

मा. महापौर साहेब, त्याचा ठराव झालेला आहे आपण तो ठराव वाचून दाखवा.

प्रभात पाटील :-

तो मा. महासभेचा ठराव आहे व ठरावामध्ये तसा उल्लेख आहे.

बालाजी खतगांवकर (मा. उपायुक्त (मुख्यालय) सो.) :-

आपण मुद्दा तर समजून घ्या. तत्पूर्वी ते सर्व ऑपररेटर हे ठेकेदाराकडून होते. हे जे सानुग्रह अनुदान दिलेले आहे ते मागील आर्थिक वर्षात काम केले त्यांना दिलेले आहे.

प्रभात पाटील :-

त्यांना दिड वर्षे झालेले आहे.

बालाजी खतगांवकर (मा. उपायुक्त (मुख्यालय) सो.) :-

ठेकेदाराच्या कर्मचाऱ्यांना दिले तर आपल्याला सफाई कर्मचाऱ्यांना ही दयावे लागेल. ते ३००० कर्मचारी आहेत. मा. महासभेने ठराव केलेला आहे. प्रशासकीय अडचण होती. त्याबद्दल सभागृहाचे इतर अधिकाऱ्यांशी चर्चा करून हा निर्णय घेतलेला आहे आणि मा. उपमहापौर साहेब, पदाधिकाऱ्यांसोबत आमची चर्चा झाली होती. त्यांच्यामध्ये कमीतकमी मागील त्यांनी महापालिकेच्या आस्थापनेवर एक वर्षे नियमित काम केलेले पाहिजे. तर पुढच्या वर्षी जेव्हा निर्णय होईल तेव्हा आपल्याला ह्या लोकांना देता येईल.

प्रभात पाटील :-

त्यांना काम करून किती वर्षे झाले आहे?

बालाजी खतगांवकर (मा. उपायुक्त (मुख्यालय) सो.) :-

आपण त्यांना ज्यावेळेस मानधनाचे आदेश त्यावेळी त्यांना मागील आर्थिक वर्षातील फक्त दोन महिने येतात.

प्रभात पाटील :-

आणि हे संपूर्ण वर्षे त्यांना मिळते ना.

बालाजी खतगांवकर (मा. उपायुक्त (मुख्यालय) सो.) :-

पुढच्या दिपावलीला ह्या वर्षाचे धरून देता येईल. सानुग्रह अनुदान चालू आर्थिक वर्षासाठी नाही.

प्रभात पाटील :-

आपण १२-१३ महिन्याचे एवढे छोटे-मोठे मुद्दे काढता.

बालाजी खतगांवकर (मा. उपायुक्त (मुख्यालय) सो.) :-

हा अनुदान मागील आर्थिक वर्षासाठीचा आहे आणि मागील आर्थिक वर्षामध्ये ते ठेक्याने होते.

मा. महापौर :-

उपायुक्त साहेबांच्या म्हणण्याप्रमाणे आपल्याकडे जे मार्च, २००७ पर्यंत होते...

चंद्रकांत मोदी :-

मा. महापौर साहेब, पत्रकार बंधु अभी तक खडे है। हमारे डेप्युटी कमिशनर सिंगापूर जाकर आए तो सिंगापूर मे पत्रकार बंधुका मान सन्मान नही होता क्या?

मा. महापौर :-

सन्मा. नगरसेवक चंद्रकांत मोदीजी आप बैठीए।

प्रफुल्ल पाटील :-

मघाशी सानुग्रह अनुदानाचा जो विषय झालेला आहे. यामध्ये आम्ही असे ठरविलेले नाही. ठरावामध्ये कमीत कमी एक वर्षे काम केलेले असेल अशा प्रकारचा ठराव नाही. ज्याने जितकी दिवस काम केलेले आहे. त्या प्रो-डाटा बेसिसवर तुम्ही जर वर्षाला तीन हजार रु. देणार असाल तर दोन महिन्याचे वर्षाच्या हिशोबाने सरासरी काढून त्यांना दयायचे असा आमचा ठराव आहे.

प्रभात पाटील :-

तो सानुग्रह अनुदान आहे. तो काय बोनस आहे?

प्रफुल्ल पाटील :-

शासनाचे निर्देश हे बोनससाठी आहेत. सानुग्रह अनुदान देणे हा महापालिकेचा अधिकार आहे.

प्रभात पाटील :-

महापालिकेचा तो अधिकार आहे. मग असा कसा तो अधिकार आहे. सानुग्रह अनुदान किती द्यावे? कोणाला द्यावे? मी असे म्हणून की जर असे विषय मा. महासभेत होत नसतील तर आपण हे विषय मा. महासभेत कशाला आणता? आपण हे आपल्याच अधिकारात हे विषय करून टाका. सानुग्रह अनुदानाचा ही विषय कमिशनर साहेब त्याला तुम्ही तुमचा अधिकार वापरा. तो विषयच आणू नका. तुम्हीचे ते सानुग्रह अनुदान देवून टाका. आम्ही सरसकट सगळ्यांचा विचार करतो.

बालाजी खतगांवकर (मा. उपायुक्त (मुख्यालय) सो.) :-

सन्मा. सदस्यांना मी अवगत करतो की, आपल्या कामकाजाचे ऑडीट होते. त्या ऑडीटमध्ये ह्याला आक्षेप येऊ शकतो. आम्ही त्यांना न देण्यासाठी ते काय आमचे परके नाही. सन्मा. पाटील साहेबांनी येथे सांगितल्याप्रमाणे दोन महिन्यांच्या कालावधीच्या परसेनटेजमध्ये देता येत असेल तर तपासून तशी कार्यवाही केली जाईल. पण शक्यतो मागील आर्थिक वर्षामधला जर कामय कर्मचारी असूनसुद्धा जर त्याची उपस्थिती नसेल तर त्याला देता येत नाही.

प्रभात पाटील :-

आपण असे काही निकष लावा ना. आम्ही कुठे नाही म्हणतो. आमचा ठराव तसाच आहे.

बालाजी खतगांवकर (मा. उपायुक्त (मुख्यालय) सो.) :-

मा. महासभेने जरी निर्णय घेतला तरी कायदयाच्या बाहेर जावून काय करता येत नाही.

प्रभात पाटील :-

आमचा ठरावच तसा आहे.

बालाजी खतगांवकर (मा. उपायुक्त (मुख्यालय) सो.) :-

आपण भावनेपोटी आपल्या कर्मचाऱ्यांसाठी हा निर्णय घेतलेला आहे.

प्रभात पाटील :-

आमचा ठरावच तसा आहे की, त्यांनी किती काळापासून कायम केले हे तपासून तरी बघायला पाहिजे.

बालाजी खतगांवकर (मा. उपायुक्त (मुख्यालय) सो.) :-

तपासून घेऊ.

प्रभात पाटील :-

माझे बोलण्याचे तात्पर्य एवढेच आहे की जेव्हा आपण सर्वांनी आनंदात दिवाळी साजरा केली त्यादिवशी दिवाळीच्या दिवशी ह्या लोकांच्या पगाराचा चेक बँकेत पडला. ह्यांना पगार ही वेळेवर दिला नाही. ही कुठची माणुसकी आहे. हा कोणता न्याय आहे? त्यांना दिवाळी साजरी करण्यासाठी तुम्ही त्यांना वेळेवर पगार ही दिला नाही. मी निषेध करते, असा जो निर्णय आहे. तो निर्णय घेणाऱ्यांचा मी येथे निषेध करते. दिवाळी हा मोठा सण आहे आणि हा सण सर्वांचा व्यवस्थित साजरा झाला पाहिजे.

आसिफ शेख :-

सन्मा. महापौर साहेब, सन्मा. ज्येष्ठ सदस्य प्रफुल्लजी पाटील आणि सन्मा. सदस्या प्रभात (ताई) पाटील यांनी जो विषय याठिकाणी पोटतिडकीने मांडलेला आहे. सानुग्रह अनुदान, हंगामी कर्मचाऱ्यांना जे बरेच ठेकेदाराकडे काम करत असतील तर त्यांना दिले पाहिजे तो त्यांचा अधिकार आहे. दिवाळी त्यांची ही आहे. त्यांची दिवाळी चांगली साजरी व्हायला पाहिजे. मी आपल्याला एक उदाहरण देतो की, याठिकाणी तत्कालिन नगराध्यक्ष गिल्बर्ट मॅन्डोसा हे जेव्हा नगराध्यक्ष होते त्यांनी जेव्हा याठिकाणी कार्यभार केला तेव्हा सर्वप्रथम सानुग्रह अनुदान हे शिक्षकांना मिळत नव्हते. शिक्षकांना सानुग्रह मिळवून देण्याचे काम त्यावेळी त्यांनी केले. मग तेव्हा नियम वेगळा होता आणि आता नियम वेगळा आहे का? त्या सर्वांची दिवाळी हर्षउल्हासाने साजरी करू द्या. अडचण काय आहे ते आम्हांला कळतच नाही आणि आपण जो नियम सांगत आहात तो बोनससाठी नियम असतो. त्याची आपल्याकडे कमीत कमी एक वर्ष सेवा झाली पाहिजे. हा नियम बोनससाठी आहे. सानुग्रह अनुदानासाठी कोणताही नियम नाही. कृपया आपण सर्वांची दिवाळी गोडीने गुलाबीने आनंदात उत्साहात साजरी करू द्या. कोणत्याही कर्मचाऱ्यांवर अन्याय होणार नाही याची दक्षता मा. महापौर साहेब, मा. आयुक्त साहेब आपण स्वतः घेतली पाहिजे, नाहीतरी अजून काय होणार आहे? आपण आपला निधी

थोडाफार वाढवून घ्या. एवढे झाले. झाले गेले गंगेला मिळाले. आणखिन थोडे जावू दे पण कर्मचाऱ्यांचे भले होईल ना. कर्मचाऱ्यांच्या हिताचा निर्णय घेतला पाहिजे.

मा. महापौर :-

मिटींगनंतर हा निर्णय घेतला जाईल.

आसिफ शेख :-

मिटींगनंतर नको. आपण आताच निर्णय घ्या. ठराव झाल्यावर ही कार्यवाही का होत नाही? तो तुमचा अधिकार आहे. आपण आपले अधिकार दुसऱ्याला वाटप करता.

मा. महापौर :-

मा. महासभेने निर्णय घेतलेला आहे.

आसिफ शेख :-

जो अधिकार मा. महापौरांचा असतो. तुम्हांला मागचे दोन तीन उदाहरण देतो. सन्मा. सदस्या निर्मला सावळे मॅडम ह्या महापौर असताना त्यांनी महापौर निधीची स्थापना केली आणि आपण महापौर निधी संदर्भात एक चांगली कमिटी स्थापन केली. मला कळत नाही. कमिटी स्थापन करण्याचा अधिकार का? तुमचा अधिकार तुम्ही दुसऱ्यांना का देता? महापौर निधी वापरण्याचा अधिकार मा. महापौरांचा असतो ना.

मा. महापौर :-

आपल्याकडे डॅंग्यूचे जे पेशन्ट आहेत त्याचे बरेचसे अर्ज आलेले आहेत की महापौर निधीतून त्यांना सहाय्यता द्यायची. सभागृहाने त्याच्यामध्ये कमिटी नेमली होती. पण विरोधी पक्षनेता आपल्याकडून आलेला नाही म्हणून ती कमिटी बॅलेन्स आहे आपण सभागृहात जर एखादा निर्णय घेत असू तर स्थायी समिती, सभापती, महापौर, उपमहापौर, उपआयुक्त आणि गटनेता तुम्ही सभागृहाने निर्णय घेत असाल तर ते जे चेक आहेत त्यांना आपल्याला रिलीज करता येईल. कोणाला मदत देता येईल.

आसिफ शेख :-

मा. महापौर साहेब, माझे काय म्हणणे आहे ते आपण ऐकून तर घ्या ना माझे असे म्हणणे आहे की, जो अधिकार मा. महापौरांचा आहे तो अधिकार महापौर दुसऱ्यांना निर्णय घेण्यासाठी का देतात. निर्णय घेण्यासाठी तुम्ही सक्षम नाही का? जे प्रकरण तुमच्याकडे येत असेल त्या संपूर्ण प्रकरणाचा खातेनिहाय चौकशी होवून सगळ्यांचे रिमार्क घेउन आपल्यासमोर येत असेल ना. त्याच्यावर आयुक्तांचा रिमार्क असतो. डॉक्टरांचा रिमार्क असतो. तुम्हांला ते मंजूर करायचे आहे. तुम्ही कमिटी कशाला स्थापन करता तेच मला कळत नाही. आठ-आठ महिने झाले आहेत, लोकांची प्रकरणे प्रलंबीत आहेत आणि तुम्ही तुमचा अधिकार दुसऱ्यांना दिला. तुम्ही सक्षम नाही? तुम्ही तसे काय ते सांगा. कृपया तुम्ही असा निर्णय घेऊ नका.

मा. महापौर :-

महापौर निधीबद्दल की..

आसिफ शेख :-

महापौर निधीबद्दल आणि त्या निर्णयाचा जो ठराव झालेला आहे. सानुग्रह अनुदानाचा तो अनुदान कर्मचाऱ्यांना द्या.

मा. महापौर :-

त्याच्यावर मी निर्णय दिलेला आहे.

आसिफ शेख :-

आमचे सर्व पत्रकार बंधू त्यांच्यासोबत आपण सुसंवाद साधून घ्या. पत्रकार समाजाचा आरसा आहे.

मा. महापौर :-

सगळे इश्यू मिक्स करू नका.

आसिफ शेख :-

पत्रकार हाताला काळ्या फिती लावून उभे आहेत.

मिलन पाटील :-

मा. महापौर साहेब पत्रकारातला एक कोणीतरी त्यांच्या प्रमुखाला बोलवा आणि त्यांचे काय म्हणणे आहे ते ऐकून घ्या. सभागृहाला माहिती पडू दे. तुम्ही त्यांना आव्हान केले तरी ते बसत नाही. त्यांचे म्हणणे काय आहे ते आपण ऐकून घ्या. आपण त्यांना सभागृहामध्ये बोलवा.

आसिफ शेख :-

आपण पत्रकारांवर निर्णय घेणार आहात की, नाही ते सांगा.

मिलन पाटील :-

मा. महापौर साहेब, त्यांच्या अध्यक्षांना बोलवा व त्यांचे म्हणणे ऐकून घ्या.

मा. महापौर :-

सभा संपल्यानंतर पत्रकारांना मी स्वतः निवेदन पाठवून माझ्या दालनात बोलावून घेणार. त्यांचे म्हणणे ऐकून घेणार व त्याप्रमाणे दोघांनी मिळून एक डिसीजन घेऊ.

जुबेर इनामदार :-

सध्या त्या पत्रकारांना निषेध बंद करायला सांगा. मा. महापौर साहेब, आपले पत्रकार मित्र दालनामध्ये असे उभे राहून निषेध करत आहेत आपण त्यांना तो निषेध थांबवायला सांगा.

नयना म्हात्रे :-

मा. महापौर साहेब, सन्मा. नगरसेवक चंद्रकांत वैती यांनी विषय काढलेला की, आपले आजी नगरसेवक आणि माजी नगरसेवक यांच्याकडे आपले कर्मचारी भांडी घासायला, कपडे धुवायला हे सर्व करायला जातातच ते मला देखिल माहित आहे. दुसरी गोष्ट, आपल्या महापालिकेचे कर्मचारी, नगरसेवकांच्या गाड्या घेउन फिरतात. ते सुद्धा आपल्याकडे ड्युटीवर असताना तसेच आपल्या महानगरपालिकेत या इमारतीमध्ये आठ ते नऊ वर्षांपासून तेच शिपाई आहेत. तर त्यांची देखिल बदली करण्यांत यावी आणि दुसरा विषय असा आहे की, आपल्याकडे आपण ५० लिपिक घेतले होते त्यांना कित्येक महिन्यांपासून पगार मिळालेला नाही. पण ज्या ऑफीसरकडे तो लिपिक काम करतो. तसे ५० लिपिक आपल्याकडे आहेत. कारण ते देतात एकाच नाव लिहून आणि परत देतो दुसऱ्याचेच नाव लिहून मला वाटते. त्यांचा गाववाला कोणतरी असावा. त्यांची तो बरोबर सेटींग लावतो. मला तर असे बोलायचे आहे की, श्री. परब यांना त्या जागेवरून पहिल्यांदा कमी करा.

मा. महापौर :-

पत्रकार बंधूना मी सांगतो की, जी पाटी लावली आहे ते फक्त आपल्या मिरा भाईंदरच्या पत्रकारांसाठी नाही तर ओवर ऑल सर्वांसाठी, पूणेवरून पत्रकार येतात, राजस्थान, विरार, वसई, डहाणू असे सर्व ठिकाणाहून पत्रकार येतात. त्यावेळी मी काहीच लिहून ठेवलेले नाही. कोणी मागितली कोणी मागितली नाही. तरी आपल्याला असे एखादे वाटत असले तर ह्यापुढे आपल्याला नक्कीच राईटिंगमध्ये देवू की ही लोक आली होती. तुम्हांला त्याप्रमाणे आम्ही माहिती देवू.

आसिफ शेख :-

मा. महापौर साहेब, आपण घोषणा करा की, माझा दरवाजा सर्वांसाठी उघडा आहे. आपण जेव्हा व्यापार करतो. तेव्हा व्यापारी एक पाटी लावतो की, अद्वर डोअर अवलेज ओपन टू दि फायनेस्ट पिपल इन दि वर्ल्ड. तसेच फायनेस्टपेक्षा चांगले पत्रकार फायनेस्ट पत्रकार आहेत. आपण त्यांच्यासाठी दरवाजे उघडे ठेवा. मन मोठे करा ना. तुम्ही घोषणा करुन टाका.

मा. महापौर :-

याच्यावर चर्चा आपण व्यवस्थित एक निर्णय घेऊ. त्यासाठी आपण पत्रकार बंधूनी बसून घ्यावे. एवढ्या आमच्या निवेदनाला मान दयावा.

प्रफुल्ल पाटील :-

डॅंग्यूचे पेशट जे आहेत त्यांना आर्थिक मदत देण्यासाठी, जसे आपण सांगितले की, अजूनपर्यंत कमिटी गठीत झालेली नाही. आपण ज्या डॅंग्यू पेशंटला मदत करायची आहे ती तातडीची मदत आहे. ती नंतर देवून त्याचा काय उपयोग आहे? आपण अशी मदत करावी आणि तो विषय सभेच्या अवलोकनार्थ ठेवावा.

मा. महापौर :-

ठिक आहे. धन्यवाद.

प्रफुल्ल पाटील :-

पूर्वीपण अशापद्धतीची कार्यवाही झालेली आहे.

शरद पाटील :-

मा. महापौर साहेब, त्याच्यात डॅंग्यूची जुनी प्रकरण सुद्धा आहेत त्यांना ही देवून टाका.

मा. महापौर :-

जेवढे पेंडींग आहे ते सर्व.

मिलन म्हात्रे :-

प्रकरण क्र. १५ करिता दि. २६/१०/०७ रोजी मी 'ज' द्वारे प्रस्ताव मांडला होता त्याचा ठराव मांडत आहे. साहेब या ठरावामध्ये घंटा हा शब्द मी वापरला पण त्या घंटा कचरा गाडीला नसतात म्हणून मुद्दामून मी हा शब्द टाकला. शहरातील कुठल्याही घंटा गाडीला आजमितीपर्यंत एक ही घंटा वाजविला जात नाही. आणि आपल्या सिगापुरच्या गप्पा करणाऱ्या अधिकाऱ्यांना त्या घंटा कुठे गेल्या आहेत हे कधी बघावेसे पण वाटले नाही.

(सन्मा. सदस्य मिलन म्हात्रे यांनी प्रकरण क्र. १५ ('ज' प्रस्ताव) यांच्या ठरावाचे सभागृहासमोर वाचन केले.)

प्रकरण क्र. १५ :- सन्मा. सदस्य श्री. मिलन वसंत म्हात्रे यांचे दिनांक २६/१०/२००७ रोजीच्या पत्रान्वये दिलेला प्रस्ताव. --- मिरा भाईंदर महानगरपालिका हद्दीतील सर्व इमारती, घरे, चाळींना दैनंदिन कचरा जमा करण्याकरिता फायबर मुळेबल डस्टबीन बसविणेबाबत चर्चा व विनिमय करुन निर्णय घेणेबाबत.

मिरा भाईंदर महानगरपालिका परिसरामध्ये घनकचरा व्यवस्थापन अंतर्गत घंटा गाड्यांद्वारे शहरातील गृहनिर्माण संस्थांमधील दैनंदिन कचरा गोळा केला जातो. सदर कचरा गोळा करुन गृहनिर्माण संस्थेतील

सफाई कामगार प्लास्टीकच्या उघड्या डब्यांमधील किंवा हातगाड्या यामध्ये प्रथम गोळा करून एकत्रित रित्या ठेवला जातो. त्यातील भटक कुत्रे, मांजरे, कावळे इ. पक्षी, प्राणी सदर कचऱ्यातील खाण्याच्या वस्तु उकरून काढून तो कचरा अस्ताव्यस्त पसरवित असतात. त्यामध्ये मांसाहारी टाकाउ पदार्थ तसेच दुर्गंधीयुक्त पदार्थ अस्ताव्यस्त पसरल्याने त्या परिसरात दुर्गंधी पसरत असते. या सर्वांवर पर्याय म्हणून

मिरा भाईंदर महानगरपालिकेच्या सर्व प्रभागांमध्ये मान्यता प्राप्त कंपन्यांच्या आत्याधुनिक पध्दतीच्या लहान तसेच मोठ्या आकाराच्या फायबरच्या चार चाकी व दाने चाकी फिरत्या फायबर डस्टबिन ज्यावर महापालिकेचे नाव, प्रभाग समिती क्र., प्रभाग क्र., त्या त्या विभागातील प्रभाग कार्यालय व आरोग्य विभाग यांचे दुरध्वनी व भ्रमणध्वनी इ. एम्बॉसिंग करून सुस्पष्ट असे छापण्यात यावे.

फायबर डस्टबिनच्या मुळ रकमेतील एक चतुर्थांश इतकी रक्कम प्रत्येक गृहनिर्माण संस्थेकडून रोख किंवा चेकने घेउन त्यास त्याची पावती द्यावी. जेणेकरून विकत घेतलेल्या वस्तुची त्या त्या गृहनिर्माण संस्था काळजी घेउन दिलेल्या डस्टबिनची मोडतोड किंवा चोरी होणार नाही याची दक्षता घेतील, कारण यापूर्वी महापालिकेने पेंग्विन व फायबर मुताऱ्या जनतेस मोफत स्वरूपात उपलब्ध करून दिल्या होत्या त्यास लाखो रु. खर्चही आला होता परंतु नागरीकांनी त्या मोडतोड करून नष्ट करून टाकल्या. त्यात महानगरपालिकेचे लाखो रु. चे नुकसान व सर्वसामान्य नागरीकांची गैरसोय झालेली आहे. सदर बाब ही नागरीकांच्या आरोग्याच्या दृष्टीकोनातून अत्यंत महत्वाची असून त्याची अंमलबजावणी लवकरात लवकर व्हावी.

मधुसुदन पुरोहित :-

या ठरावाला माझे अनुमोदन आहे.

मिलन म्हात्रे :-

सचिव साहेब सदर ठराव सभागृहात वाचून कायम करावा म्हणजे त्याचे इम्प्लीमेंटेशन आपल्याला लगेच करता येईल. कारण महिना दिड महिना असेच पडून होते.

प्रेमनाथ पाटील :-

मा. महापौर साहेब, आपल्या परवानगीने बोलते आहे. सन २००५-०६ मध्ये आपण काही घंटा गाड्या उपलब्ध करून दिल्या होत्या. म्हणजे प्रत्येक कचऱ्याच्या गाडीला घंटा लावण्याची आपल्या येथे पध्दत होती. आता घंटा आहे का? आणि ते कुठकुठल्या गाडीवर आहे ते आम्हांला सांगावे.

संभाजी पानपट्टे (मा. उपायुक्त सो) :-

फाईल मागवलेली आहे आणि आपल्याला मी त्याची माहिती सविस्तर सांगतो.

प्रेमनाथ पाटील :-

आपल्याला आता माहित नाही. की किती घंटा गाडी आहेत. आणि घंटा गाडीवर घंटा आहेत की नाही.

संभाजी पानपट्टे (मा. उपायुक्त सो) :-

तुम्हांला मी त्याची माहिती सांगतो आता रिसेन्टली चार्ज घेतला आहे. चार पाच दिवसच झाले आहेत. आणि मला याबाबत जास्त डिटेल्स माहित नाही.

प्रेमनाथ पाटील :-

आरोग्याचा विषय आहे तुम्ही त्याची माहिती आणून ठेवायला पाहिजे होती. डस्टबिन विषय आहे.

संभाजी पानपट्टे (मा. उपायुक्त सो) :-

त्याबाबतची जी माहिती आहे ती आणलेली आहे पण घंटा गाडीबद्दलची डिटेल्स घेउन तुम्हांला ती सांगतो .

एस. ए. खान :-

मा. महापौर महोदय, आपण मागे सांगितले होते की, नगरसेवक पत्र देतात त्याचे उत्तर लिहीलेले आहे. त्याप्रमाणे देण्यात येईल. पण अजूनपर्यंत त्याची अंमलबजावणी झालेली नाही आपण त्याच्यावर काय कार्यवाही करणार? सन्मा. नगरसेवक शशिकांत भोईर यांनी सुध्दा सांगितले की ते बोर्ड काढून टाका. कशाला ते लावले आहेत. प्रभाग समित्यांमध्ये लावले आहे. आपल्या महापालिकेच्या खाली बोर्ड लावलेला आहे.

ज्योत्सना हसनळे :-

मा. महापौर साहेब, आपल्या परवानगीने बोलते सन्मा. नगरसेवक एस.ए.खान साहेबांनी सांगितले की नगरसेवकांना तातडीने सात दिवसांच्या आतमध्ये उत्तरे द्यायला पाहिजेत. लोकप्रतिनिधींनी आपल्याला पत्रव्यवहार केला की, आपण त्याची माहिती देत नाही. शेवटी माजी उपमहापौरांना माहितीच्या अधिकाराखाली माहिती मागवावी लागली ही सर्व बाब चुकीची आहे. मा. महासभेमध्ये जे काय विषय होतात. किंवा इतर जे काय नगरसेवकांचे प्रश्न आहेत. त्यांनी जर आपल्या प्रशासनाकडून माहिती मागवली असेल तर त्यांची उत्तरे मिळाली पाहिजेत. मी सुध्दा पाणी खात्याच्या संदर्भामध्ये पत्रव्यवहार केलेला आहे. आज पर्यंत माहिती मिळालेली नाही. मग काय करायचे नगरसेवकांनी मार्चो काढायचे का?

एस. ए. खान :-

तुम्हांला काम करायचे असेल तर करा आणि नाही करायचे असेल तर तसे आम्हांला उत्तर द्या.

ज्योत्सना हसनाळे :-

नगरसेवकांनी प्रशासनाच्या विरोधात आंदोलन करायचे का? भांडण करायची का? आपण का माहिती देत नाहीत? त्याचा खुलासा केला तर फार बरे होईल अन्यथा तो बोर्ड काढून टाका.

शशिकांत भोईर :-

मा. महापौर साहेब, आपण स्वतःचे रुलिंग दिलेले आहे की, नागरिकांचा जाहिरनामा लावला आहे. त्याच्यानुसार कार्यवाही होईल असे प्रशासनाने उत्तर दिले होते. मग का कार्यवाही होत नाही? मग का कार्यवाही होत नाही? आम्ही सर्व नगरसेवकांनी जावून ते फाडून टाकावे का?

शरद पाटील :-

मा. महापौर साहेब, दहा वर्षे झाले हे काम करायला त्यांची सुस्ती उतरली पाहिजे ना दहा वर्षांपासून हा पायंडा पडला नाही. लगेच त्यांना सवय कशी होईल.

एस. ए. खान :-

सन्मा. नगरसेवक चंद्रकांत वैती साहेबांनी चालू केलेले आहे ते बरोबर आहे. सन्मा. नगरसेवक ओमप्रकाश अग्रवालजीने मघाशी सांगितले की "सौ चुहे खाकर बिल्ली हज को चली" उसनं एक बोला तो मै दो बोलता हु। अगर "सुबह का भुला शाम को घर आता है तो उसे भुला नही कहते। और दुसरी बात ऐसे है की, "देर आए पर दुरुस्त आए"। अभी अगर बरोबर करने के लिए बेडा उठाया तो ठिक है।

शरद पाटील :-

आज की बात से अपने अपनी गलती मान ली सन्मा. नगरसेवक खान साहब आपका शुक्रिया।

नयना म्हात्रे :-

साहेब माझे २२ ऑक्टोबरचे पत्र आहे. अद्याप पर्यंत मला त्या पत्राचे उत्तर आलेले नाही.

मा. महापौर :-

आयुक्त साहेब, आपण एक कठोर निर्णय घ्यावा.

हेलन गोविंद :-

सन्मा. महापौर साहेब माझी सुध्दा बरचशी पत्र आहेत. त्याची उत्तर मला अजूनपर्यंत मिळालेली नाही.

प्रभात पाटील :-

मा. महापौर साहेब मागच्या टर्ममध्ये आपण नगरसेवक होता मी सुध्दा होते. बरेचशे लोक नगरसेवक होते. एके दिवशी लॉर्जींग बॉर्डिंगचा विषय आला तो विषय तुम्हांला माहित आहे का? सभागृहामध्ये बऱ्याचशा महिला त्यावेळचे आहेत. आपण ही होता. लॉर्जींग आणि बॉर्डिंग किती आहेत. त्यावर कमिशनर साहेबांनी उत्तर दिले होते तुम्हांला मी त्याची माहिती पुढच्या मिटींगमध्ये देईन. त्या सगळ्या मिटींग संपल्या. नविन टर्म झाली. आणि ही तिसरी मिटींग आहे आणि आता सध्या मिरा भाईंदर शहरात डान्सबारच्या जागी बुटींग बार आणि मागच्या आठ दहा दिवसांपूर्वी आमच्या येथे एवढी मोठी रेट झाली. की ८७ बारबाला पकडल्या चक्क फ्लॅटमध्ये पकडल्या त्या वेगळ्या नवशक्तीमध्ये मटा वाचलेला, डान्सबारचे शहर मिरा भाईंदर ही कोणाची कृपा आहे. आपण त्याची माहिती देणार होता. लार्जींग बॉर्डिंगची माहिती देणार होता. अधिकृत किती अनधिकृत किती? हे सर्व ठरणार होते त्याचे काय झाले? या शहराची सगळी प्रसिध्दी आपण काय करत आहात?

हेलन गोविंद :-

सन्मा. महापौर साहेब, खरोखर आपल्या मिरा भाईंदर शहराची अब्रु जायला लागली. टी.व्ही मध्ये बातम्यामध्ये काय दाखतात? मिरा भाईंदर शहरामध्ये हे सर्व काय चालले अहो?

शरद पाटील :-

मा. महापौर साहेब, सन्मा. नगरसेविका प्रभात पाटील मॅडम यांनी खरोखरच चांगला विषय घेतलेला आहे. आणि रस्त्यावर सुध्दा वेश्या व्यवसाय चालू आहे. आणि याला आपल्याकडून प्राधान्य देत आहे. सिंगापुरला जावून आलो आहोत. पण आपण येथे सिंगापुर बनवत नाही.

मिलन पाटील :-

नगरसेवकांच्या पत्राचे उत्तर पंधरा दिवसामध्ये दिले पाहिजे पण पंधरा दिवस सोडा. आम्हांला दोन-दोन महिने उत्तरे मिळत नाही.

प्रभात पाटील :-

या वृत्तपत्रामध्ये एक ओळ चक्क लिहीलेली आहे की, मी ते वाचून दाखविते. या सगळ्या प्रकारच्या मुळाशी महापालिका प्रशासनाच्या आर्शिवादाने ह्या प्रकरणामध्ये सातत्याने वाढ होत आहे. असे नवशक्तीमध्ये ठळक लिहिलेले आहे व अंडर लाईन केलेले आहे. महापालिका प्रशासन असे स्पष्ट लिहिलेले आहे.

बालाजी खतगांवकर (मा. उपायुक्त (मुख्यालय) सां.) :-

सन्मा. सदस्यांनी याठिकाणी विविध कामासाठी किंवा नागरिकांच्या समस्यांसाठी जे महापालिकेचे विभागप्रमुख आहेत त्यांच्याकडे जे पत्रव्यवहार केले जातात. त्यांना कमीत कमी सात दिवसांच्या आत वस्तुस्थिती खुलासा आणि त्याबाबतच्या कार्यवाहीचा अहवाल देण्याबाबतचे स्थायी निर्देश सर्व विभागप्रमुखांना काढलेल्या आहेत. सन्मा. नगरसेवक जयंत पाटील साहेबांचे तीन पत्र होते त्यांना पत्राचे उत्तर मिळाले नाही.

त्याचा रेफरन्स देवुन सुध्दा मी परत सर्वांना सुचना काढलेल्या आहेत. या मा. सभागृहाचा मान ठेवुन सर्व अधिकाऱ्यांनी याची नोंद घ्यावी. असे कोणते विभागप्रमुख यामध्ये चुकार सिध्द होईल तर त्यांच्यावर निश्चीतपणे प्रशासकिय कार्यवाही केली जाईल.

एस. ए. खान :-

आजचा डिसीजन फायनल आहे ना.

बालाजी खतगांवकर (मा. उपायुक्त (मुख्यालय) सां.) :-

होय,

डॉ. राजेंद्र जैन :-

सफाई का विषय है। जो डस्टबिन से जुड़ा हुआ है मैं मेरी पहिली मिंटींग आयुक्त साहब को याद करता हु। याद करता हु। जब यह डम्पींग का बड़ा प्रॉब्लेम हुआ था। मैं आयुक्त साहब के पास गया था। उसका रवय्या मुझे पसंद नहीं आया। उन्होंने मुझे यह बोला की, आप जल्दी दो मिनिट मे बोलिए, मेरे पास टाईम नहीं है। यह आयुक्त साहब का रवैया था। अगर आयुक्त साहब का यह रवय्या सफाई के प्रति रहेगा तो निश्चीत उनके अधिकारी कितने यह रवय्या सफाई के प्रति रहेगा। तो निश्चीत उनके अधिकारी कितने संवेदनशील होंगे यह बात मैं समझ सकता हु। उसके बाद मैंने उनके साथ बैठकर आधा घंटे तक बातचित की उनको मैंने समझाया उसके अगेन मैं आयुक्त साहब से पुछना चाहता हु की अपने शहर मे घुमकर अभी तक आपने मुझे सुप्रीम कोर्ट का डिसीजन बताया, मैंने बाद मे लगातार वापसी की तो डेप्युटी कमिशनर ने बोला की, मैंने जवाब दिया मैं पिछे पड। रहा और अलटीमेटली श्री. कांबळे साहबने बोला की, डॉक्टर साहब आपको मालुम होना चाहिए यहापर हमारा भाईदर डस्टबीन फ्री सिस्टम है। लेकिन सारा कचरा जमिन पर विखरा पडा रहता है। श्री. कांबळे साहब को बोला आपको बोला मालुम है की, कचरा जमिन पर है तो उन्होंने बोला की, मैं सर्वे करूंगा। वह सर्वे अभीतक पुरा नहीं हुआ है। मेरी आयुक्त साहब से प्रार्थना है की, आप सफाई के प्रति और संवेदनशील बनीए और कही पर कचरा देखे तो वहापर कचरा क्यों है इसकी जिम्मेदारी आपकी है। अगर आपने मुझे बोला की आप लोगो के सिखाना चाहिए। नगरसेवक बनकर चार दिन नहीं हुआ है हमे पब्लिक को एज्युकेट बनानेका सिस्टम आ जाएगा। आपकी जिम्मेदारी बनती है। अप राउंड लिजिए कहा तकलिफ पडती है कहा ओपन से कचरा आता है क्यों आपके आदमी अफोर्ट नहीं होते है। आपसे मुझे यह बोला की हमारे पास किसको सजा देने का अधिकार नहीं है। हम यहापर पथर नहीं लगा सकते है की, यहापर कचरा डालना मना है। मैंने बोला आप मुझे यह लिखकर दिजीए। आपने लिखकर नहीं दिया मैं १०० टक्के बोलता हु की ऐसा कोई रुल नहीं की कोई गलत काम कर रहा है तो उसको सजा नहीं दे सकते टालनेवाला आपको हटाना पडेगा शहर मे सफाई होनी चाहिए इसी पक्ष मे जब बात चली तब मा. सदस्य और पुर्व उपमहापौर वैती साहब से मैं पुछना चाहता हु की, एक बच्चे को उठाकर आप झुलेपर बिठा देंगे। बच्चे की गलती नहीं तो उठाकर रखनेवाली की गलती है। अगर श्री. खांबित साहब को किसको पोस्ट किया है तो उनकी गलती है पोचनेवाले की गलती है।

मा. महापौर :-

आपको क्या तकलिफ है वह बताइए। विषय को इधर उधर मत ले जाओ

संभाजी पानपट्टे (मा. उपायुक्त सां) :-

साठ वाहने आहेत.

तुळशीदास म्हात्रे :-

मा. महापौर साहेब, आपण मगाशी बोललात पत्रकार काळी पट्टी बाधुन आहेत. व त्यांच्याशी बोलायला मला वेळ नाही. मी जनतेच्या कामासाठी अंजेज झालेला असतो. आणि हे असे चाललेले आहे तर आपण प्रशासनाशी किती मिटींग घेतल्या? अधिकाऱ्यांबरोबर किती वेळ बोललात तेही शहराच्या विकाससाठी तुम्ही बोललात मला पत्रकारांबरोबर बोलायला वेळ नाही.

मा. महापौर :-

मी असे बोललेलो नाही की, पत्रकारांबरोबर बोलायला मला वेळ नाही तर नागरिक बसलेले असतात. पत्रकार बसलेले असतात. आणि एखाद्या नागरिकाला आपण बाहेर दोन दोन बसवले तर त्यांना वाटते की, महापौर मुद्दामुन बसवतात आणि एखादा पत्रकार बाहेर दोन तास बसला की त्याला ही वाटते की मुद्दामुन बसवलेले आहे यासाठी मी बोललो पत्रकारांबरोबर बोलायला वेळ नाही असे मी बोललेलो नाही.

हेलन गोविंद :-

सन्मा. महापौर साहेब, तुम्ही जी पध्दत बनवली आहे. ती चुकीची आहे कारण मिनिस्टर किंवा आमदार सुध्दा असे टाईम देवु शकत नाही. पत्रकार केव्हाही येउन माहिती काढु शकतात. आपण असे लिमिट देवु नका.

मा. महापौर :-

मी लिमिट देत नाही.

हेलन गोविंद :-

साहेब ही चुकीची पध्दत आहे. ही पध्दत बरोबर नाही.

मा. महापौर :-

आपण मला एक सांगा दिवसभर सन्मा. नगरसेवकांनी आता विचारले की आपण किती अधिकाऱ्यांची भेट घेतली तर समजा, दिवसभर नागरिक आणि पत्रकार.....

हेलन गोविंद :-

साहेब, दिवसाचे २४ तास असतात. त्याच्यामध्ये आपल्याला तेवढा टाईम मिळू शकतात. आपण अर्धा तास किंवा पंधरा मिनिटे देवू शकता.

मा. महापौर :-

२४ तास मी बसू शकतो. अधिकार बसणार नाही आणि पत्रकार ही बसणार नाही. रात्रीचे २.००, ३.०० वाजेपर्यंत.

तुळशीदास म्हात्रे :-

शहरामध्ये अशी चर्चा चालू आहे की महापौर स्वतःचा विकास करत आहेत. शहराचा विकास करत नाही. याच्याबद्दल आपले काय म्हणणे आहे?

मा. महापौर :-

सन्मा. नगरसेवक, आपणाकडून गुण शिकून आलेलो आहे. की, तेथुनच मी येथे आलेलो आहे आणि महापौर तुम्ही बनविले हा एक विकासच आहे. व आता माझं काम आहे की, शहराचा विकास कारायचा आहे. तसेच श्री. पानपट्टे साहेब, आपण आरोग्य विषयाबाबत माहिती द्या.

संभाजी पानपट्टे (मा. उपायुक्त सो) :-

एकूण साठ वाहने आहेत.

प्रेमनाथ पाटील :-

आणि घंटा किती आहेत?

संभाजी पानपट्टे (मा. उपायुक्त सो) :-

मध्यंतरी गाडीवर घंटा लावल्या होत्या. काही लोकांनी काढल्या आहेत. परत सर्व्हे करतो आणि बघतो.

प्रेमनाथ पाटील :-

आपण चक्क लिहिलेले आहे आणि घंटा अशा नावाचा उल्लेख केलेला आहे प्रत्येक गाडीवर घंटा गाडी म्हणुन नाव लिहिलेले आहे.

संभाजी पानपट्टे (मा. उपायुक्त सो) :-

मध्यंतरी लावले होते. काही लोकांनी काढले.

प्रेमनाथ पाटील :-

ते गेले कुठे?

संभाजी पानपट्टे (मा. उपायुक्त सो) :-

त्याचा आढावा घेतो आणि लावून घेतो.

प्रेमनाथ पाटील :-

ते कुठे गेले कोणी कर्मचाऱ्याने चोरल्या की, कोणी चोरल्या त्याचे आम्हांला उत्तर द्या.

संभाजी पानपट्टे (मा. उपायुक्त सो) :-

ज्या घंटा गाडीवर बोर्ड नसेल किंवा घंटा लावलेल्या नसतील तर ते तात्काळ बसविण्यात येईल.

एस. ए. खान :-

एकाही गाडीला घंटा नाही.ते आपण कोणत्या खर्चातून करणार.

संभाजी पानपट्टे (मा. उपायुक्त सो) :-

डस्टबिनचा जो विषय आहे त्याला आर्थिक तरतुद नाही.....

मिलन म्हात्रे :-

तुम्ही जी सी.डी बनवलेली आहे. त्याच्यात घंटा गाडी दाखवली आहे. त्या गाडीला घंटा नाही.

प्रेमनाथ पाटील :-

आपण बी.पी. रोडवर दहा दहा फुटावर झाकणं लावायला घेतली आहेत. मागच्यावर्षी आपण पावसाळ्यापुर्वी साफसफाई करण्याचा ठेका दिला होता तो ठेका ह्यांनी वरवर कचरा काढून त्यांचे पैसे अदा केले. आपण आज दहा फुटावर खोदून नविन झाकण लावले त्यामधुन कमीतकमी किती टन कचरा निघालेला असे किती गाळ निघालेला आहे? मग पावसाळ्यापुर्वी ह्या लोकांना काय सफाई केली? बी.पी रोडला पाणी भरण्यापुर्वी कारण हेच आहे की, ह्या लोकांची साफसफाई बरोबर नसते.

मा. महापौर :-

ह्यावेळी मी निर्णय घेतलेला आहे की, आपण पावसाळ्यात कुठलेही वेगळे टेंडर देणार नाही. ज्यांना आपण मुळ टेंडर देणार त्याची जबाबदारी राहिल की बारा महिने नाले आणि गटार त्यानेच साफ करावेत.

प्रेमनाथ पाटील :-

साहेब, बरोबर आहे.

मा. महापौर :-

म्हणजे कसा हा विषय येणार नाही की, ह्याने नाला साफ केला नाही व त्याने गटर साफ केले नाही.

तुळशीदास म्हात्रे :-

साठ गाड्या होत्या त्यापैकी किती गाड्यांना घंटा होते?

संभाजी पानपट्टे (मा. उपायुक्त सो) :-

घंटा लावण्याबद्दल ज्या सुचना केल्या होत्या त्या..

भगवती शर्मा :-

मा. महापौर साहब, एक सुचना करना चाहता हु एक बॉक्सर है। पिछली बार जिनको हमने मदत की थी और यंदा भी मदत करनेका है। उनके बॅकॉक , आफ्रीका, पाकिस्थान के दौरे पर जाना है। जिसने आपसे और महापौर साहब से अर्थिक मदत मांगी थी। और जिसका ४ तारीख का दौरा है।

जुबेर इनामदार:-

पानपट्टे साहेब, माझ्या माहितीसाठी विचारतो, आपल्या महापालिकेत कचरा उचलण्याकरिता ज्या गाड्या चालतात ते कोणाचे आहे. आपले आहे की ठेकेदाराच्या आहेत?

संभाजी पानपट्टे (मा. उपायुक्त सो.) :-

ठेकेदाराच्या आहेत.

जुबेर इनामदार :-

त्यांना काय नियम बंधिलकी आहे की नाही त्यांनी गाड्या कशा लावल्या पाहिजे?

प्रभात पाटील :-

लॉर्जींग आणि बॉर्डिंगच्या बाबतीत माहिती मिळणार आहे की, नाही?

मा. महापौर :-

आयुक्त साहेब जे पत्र आहे ज्याला उत्तर नाही. त्याच्यावर आपण नक्कीच कार्यवाही करणार असे आश्वासन दिलेले आहे आणि सन्मा. नगरसेविका, प्रभात ताई पाटील यांनी माहिती मागितलेली आहे की, इललिगल लॉर्जींग किती व लिगल लॉर्जींग किती त्याच्यामध्ये आपण कितीला परवानगी दिली व कितीला नाही. त्याच्यावर आपण काय कार्यवाही करणार आपण त्याची रितसर माहिती कधी देणार ते सांगा?

प्रेमनाथ पाटील :-

सभागृहात माहिती द्यावी.

तुळशीदास म्हात्रे :-

साठ गाड्या घंटागाड्या होत्या त्यापैकी किती गाड्या घंटे शिल्लक आहेत? विकले असतील ह्या लोकांनी मी प्रश्न विचारतो की घंटा गाडीची घंटा राहिले का विकलेत?

शानू गोहिल :-

मा. महापौर साहब, बोर्डिंग और लॉर्जींग के जो परमिशन के बारे में बात की वह पुरे सभागृह को उसकी माहिती मिलनी चाहिए। सिर्फ सन्मा. नगरसेविका प्रभात (ताई) पाटील को नहीं। पुरे सभागृह को इसकी माहिती चाहिए।

मा. महापौर :-

अगर आपने सवाल पुछा तो मैं यह बोलूंगा की सन्मा. सदस्या को डिटेल माहिती दो। पर सबको माहिती मिलेगी ना।

शानू गोहिल :-

आपको बोलना चाहिए की पुरे सभागृह को माहिती दिजीए।

मा. महापौर :-

ठिक है।

नयना म्हात्रे :-

मा. महापौर साहेब, आपल्या पाठीमागे ते अधिकारी आहेत की, कोण पाहुणे आहेत? त्यांची ओळख तरी करून द्या.

जुबेर इनामदार :-

पानपट्टे साहेब एक सुचना आहे की, आपल्या ज्या गाड्या ठेका पद्धतीने चालतात त्यांना आपले काय बंधन आहे की नाही. त्यांनी त्या गाड्या कशा ठेवायला पाहिजेत?

संभाजी पानपट्टे (मा. उपायुक्त सो.) :-

कचरा झाकून न्यायला पाहिजे. तशा त्यांना सुचना दिलेल्या आहेत.

जुबेर इनामदार :-

फक्त झाकून. त्या गाड्यांची परिस्थिती एवढी वाईट आहे की, असे वाटते की, पूर्ण एक गटारच चालून नेत आहेत. तुमच्या दारावरून अशापद्धतीच्या गाड्या आणि तुम्ही ठेकेदाराला ठेका देता. आपण त्यांना पैसे देतो. शहरामध्ये सुंदर ते. आपण सिंगापूरला जावून आलात. मा. खतगांवकर साहेबांनी सांगितले की शहरच हे गार्डन असायला पाहिजे. तर आपण कुठेतरी त्याची सुरुवात करावी.

मा. महापौर :-

पानपट्टे साहेब आपण सर्व गाउयांना घंटा लावून घ्या आणि कचरा व्यवस्थित घेउन जाण्याची सोय करा. हे काम आठ दिवसांच्या आत करून घ्या. सन्मा. नगरसेवक मिलन म्हात्रे आपण दिलेले आहे की, प्रत्येक सोसायटीला डस्टबिन देण्यात यावे. पण थोडा वेळ अगोदर सन्मा. नगरसेविका प्रभात (ताई) पाटील यांनी मांडलेले आहे की, यापुढे कोणताही विषय आणायचा असेल तर पहिले आपण बजेटमध्ये तरतुद करू या. त्यानंतर आपण हे विषय आणू या. आता जी माहिती घेतली तर आपल्याकडे कुठल्याही प्रकारचे आजच्या तारखेला बजेट प्रोव्हीजन केलेली नाही की, आपण हे डंपर वगैरे खरेदी करू. तसेच, आपण "ज"चा प्रस्ताव दिलेला आहे. तर आपल्याकडे अजूनही माहिती उपलब्ध नाही की, चाळी किती? सोसायटी किती? टॉवर्स किती? गावठणमध्ये किती डबे लागणार आहेत? हॉटेल्स रेस्टॉरंट किती? गावठणमध्ये किती डबे लागणार आहेत त्याची माहिती त्यांच्याकडे अजून उपलब्ध झालेली नाही तर मी आयुक्त साहेबांना असे निवेदन करतो की पूर्णपणे माहिती घ्या. आपण नक्की हा विषय घेऊ. पूर्णपणे माहिती घेउन प्रस्ताव तयार करा की, आपल्याला एवढे डबे लागणार आहे व एवढे बजेट लागणार आहे. त्यानंतर आपण हा विषय आणू या.

प्रभात पाटील :-

विषय बघा ना. आपण त्याची माहिती घ्या.

मा. महापौर :-

पण बजेटमध्ये प्रोव्हीजनच नाही.

प्रभात पाटील :-

जेव्हा बजेट येईल तेव्हा आपण ह्याची कार्यवाही करा. असा विषय झालेला आहे.

मा. महापौर :-

गेल्यावेळी तेच झाले ना. आपण एका विषयामध्ये मांडता की, आणि आता असे.

प्रभात पाटील :-

हा प्रस्ताव येण्याच्या नंतरची माझी सुचना आहे. तुमचा विषय आधी झालेला आहे.

एस. ए. खान :-

आपण पॉलिसी ठरविलेली आहे ना.

मिलन म्हात्रे :-

आपण मला आता सांगितले की, आपल्याकडे ही माहिती नाही. आपण छोटछोटया झोपडपट्टीपासून, गल्लीपासून टॉवरपर्यंत टॅक्स घेतो. तुमच्याकडे कम्प्यूटरला सोसायटी फिड आहे. तसेच, आपण जर बोललात की, बजेटमध्ये ही तरतुद नाही. मागच्या वेळेला आमच्या येथे सन्मा. नगरसेवक आसिफ शेख साहेबांच्या सांगण्यावरून कुंडया वाटून टाकल्या. मला सांगा, प्रशासनाने हा निर्णय आरोग्याच्या दृष्टीकोनातून शहरात सगळीकडे सर्वत्र सारख्या प्रमाणात राबविले पाहिजे की नाही. आज मी ज्या सोसायटीत राहतो. त्या सोसायटीला कचऱ्याची कुंडी नाही. पण बाजूला तिसऱ्या ठिकाणी आहे म्हणजे आम्हांला आमच्या येथिल नागरिक येउन विचारतात की महापालिकेने ह्या कचऱ्याच्या कुंडया त्या सोसायटीला दिल्या व आमच्याकडे प्रोव्हाईड केले मग तो अधिकारी कोण? त्यांनी तो निर्णय कसा घेतला? आज आम्हांला नागरिक रस्त्यावर अडून विचारतात की आमची सोसायटी पूर्णपणे टॅक्स भरते साफसफाईचे सर्व कर आम्ही भरतो. या सोसायटीला दोन कुंडया दिलेल्या आहेत. पण आमच्याकडे एकही कुंडी दिलेली नाही. एका प्रभाग समितीमध्ये तुमचे काम होते. दुसऱ्या प्रभागात प्रभाग समितीमध्ये ते कामच होत नाही. पॉलिसी डिझीजनच होत नाही. प्रभाग समिती २ चा निर्णय झाला प्रशासन कसे चालले आहे ते बघा. हा नुसता चर्चेचा विषय नाही. तुम्हांला कुठेतरी निर्णय घ्यायचा आहे. सन्मा. नगरसेवक आसिफ शेख हे प्रभाग समिती क्र. २ मध्ये त्यांचे सभापती ही होते. आणि कुंडया वाटल्या सगळीकडे प्रभाग समिती क्र. १ मध्ये आले आहेत. त्यांच्यावर त्यांची नावे आहेत. हा नियम कुठला? हे जे उलटसुलट वाटेल तसा निर्णय? कुठलाही नगरसेवकांच्या सांगण्यावरून काही ऐकणार. कुठेही काहीही करणार. माझे म्हणणे काय तर त्यांच्या वॉर्डचा जो काही निर्णय होता त्याच्यावॉर्डमध्ये दिले असते तर आमची काय हरकत नाही. मग आमच्याकडे अधिकाऱ्यांनी असे प्रस्ताव का आणले नाही? की म्हात्रे साहेब आपल्याला असे असे करायचे आहे. तुमच्या इथे एवढा निधी उपलब्ध आहे. अशी संकल्पना सन्मा. नगरसेवक आसिफ शेख यांनी मांडली तर त्यांना आपण मोठेपण देऊ या. तर तुमच्याकडे रिक्वायरमेंट आहे का? किवा आम्हाला न विचारता आरोग्य खात्याचे जे कोण एस.आय. तुमचे वरचे जे कोण? चंगू मंगू बसलले आहेत. सगळे ह्यांनी हा प्रस्ताव तयार करायला पाहिजे की म्हात्रे साहेब तुमच्याकडे पन्नास बिल्लींग आहेत. वॉर्ड नं १ मध्ये २५ आहेत. वॉर्ड ३०मध्ये ३० आहेत. आपल्याला एखादा रिक्वायरमेंट करायच्या आहेत. त्यामुळे ४ ही प्रभाग समितीमध्ये आपल्याला कमिशनरच्या सहकार्याने म्हणा. मार्गदर्शनाखाली म्हणा, आपले सगळे जॉईंटली म्हणजे एव्हन तुमच्या वॉर्डमध्ये सुद्धा ह्या कुंडया नाहीत. माझ्या वॉर्डमध्ये एका बिल्लींगला आहेत. १० बिल्लींगला नाही. मी राहतो तिथे बाजूला आहे. पण माझ्या बिल्लींगला नाही. ते देते कोण तर महापालिका आणि आज त्या दिलेल्या कुंडया तुटल्या आहेत. म्हणून मी सांगतोय. आपल्या कडे जर तरतुद नसेल तर तुम्ही पूर्ण रक्कम घ्या. सोसायटीकडून तुम्ही पूर्ण रक्कम घ्या आणि फुकट देण्यात काही अर्थ नाही. डॉ. साहेबांनी मी स्थायी समितीवर असताना साडे तीन हजार रुपयाचा एक पेग्विन आणला लोकांनी दिवाळीमध्ये

आयटम बॉम्ब टाकून ते पेग्विन फोडले आणि आपण अजूनही ते फुटलेले पेग्विन बघतोय मी ते माझ्याकडे सांभाळून ठेवलेले आहे. मुतारी आणली. सन्मा. मोहन पाटील साहेब हे सभापती होते. सार्व. फायबरच्या मुताऱ्या आणल्या आपण संस्थेने कोण मागितली की उचलली. मुतारी आणि दिली त्या लोकांना आजच्या तारखेला या महापालिकेच्या सदन्यांच्या बाजूला ३-४ मुताऱ्या लोकांनी दगडांनी तोडून टाकल्या. लोक लोकांचे काम करतात. अधिकाऱ्याचे काम नाही की आपल्याकडे ४ मुताऱ्या होत्या त्या कुठे गेल्या त्या परत आल्या का त्या संस्थेने दिल्या होत्या का त्या संस्थेकडून तुम्हांला डिपॉझिट घ्यायला काय होते तुम्ही त्यांना फिरते शौचायल फिरवता नंतर तिथे २ महिने तिथेच पडून राहतात. आज आपल्या इथे हाकेच्या अंतरावर ३ मुताऱ्या माझ्या माहितीनुसार तोडफोड झालेल्या आहेत. सुभाष चंद्र बोस मैदानात फुटलेल्या मुताऱ्या पडलेल्या आहेत. अग्रवाल कंपाउंड मध्ये फुटलेल्या मुतारी पडलेली आहे. म्हणजे सांगण्याचा दृष्टीकोन ७५ हजार रुपयाची आपली ती मुतारी लागली. आम्ही स्थायी समितीला असताना, माझाच प्रस्ताव होता. आपण ते विकत घेतले आणि बजेटमध्ये तरतुदी केल्या. आपल्याकडे जर बजेटमध्ये तरतुद नसेल तर तुम्ही त्या संपूर्ण कचराकुड्या महापालिकेच्यावतीने विकत घ्या. सोसायटींना कॅम्प्लेशन करा. तुम्ही त्या त्यांना सेल करा की, तुम्हाला हे घेतलेच पाहिजे. शहराला कुठे तरी तुम्हाला शिस्त लावावी लागणार आहे. किती सोसायट्यांमध्ये पाणी फुकट न जाण्यासाठी प्रयत्न केले जातात. तुम्ही माझ्या बरोबर रात्री फिरा. माझ्या सोसायटीमध्ये प्यायला पाणी येत नाही. दोन-दोन दिवस पाणी नसते. आपल्याकडे पाणी यायला लागले की, पाणी ओव्हर फ्लो होवून गटारात जाते. अधिकाऱ्यांनी जर ठरवले, त्याला टायमर आणि जॅमर बसवला तर पाणी फुकट जाणार नाही. त्या सदन्यामध्ये प्लास्टीकचे ठराव झाले. बजेटची काही गरज नाही. आज आपल्या एस.आय. कडे अडीच ते तीन हजार रुपयात येणारे मायक्रो मीटर मशिन नाही. ठराव करून दिड वर्षे झाली. शहरात सर्वत्र ठिकाणी प्लास्टीक पडले आहे. साहेब, कोणी इन्फ्लिमेंटेशन करते का? मायक्रॉन कसा मोजावा. आपले एस.आय. बी.एम.सी. ला वगैरे ट्रेनिंगला पाठवले का? याला तर बजेट लागत नाही. अडीच ते तीन हजारात मायक्रोमीटर येते. ते आपल्याला अजून आणता आले नाही. कशाला आपण त्या सिंगापूरच्या गोष्टी करता. तुमच्या डॅम्पींगला टनांनी प्लास्टीक आहे. समुद्राच्या किनाऱ्यावर येउन प्रत्येक ठिकाणी बघा. याला तर काय बजेटची प्रॉव्हिजन नाही ना. तुम्ही एक काम करा ना. आपल्या आयुक्तांशी बोलणी करून आपण रिस्ट्रीक्शन केले तर सगळे होईल. आपण जे ठराव करतो ते जनता सगळं एक्सेप्ट करत नाही. हाउस टॅक्स हा भरलाच पाहिजे. तो किती लोक भरतात? गोरगरीब भरून जातात. आणि पैसेवाले तुबवतात. आणि त्यांचे फ्लॅटही सील होत नाही. फ्लूटचा लिलावही होत नाही. वर्तमानपत्रामध्ये तुम्ही लिलावाच्या नोटीसा दिल्या पण रिकव्हरी शुन्य आहे. जाहिरातीच्या पोटी तुमचे लाखो रुपये खर्च झाले. पण दहा लाख रुपये खर्च केला तर तुम्ही त्याचे एक करोड रुपये वसूल केलेला नाही. मी दाव्यानिशी सांगतो. माझ्याकडे सर्व माहिती उपलब्ध आहे. आपण बजेटचे बोलतात. मला माहित होत आपण मला कैचीत पकडणार. आपण पकडले पण ह्याच्यावरचा तोडगा मी सांगतो. तुम्हाला या कचराकुड्या घ्यायच्या नसतील किंवा बजेटमध्ये नसतील तर तुम्ही लोकांकडून तशी मागणी करा की, ह्या कुंड्या आम्हाला १५ फ्लॅटमध्ये एक कुंडी तमच्याकडे ६० आहेत तर १५x४ = ६० असे चार कुंड्या तुम्हाला घ्याव्या लागतील असे तुम्ही सोसायट्यांना कॅम्प्लेशन करा. कायदा निर्माण करा, तयार करा. सोसायटीला आणि टी.व्हीवर अॅड करा. लोक येउन घेवून जातील. कुठल्या सोसायटीला गेटवर कचरा आवडतो. आज माझ्या सोसायटीचा चार डब्बा कचरा रस्त्यावर काढून ठेवतो व घंटागाडी दुपारी ३ वाजता येते. कधी एक एक दिवस येत नाही. डॅम्पींग ग्राउंडला प्रॉब्लेम होतात. आठवडा आठवडा कचरा साचला जातो. आपण या जर कॉम्पॅक्ट कचरा कुंड्या जर व्यवस्थित सोसायटींना आणून दिले, प्रोव्हिईड केल्या तर सोसायटी घेतील. तुम्ही त्याबाबत काय करता येईल ते बघा. आपल्याला बजेटची काय गरज आहे. की तुम्ही टॅक्समध्ये इन्क्युड करा. आपल्याला ती वस्तु आल्याशी मतलब तुम्ही त्यांना द्या आणि त्या टॅक्सच्या हिशोबाने तुम्ही त्या सोसायटींना टॅक्समध्ये कट करा. एक्स्ट्रा अमाउंट लावू शकता विशेष स्वच्छता करामध्ये येणारच ना. आपण वृक्षकर घेतो, शिक्षण कर घेतो, पाणीपट्टी घेतो. या "ज" च्या प्रस्तावाचा विषयालाच धरून मी बोलत आहे की, शहरामध्ये डॅम्पींग ग्राउंडचा प्रश्न उपस्थित झाला की, आपल्या सर्वांना काळजी वाटते. पण आता जो घनकचरा व्यवस्थापनेचा प्रकल्प दिला आहे त्याच्याबद्दल एकाही अधिकाऱ्याने, आता दोन तीन वेळा महासभा झाली. त्याच्यात विश्लेषण किंवा त्या तिथल्या कार्याचा, प्रगतीचा अहवाल आपल्याला दिलेला नाही की, त्या कंपनीने कितपर्यंत काम केलेले आहे किंवा अधिकारी जावून तिथे बघून आले की, मी या तारखेला बघून आलो. माझ्या माहितीनुसार हे काम एवढं एवढं झालेले आहे. ह्याची आम्हांला आजपर्यंत प्रशासनाकडून माहिती मिळालेली नाही. त्याच्यावर खुलासा केला तर बरे होईल.

एस. ए. खान :-

मा. महापौर महोदय, सन्मा. नगसेवक मिलन म्हात्रे साहेबांनी आता सांगितले तसे आपण बजेटमध्ये तरतुद करून घेऊ शकतो ना. तुम्ही १० करोडचे कधी झाले नव्हते. त्याची तुम्ही तरतुद करणार होता.

मा. महापौर :-

१० करोड असू दे किंवा १ करोड असू दे किंवा १ लाख असू दे.

भगवती शर्मा :-

इसी प्रश्न के उपर इन्होंने इस टाईप का ठराव लाया की, उसपर कार्यवाही करनी चाहिए और अभी यह वही प्रश्न वापस ला रहे हैं की उसके लिए बजेट में तरतुद करनी चाहिए। यह कैसी बात चल रही है।

एस. ए. खान :-

१० करोड रुपयाची तरतुद करायला अॅक्शन घेतली होती.

मिलन म्हात्रे :-

तुम्ही ती तरतुद ही करु नका आणि करतुद ही करु नका. तुम्ही विकायच्या गोष्टी करा. त्या आणा आणि त्यांना विकत दया.

जुबेर इनामदार :-

सन्मा. नगरसेवक मिलन म्हात्रे साहेब, ही चांगली सुचना आहे. सोसायटीकडून पैसे घ्या आणि त्यांना ते बंधनकारक करा.

एस. ए. खान :-

भेदभाव कशाला?

ज्योत्सना हसनाळे :-

मा. महापौर साहेब, महापालिकेने सोसायटीला पत्रव्यवहार करावा सोसायटीकडून कुंडया व्यवस्था करावी असे पत्रामध्ये नमुद करा. सोसायटीने व्यवस्था केली तर चांगली गोष्ट आहे. महापालिकेमार्फत सर्व सोसायट्यांना पत्रव्यवहार करा.

जुबेर इनामदार :-

त्यांनी विकत घेतले नाही किंवा कचरा दुसऱ्या ठिकाणी टाकले तर त्यांना बंधनकारक करा. कचरा कुंडया विकत घेणे त्यांना तसे बंधनकारक करा. एक डिझाईन डिजाईड करा.

मा. महापौर :-

आपण एखादया कामाची पॉलिसी ठरवली होती की, बजेट नसताना कुठलेही काम घ्यायचे नाही असे दहा मिनिट अगोदर ठरवले. आपण पुढचे जे काय काम करत आहोत ह्या सिस्टमने करायचे असे सन्मा. नगरसेविका प्रभात (ताई) पाटील ह्यांनी सुचना ही मांडली आणि आता सन्मा. नगरसेवक मिलन म्हात्रे साहेब बोलत आहेत की आम्ही या विषयाशी सहमत आहोत. पण विषय असा आहे की हे टेंडर काढायला आपल्याला बजेट नको का?

मिलन म्हात्रे :-

आपल्याला नियम पहिल्यांदा बनवायचे आहे. नियम बनवायला बजेटची काही गरज नाही. त्यामध्ये तुम्हांला सोसायटीला बंधन घालता येते का? हा सुद्धा एक नियमच आहे आणि तसे होत असेल तर सोसायटीकडून तुम्ही त्यांच्याकडे जा. त्यांना इनकरेज करा. मी म्हणत नाही तिथे जावून दादागिरी करा. पण तुमचा कचरा तुमच्या दालनामध्ये चार-पाच दिवस पडून राहतो. डम्पींग आठ-आठ दिवस बंद असते. घरामध्ये कुजलेल्या मच्छीसारखा वास येतो. ठिक आहे आम्ही मच्छी खाणारे आहोत आणि जे खात नाही त्यांना तो उपद्रव आहे ना. उंदिर, मांजर, कुत्रे सुद्धा मेलेले त्याच्यामध्ये असते. ह्याच्याकरिता तुम्हांला काहीतरी केलेच पाहिजे. मी कुठे, म्हटले आहे की तुम्ही बजेटमध्ये तरतुद नसताना सुद्धा घ्या. मी तुम्हांला ऑप्शन दिलेले आहे. ह्याच्यात ऑप्शन असे आहेत की, संपूर्णपणे रक्कम त्या सोसायटीकडून पैसे घेउन करा. तुम्ही मागणी नोंदवा.

मा. महापौर :-

आपल्याला ज्यावेळी डब्बे खरेदी करायचे त्याकरिता टेंडर कॉल करायला नको का?

मिलन म्हात्रे :-

आपण ती मागणी नोंदवून लोकांकडून पैसे गोळा करा.

मा. महापौर :-

पहिले पैसे घ्यायचे?

मिलन म्हात्रे :-

कशासाठी? एखादया सोसायटीकडे ६० फ्लॅट आहेत त्यांना तुम्हांला ३०-३० फ्लॅटकरिता मोठया कुंडया दयायच्या आहेत त्याची किंमत २०००, ३०००, २०,००० रु. त्या सोसायटीकडून आपण पैसे कलेक्ट करा आणि मग तुम्ही मागवा.

मा. महापौर :-

पहिले पैसे कलेक्ट करायचे आणि मग मागवायचे?

मिलन म्हात्रे :-

सवालच येत नाही. त्यांना तुम्ही डिलीवर करा. तुम्ही ह्याच्यावर काहीतरी निर्णय घ्या.

मा. महापौर :-

ठिक आहे. आयुक्त साहेब, आपण ह्यांच्या म्हणण्याप्रमाणे डम्पींग महापालिकेतर्फे दयायचे आहे त्याची रक्कम सोसायटीकडून वसूल करायची आहे. आपल्याकडे बजेटमध्ये तरतुद नाही तर सन्मा. नगरसेवक मिलन

म्हात्रे साहेब ह्यांचे असे म्हणणे आहे की, त्या सोसायटीला आपण पत्र पाठवून निवेदन करू, त्यांच्याकडे डम्पींग बंधनकारक करून त्यांच्याकडून पैसे वसूल करून घ्या व त्यानंतर त्यांना डब्बे आणून देण्यात यावे.

मा. आयुक्त :-

या संदर्भामध्ये मी सभागृहाला निवेदन करू इच्छितो की, सन्मा. नगरसेवक मिलन म्हात्रे ह्यांनी जो "ज" खालचा प्रस्ताव मांडलेला आहे. या संदर्भामध्ये आपल्याला नियम करता येईल आणि नियम करून आपल्याला महासभेची मान्यता घेउन त्याची आपल्याला अंमलबजावणी करता येईल आणि सुप्रीम कोर्टाचे जे २००५ चे नियम आहेत. त्याच्यामध्ये शासनाकडून आता आपल्याकडे निर्देशसुद्धा आलेले आहेत की, अशाप्रकारचे नियम मंजूर करून ते कार्यान्वित करण्याबद्दलचे आहे. तर मी सभागृहाला आश्वासन देवू इच्छितो की, हे जे २००५ चे सर्वोच्च न्यायालयाचे नियम आहेत याबाबत पुढील मा. महासभेमध्ये मी हा विषय आणून आणि आपल्या सभागृहाची मान्यता घेउन त्याची अंमलबजावणी करण्यात येईल.

मिलन म्हात्रे :-

धन्यवाद.

मा. आयुक्त :-

बजेटच्या बाबतीमध्ये मी बोललो नाही. पुढच्या मिटींगमध्ये विषय सांगितला की जे नियम आहेत ते नियम आपल्याला मंजूर करता येतील.

मिलन म्हात्रे :-

ठिक आहे. तुम्ही आता २००५, घनकचरा व्यवस्थापनाबद्दल सर्व बोलला ते ठिक आहे. शहरामध्ये काही ठिकाणी ह्या कुंड्या एका सोसायटीला महापालिकेने दिले आहे आणि दुसऱ्या सोसायटीला दिल्या नाहीत व तिसरीकडे आहे. परत प्रभाग बदली झाला आहे. पूर्वेला दिल्या आहेत. पश्चिमेला दिल्या आहेत. हा प्रकार काय? त्याबद्दल आपण काय क्लेरिफिकेशन करणार आहात? त्याचा तुम्ही निकाल द्या. आजचा डिस्मिशन घेणारा तो अधिकारी कोण? हे लोक शहरामध्ये भांडण लावून देतात आणि भांडण महापालिकेचे अधिकारी लावून देतात.

प्रभात पाटील :-

ही भांडण झालेली आहेत तेही आपण लक्षात घ्या. अशी भांडण नवघर रोडला ही झाली आहेत.

मिलन म्हात्रे :-

आम्ही नगरसेवक म्हणून आम्हांला रस्त्यात अडवून लोक विचारतात.

शरद पाटील :-

आयुक्त साहेब, ही गोष्ट खरी आहे. हे फक्त सफाईच्या बाबतीत नाही तर वृक्षप्राधिकरणाच्या बाबतीत ही भरपूर असे विषय आहेत.

प्रभात पाटील :-

ह्या भानगडी झालेल्या आहेत.

हेलन गोविंद :-

सन्मा. महापौर साहेब, सन्मा. नगरसेवक मिलन म्हात्रे साहेब जे बोलले त्यांच्या मताशी मी सहमत आहे. कारण अधिकाऱ्यांमुळे आमच्या संपूर्ण पदाधिकाऱ्यांमध्ये, नगरसेवकांमध्ये, पब्लिकमध्ये भांडण निर्माण करण्याचे काम अधिकारीच करतात. हे जे बोललेले आहे ते सत्य आहे.

प्रभात पाटील :-

मा. महापौर साहेब, सगळ्यांना माहिती व्हावी असे ही असू शकेल किंवा जी घटना आहे किंवा ह्याविषयी घडत आहे. आपण नवघर रोडला कधी कधी बाजार उठवायला जातो. पहिली गोष्ट आपण त्या कारवाया करता आहात ते अतिशय स्तुत्य आहे. लोकांचे जाणे-येण्याचा मार्ग खुला झाला पाहिजे. आपण बाजार उठवितो, गाळेधारकांवर कार्यवाही करतो. त्यांच्या रस्त्यात असलेला माल उचलतो. पण त्याच्यासाठी आपला नियमही आहे व आपल्याकडे प्रोव्हिजन ठेवलेली आहे की, त्यांनी त्यांचा माल पावती फाडून घेउन जायचा असतो. परंतु, आपण जो माल उचलतो तो ठेवण्यासाठी आपल्याकडे जागा नाही आणि जागा नसल्यामुळे काय झाले ही गोष्ट श्री. पानपट्टे साहेबांना माहित आहे. मला ओपन होउन सांगाव्याचे नव्हते. माझ्या प्रभागातल्या दोन साडीवाले दुकानदारांच्या साड्या उचलून आणल्या. त्यांच्याकडे पावत्या फाडलेल्या आहेत. १३-१३ साड्या गेलेल्या आहेत. त्या साड्या उचलून आणल्या. तो शुक्रवारचा दिवस होता व दुसऱ्या दिवशी दुसरा किंवा चौथा शनिवार असेल. तो सोमवारी आला. त्याच्याकडे पावती आहे पावती फाडून ही साड्या आजपर्यंत मिळालेल्या नाही. हा ओपन करण्याचा विषय नव्हता. मी तुम्हांला वेळ दिली होती. मी तुम्हाला पुन्हा एकदा सांगते. परंतु, त्याच्या साड्या ही मिळाल्या नाही. तो माझ्याकडे किती वेळ फेऱ्या मारतो. मी त्याला आज ना उदया ये किंवा परवा ये असे सांगते. त्या व्यापाऱ्याचे नुकसान झाले व त्याला दंडात्मक कार्यवाही करेपर्यंत व आपण पावती फाडेपर्यंत त्याला हमी देतो की तुझा माल तू घेउन जा. साड्या कोणी घातल्या त्याच्याशी मला कर्तव्य नाही. मला एवढेच म्हणायचे आहे की, जर आपल्याकडे असा स्टोरेजचा प्रॉब्लेम असेल तर आपण असा माल उचलू नये आणि उचलून आणला असेल तर महापालिकेच्या सिक्युरिटीकडे दयावा. तुमचा तिथला सिक्युरिटी काय करतो?

संभाजी पानपट्टे (मा. उपायुक्त सो.) :-

ठिक आहे. त्याची चौकशी करतो.

प्रभात पाटील :-

हे उत्तर तुम्ही तेव्हापण दिले होते.

अनिल सावंत :-

प्रत्येक प्रॉब्लेमवर तुम्ही चौकशी करता. हेच उत्तर.

प्रभात पाटील :-

मा. महापौर साहेब, मी हे तुमच्या कानावर घातले आहे. मला ह्याचे तुमच्याकडून उत्तर हवे आहे.

संभाजी पानपट्टे (मा. उपायुक्त सो.) :-

तसे आम्ही कोणाचे केलेले नाही आणि ज्यांच्यावर दंडात्मक कार्यवाही करून त्यांना साड्या परत केलेल्या आहेत. चुकून एखादे प्रकरण असे झाले असेल तर त्याची मी चौकशी करतो.

प्रभात पाटील :-

अगोदरच एक महिन्यापेक्षा जास्त कालावधी गेलेला आहे. त्यानंतर आपण सिगापूरला ही जावून आलात तरी आणखिन काय चौकशी करता? आता मला त्याच्यावर कार्यवाहीच पाहिजे आता कसली चौकशी?

संभाजी पानपट्टे (मा. उपायुक्त सो.) :-

ठिक आहे.

प्रभात पाटील :-

मा. महापौर साहेब आपण मला ह्या प्रश्नाचे उत्तर दिलेले नाही.

एस. ए. खान :-

आयुक्त साहेब, २८ तारखेला एक चायनीजची गाडी मिरारोड येथून उचलली. त्याची गाडी होती ती आपल्या अतिक्रमणाच्या गाडीमध्ये जबरदस्तीने टाकली होती. दुसऱ्या दिवशी पोलिसवाले बरोबर गेले. परत त्यांनी गाडी उतरवली हा कायप्रकार आहे? म्हणजे महानगरपालिकेचे काहीच नाही. पोलिसांचेही काहीच नाही तेही अधिकाऱ्यांच्यासमोर.

मा. महापौर :-

एखादी घटना अशी घडली असेल तर हे खरोखर चुकीचे झालेले आहे आणि त्यात महापालिकेच्या बदनामीचे काम झालेले आहे. पण एकाच वेळी आपण फेरीवाल्याला उचलून आणतो तर सर्व माल एकदम मिक्स होतो. त्यानंतर आपल्यालाच नक्की माहित पडत नाही की, हा सामान कोणाचा आहे व तो सामान कोणाचा आहे? काही दुकानवाले असेही असतात की ते दोनच्या जागेवर तीनही घेउन जातात.

एस. ए. खान :-

मा. महापौर साहेब, तो डिजीजन अधिकाऱ्यांने घेतला पाहिजे. आपण कशाला डिजीजन घ्यायचा? अधिकारी खुलासा करेल ना, मिक्स होतो की, नाही. आपण त्यांचा बचाव करत आहात. अधिकाऱ्याला उत्तर द्यायला सांगा.

मा. महापौर :-

सन्मा. नगरसेविका प्रभात (ताई) पाटील आपण त्यांना सांगावे की तुम्ही मला प्रश्न विचारला.

प्रभात पाटील :-

मी मा. महापौरांकडे उत्तर मागितले होते.

मा. महापौर :-

सून लिया। अब बैठ जाईए।

एस. ए. खान :-

ते कशाला डिफेन्स करतात. अधिकाऱ्यांना बोलू दया. चोरी केलेले आहे, कोणाचे काय आहे? तुम्ही उत्तर देता तेच माझे ऑब्जेक्शन आहे. बाकी काही नाही. अधिकारी बोलतील ना.

मा. महापौर :-

आपण सन्मा. नगरसेविकांना तेच सांगा की, अधिकारी बोलतील मी बोलू नये.

संभाजी पानपट्टे (मा. उपायुक्त सो.) :-

ज्यावेळेस कार्यवाही घाईघाईने झालेली असते आणि आम्ही जो माल काढायचा गेला तोपर्यंत ते मला पकडून मध्ये ठेवत असतात. त्याच्यामुळे आम्ही.....

प्रभात पाटील :-

ह्याच्यावर माझे एकच उत्तर आहे की, माझी मागणी आहे की, तुम्ही त्याची नुकसान भरपाई भरून द्यावी.

संभाजी पानपट्टे (मा. उपायुक्त सो.) :-

एखादी चूक झाली असेल मग का, कार्यवाहीच करायची नाही का?

प्रभात पाटील :-

मी तुमचा कार्यवाहीला स्तुत्य म्हटलं आहे.

संभाजी पानपट्टे (मा. उपायुक्त सो.) :-

सामान ठेवायचे आणि सामान ठेवल्यानंतर.....

प्रभात पाटील :-

मी तुम्हांला म्हटलं की तुमची कार्यवाही स्तुत्य आहे. त्याच्यानंतर मी असेही म्हटले आहे की, तुम्ही स्टोरेज सिस्टम तयार करा.

संभाजी पानपट्टे (मा. उपायुक्त सो.) :-

कार्यवाही करण्यामध्ये काय चूक झाली असेल.

मा. महापौर :-

उपायुक्त साहेब आपण याची रितसर माहिती घ्या आणि आणि जर नुकसान झाले असेल तर ते त्या अधिकाऱ्यांकडून भरून घेण्यात यावे. सन्मा. नगरसेविका आपण बसून घ्या. आता स्थायी समितीची निवडणूक झाली होती त्याच्यामध्ये श्री. मॉरस रॉड्रीक्स हे स्थायी समिती सभापती म्हणून निवडून आलेले आहेत. त्यांना डायसवर बोलावून त्यांचे स्वागत करू इच्छितो.

(मा. महापौर साहेब व मा. आयुक्त साहेब सांणी श्री. मॉरस रॉड्रीक्स यांन पुष्पगुच्छ देवून त्यांचे सभागृहासमोर स्वागत केले.)

भगवती शर्मा :-

श्री. मिल्टन डिसोजा के बारे में आपको लेटर दिया है।

मा. महापौर :-

श्री. मिल्टन डिसोजा यांना आपण दोनदा मदत केलेली आहे. त्याला आता परत बॅकॉक, जपान, पाकिस्तानला जायचे आहे. त्यासाठी त्याने आपल्याकडे परत मागणी केलेली आहे. त्याला आपण दोनदा मदत केलेली आहे. तिसऱ्यांदा मदत दयावी की नाही व हे नियमात आहे की नाही. त्याबद्दल सभागृहाने निर्णय घ्यावा. सभागृहाने त्याच्यावर निर्णय घ्यावा.

नयना म्हात्रे :-

आपण याला कितीवेळा मदत करायची व याला कोणाची शिफारस आहे? शहरामध्ये किती गरीब लोक आहेत त्यांच्या शिक्षणासाठी खर्च करा.

मा. महापौर :-

सभागृहाने निर्णय घ्यावा.

नयना म्हात्रे :-

याला माझा विरोध आहे.

हेलन गोविंद :-

मा. महापौर साहेबांच्या परवानगीने बोलते की, आज आपल्या संपूर्ण मिरा भाईंदरसाठी कौतुकास्पद आहे. ते जिंकून येतात त्याने आपल्या शहराची शान वाढते.

मा. महापौर :-

१ लाख ६० हजार रुपयाची मदत मागितलेली आहे. आपल्याला किती मदत दयायची किवा नाही. याचा सभागृहाने विचार करावा.

नयना म्हात्रे :-

मदत दयायची नाही.

हेलन गोविंद :-

सन्मा. महापौर साहेब निर्मला सावळे मॅडम महापौर असताना त्यांनी दिलेले आहे. बरेचसे पदाधिकाऱ्यांना दिलेले आहे. तुम्ही असे कसे म्हणता आणि सभागृहावर निर्णय टाकता.

प्रेमनाथ पाटील :-

आपण या आधीही त्यांना मदत केली होती.

एस. ए. खान :-

जे गरीब आहेत त्यांना दया.

नयना म्हात्रे :-

मा. महापौर साहेब, गणपती विर्सजनाच्यावेळी बुडून जो मुलगा मेला त्याला आपण लाख रुपये दिले आणि ही लोक नेहमी नेहमी फिरायला जातात त्यांना आपण पैसे दयायचे का? पैसे झाडाला लागले आहेत ते त्यांना देवू नका.

शरद पाटील :-

या आधीही ही दिलेले आहे.

मिलन पाटील :-

आपण शिकलेलो आहोत. असे उत्तर आपल्याकडून अपेक्षित नाही.

नयना म्हात्रे :-

आपल्या पैशांवर फिरायला जातात आणि आपल्याला तोंड ही दाखवीत नाही.

हेलन गोविंद :-

सन्मा. महापौर साहेब, हा तुमचा अधिकार आहे. तुम्ही याच्यावर योग्य तो निर्णय घ्यावा.

नयना म्हात्रे :-

जरूरत नाही. आम्ही त्याला विरोध करतो. योग्य तो निर्णय घ्यावा. तर सभागृहामध्ये विषय आणता कशाला?

शरद पाटील :-

मा. महापौर साहेब, यापुढे आपण कोणताही मदत देणार नाही का?

मा. महापौर :-

तुम्ही आता बसा. तुम्ही बोलला तुमची भावना ऐकून घेतली.

मिलन पाटील :-

मा. महापौर साहेब, सदस्यांची जर ही भावना असेल अशी अपेक्षा नव्हती. आमचे वकिल साहेब, आज आपल्या शहराचा एक माणूस दोन वेळा जावून दोन बेल्ट आणलेले आहे. आपण त्याचा सत्कार सुद्धा केलेला आहे.

चंद्रकांत वैती :-

सन्मा. सदस्य मिलन पाटील साहेब, तुम्ही फक्त एवढे सांगा की, ते कुठल्या बॉक्सींगसाठी जातात.

मिलन पाटील :-

तुमच्या हस्ते सन्मान केला होता की नाही.

चंद्रकांत वैती :-

मदत द्यायला हरकत नाही. तुम्ही फक्त सांगा की, कसली बॉक्सींग

मिलन पाटील :-

तो मुस्ती योद्धा आहे.

चंद्रकांत वैती :-

तुम्ही चुकीची माहिती देता ते मुष्टी योद्धाला जात नाही. ते किक बॉक्सींगला जातात. पायाची बॉक्सींग, हाताची बॉक्सींग नाही.

मिलन पाटील :-

प्रकार कोणताही असू दे. तो आपल्या शहराचा शहरवासी आहे. त्यांनी आपल्या शहराचे नाव मोठे केलेले आहे.

चंद्रकांत वैती :-

खेळाडूला मदत द्यायला काही हरकत नाही. सन्मा. सदस्य मिलन पाटील साहेब, आपण काय करतो? मला काहीतरी बोलायचे आहे ह्या हिशोबाने तुम्ही जोरात भांडता ह्याच्यापुढे आपण कशासाठी भांडतो याची माहिती घ्या आणि मग भांडा.

मिलन पाटील :-

बॉक्सींगचे अनेक प्रकार आहेत. आपल्या शहराचा तो नागरिक आहे.

चंद्रकांत वैती :-

हा अधिकार मा. महापौर साहेबांचा आहे. सभागृहासमोर काय आणता?

मिलन पाटील :-

त्यांना अधिकार देतो ना.

भगवती शर्मा :-

सन्मा. सदस्य वैती साहेब, हम आपका सन्मान करते हैं। आपने उनको पिछली बार सन्मानित किया था। और आप ही अभी कह रहे हैं की, उनको मदत मत दिजिए। हम भी इसी से सहमत हैं।

चंद्रकांत वैती :-

आप सुनो उनको मदत दे दो। यह अधिकार मा. महापौर साहेब का है। सभागृह में क्यों विषय लिया।

भगवती शर्मा :-

सभागृह के अंदर प्रश्न है।

ओमप्रकाश अग्रवाल :-

मा. महापौर साहेब, मयेकर करके ऑफीसर हे आपके पास उसका भी ऐसा ही विषय है। तभी आपने उस समय बोला की, कल्पना पाटील का आपके पास नहीं है। तो इस समय इसका भी विचार किया जाए। मयेकर करके है उसका आपको अर्ज दिया है। आपने वहा पढा है फिर आपने कहाँ की, मा. महासभा होगी तभी विचार किया जाएगा।

मिलन म्हात्रे :-

मा. महापौर साहेब, आपला अधिकार आहे. मान्य आहे. पण, एका माणसाला तुम्ही किती वेळा मदत देणार आणि ज्याला देणार नाही त्याला बिलकूल देणार नाही त्याला देत नाही त्याचा अपमान आहे. आणि त्याला डबल-डबल देता त्याचा मान आहे. हे लक्षात घ्या. तुम्ही लिस्ट काढा. या शहरामध्ये कोण कोण आहे?

आणि आपण त्यांना दिले का? त्याला एकदा दिले तुम्ही एखादयाला लोन दिले. तो माणूस लोन भरतो पण एक लोन दिलेले असताना दुसरे लोन तुम्ही देवू शकत नाही. महापालिकेमध्ये तुम्ही एकदा दोनदा दिले. आम्ही काही बोललो नाही. आम्ही तुमचा मान ठेवला अहो, पण आपल्याकडे असे कितीतरी आहेत. त्यांची कोणी लिस्ट काढली का? की, एक लाख रु. आहे तर चार लोकांना २५ हजार रु., २५ हजार रु. सॅटीसफाईड करू. चार लोकांना तुम्ही देणार नाही. तुम्ही लिस्ट काढा.

मा. महापौर :-

लिस्ट काढून निर्णय घेण्यात येईल.

नयना म्हात्रे :-

मा. महापौर साहेब, त्याला पैसे मागायची सवय लागली.

प्रफुल्ल पाटील :-

या सभागृहामध्ये आपण रस्त्यावरचा किंवा गाडयांवर अतिक्रमण करून माल जप्त करतो. आणि जो माल परत घेण्यासाठी आपण त्यांच्यावर दंडनिय कारवाई करतो. मगाशी या चर्चेमधून असे निष्पन्न झाले की, जो माल जप्त केला जातो. तो नंतर एकत्रित ठेवला जातो. कोणाचा काय ते कळत नाही. आपण जे माल जप्त करतात किंवा अतिक्रमणची जी कारवाई करतात. रस्त्यावरची वगैरे ती खरोखर चांगली कार्यवाही आहे. मागच्या वेळेला जवळ जवळ तेरा ते चौदा लाख रु.चा माल बी.पी.रोडपासून गोडदेव नाक्यापर्यंत जी कार्यवाही झाली. त्याच्यामध्ये दुकानदारांनी जो माल ओटयावर ठेवला होता. खरं म्हणजे आता दुकानदाराचे गाळे असतात ते ओटल्यासहीत असतात. ती सत्य बाब आहे आणि तुम्ही जी काय कार्यवाही केली ती चांगलीच आहे. ह्याच्यामुळे त्याला एक आळा बसेल की ओटल्यावर आणि ओटल्याच्या बाहेर फेरिवाले किंवा दुकानवाले अशाप्रकारे माल लावणार नाही पण जेव्हा जेव्हा तुम्ही अशा वेळी जप्तीची जी कार्यवाही करता. एखादया दुकानाकडून जर १० साडया किंवा १५ साडया माल तुम्ही जप्त केला असेल तर त्याला ताबडतोब आपण एक चलन दया. कारण ते चलन असते. त्या चलनावर त्याचे डिटेल्स लिहा आणि त्या दुकानदाराची सही घ्या म्हणजे तो जेव्हा आपला दंड भरायला तयार असेल तेव्हा त्याच्याकडे चलन मिळेल आणि ज्याच्या साडया आहेत ते कळेल व कोणाचा माल कोणाला जाईल आणि आता जो मगासपासून सन्मा. नगरसेविका प्रभात पाटील मॅडम ह्यांनी जो प्रश्न उपस्थित केला त्याला काय उत्तर मिळाले नाही. त्याचे कारणच हे आहे की, आपली जी कार्यवाही होते ती कार्यवाही होते ती कार्यवाही कुठे रेकॉर्डवर होत नाही. माझ्या माहितीप्रमाणे १३ ते १४ लाख रुपयाचा माल लंपास झालेला आहे तो परत काय कोणाला मिळालेला नाही. म्हणजे त्या मालाची अवस्था काय झाली असेल ते तुम्ही सांगता त्याप्रमाणे मिक्स झाला असेल किंवा काय झाले असेल, तो कुठे गेला असेल त्याचा शोध घेणं गरजेचे आहे. म्हणून याच्यापुढे अशी कार्यवाही करताना ज्याचा माल उचलला त्याला तुम्ही चलन देवून रितसर पावती दया.

ओमप्रकाश दिवटे :-

मा. महापौर महोदय, मा. आयुक्त महोदय, सर्व सन्मा. सदस्य मी माझे येथे ओळख करून देतो. मी ओमप्रकाश दिवटे चंद्रपूर नगरपरिषदेवरून माझी येथे श्री. अजीज शेख साहेबांच्या जागेवर बदली झालेली आहे आणि मी नुकताच त्याचा चार्ज घेतलेला आहे. चंद्रपूर नगरपरिषदेतून मिरा भाईंदर महानगरपालिकेत उपायुक्त या पदावर माझी बदली झालेली आहे. श्री. अजीज शेख साहेबांकडे जे चार्ज होते त्यापैकी परिवहनचा चार्ज माझ्याकडे नाही आणि त्याच्याबदली अतिक्रमणचा चार्ज माझ्याकडे दिलेला आहे.

मा. महापौर :-

पुढच्या मिटींगमध्ये आपल्या म्हणण्याप्रमाणे प्रत्येक सोसायटीला विनंती करून त्यांच्याकडून पैसे मागवून घ्यायचे असे मी सांगितले त्यानंतर आयुक्त साहेबांनी सांगितले की पुढच्या मिटींगमध्ये विषय आणून नियम तयार करू या व त्यावर डिस्मिशन घेऊ या.

मिलन म्हात्रे :-

हे आपले रुलिंग झाले ना.

मा. महापौर :-

होय.

(प्रकरण क्र. १५ पुढच्या सभेमध्ये योग्य त्या गोषवाऱ्यासह घेण्याचे ठरले.)

अनंत पाटील :-

मा महापौर शोकप्रस्ताव मांडत आहे. शिवसेनेचे ज्येष्ठ नेते माजी मंत्री त्याचबरोबर भटका भ्रमंतीचे संपादक ह्यांचे दुःखद निधन झालेले आहे त्याबद्दल मी शोकप्रस्ताव मांडतो. त्याचबरोबर भाईंदरचे स्वातंत्र सैनिक राजाराम पाध्ये, ह्यांचे ही निधन झालेले आहे. आपण त्यांना श्रद्धाजंली वाहू या.

स्नेहा पांडे :-

मा. महापौर साहेब, आज वर्ष एडस डे है। इस बिमारी से भारत ही नहीं बल्की पुरा विश्व त्रस्थ है। इसके लिए हमारे मिरा भाईंदर के नगरपालिकाने कुछ कदम उठाया है की, नहीं और मिरा भाईंदर मै कितने ग्रस्त त्रस्त से पिडीत व्यक्ती है। इसकी जानकारी महानगरपालिका के पास है या नहीं। इसकी जानकारी दिजीए। और उसपर ठोस कदम उठाया जाए।

भगवती शर्मा :-

मा. महापौर साहब, सन्मा. नगरसेविका ग्रिटा फॅरो इनकी नणन अॅना जॉर्जी अल्फान्सो` का निधन हुआ है उनका भी शोकप्रस्ताव मांड रहा हूँ।

ओमप्रकाश अग्रवाल :-

मा. महापौर साहब, सन्मा. नगरसेविकाने इतनी अच्छी सुचना दी है। आरोग्य विभाग का फर्ज बनता है। आप उनकी सुचना को मान तो दिजीए। उन्होंने इतना बडा विषय बताया है। पुरे देश मे एड्स दिन है। आप आरोग्य अधिकारी को बोलिए की, ऐसा काम करे सदन मे आरोग्य विभाग को ऐसा इन्स्ट्रक्शन दिजीए। उनका यह फर्ज है। एड्स के विषयपर जनजागृती करनेकी।

निर्मला सावळे :-

मा. महापौर साहेब, दलित साहित्य आणि प्राध्यापक केशव मेश्राम यांचे सुद्धा दुःखद निधन झालेले आहे. यांचा ही शोकप्रस्ताव मी याठिकाणी मांडत आहे.

दुःखवठा ठराव १५ :-

शिवसेनेचे ज्येष्ठ नेते माजी मंत्री त्याचबरोबर भटका भ्रमंतीचे संपादक ह्यांचे दुःखद निधन झालेले आहे. तसेच भाईंदरचे स्वातंत्र सैनिक राजाराम पाध्ये, सन्मा. नगरसेविका ग्रिटा फॅरो यांची नणंद अॅना जॉर्जी अल्फान्सो व दलित साहित्य आणि प्राध्यापक केशव मेश्राम यांचे सुद्धा दुःखद निधन झालेले आहे. यांचा ही शोकप्रस्ताव मी या ठिकाणी मांडत आहे.

सुचक :- श्री. अनंत रा. पाटील

अनुमोदन :- श्री. मिलन पाटील

ठराव सर्वानुमते मंजूर

सही/-

महापौर

मिरा भाईंदर महानगरपालिका

नगरसचिव :-

सर्वानी हुत्याम्याना दोन मिनिटे उभे राहून त्यांना श्रद्धांजली वाहायची आहे.

(सभागृहात दोन मिनिटे शांतता राखण्यात आली.)

मा. महापौर :-

सर्व उपस्थित सन्मा. नगरसेविका सन्मा. नगरसेवक, अधिकारी व कर्मचारी वर्ग तसेच पत्रकार बंधू आपणा सर्वांचे आभार मानून आजची ही सभा संपल्याचे जाहिर करतो.

सभा संपल्याची वेळ :- दू. १.३० वा.

महापौर

मिरा भाईंदर महानगरपालिका